

2. KORINTTOLAISKIRJE APOSTOLI PAAVALIN MUKAAN

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	2
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 1	8
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 2	21
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 3	32
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 4	42
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 5	53
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 6	67
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 7	82
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 8 - Jumalan armo vaikuttaa	91
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 9	104
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 10	114
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 11	124
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 12	145
2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 13	157

2. KORINTTOLAISKIRJE APOSTOLI PAAVALIN MUKAAN

Johdanto

”Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat.

Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta.” 2.Kor.1:1-5

Toinen Korinttolaiskirje on apostoli Paavali kirjoittanut hänen ollessaan Makedoniassa matkalla Efesosta Korinttoon, Filippissä, syksyllä noin vuonna 57. Kirje lähetettiin Tiituksen mukana ja jo alkusanoissa mainitaan toiseksi lähettäjäksi apostoli Timoteus, joka oli yksi Paavalin läheisimmistä työtovereista.

Apostoli Paavalin kirje on osoitettu koko Korinton seurakunnalle, kaikille pyhille koko Akaiassa eli koko Kreikassa.

Timoteuksen mainitseminen johtuu myös siitä, että hän toimi Paavalin apumiehenä, ja että hän oli hiljattain käynyt Korintossa apostolin puolesta. Ennen ensimmäistä korinttolaiskirjeen lähettämistä Paavali oli Efesosta lähettänyt Timoteuksen Korinttoon muistuttamaan hänen teistään eli oppinsa pääkohdista, ja nyt Timoteus oli palannut Paavalin luo.

Paavali lähetti myös toisenkin työtoverinsa Korinttoon, apostoli Tiituksen. (2.Kor.12:18)

Paavali itsekin suunnitteli uutta matkaa Korinttoon. Ensin hän aikoi matkustaa Efesosta meritse Korinttoon ja sieltä Makedoniaan palatakseen sitten Korinton kautta Juudeaan. (2.Kor.1:15-16)

Myöhemmin suunnitelmat muuttuivat ja hän päätti mennä maitse Makedoniaan, sekä matkustaa sieltä etelään Korinttoon, voidakseen viipyä siellä kauemmin. (1.Kor.16:5-7) Hän oli sopinut Tiituksen kanssa tapaamisesta Trooaassa.

Artemis-kultin, epäjumalan kannattajien sekä siitä elatuksensa saavien suuri vastarinta ja meteli Efesossa pakotti Paavalin matkustamaan suunniteltua aikaisemmin. (Apt.19:21-29)

Toimittuaan Efesossa kolme vuotta apostoli lähti pohjoiseen, Trooaaseen helluntain jälkeen noin vuonna 57. Trooaassa hän ei tavannutkaan Tiitusta, ja siksi hänen henkensä ei saanut lepoa, eikä hän voinut jäädä sinne. Hän jatkoi matkaansa Makedoniaan toivoen Tiituksen olevan siellä. (2.Kor.2:12-13)

Suurena syynä Paavalin levottomuuteen oli huoli Korinton seurakunnan tilasta. Hän halusi tietää, kuinka se oli suhtautunut hänen ensimmäiseen kirjeeseensä ja miten se oli vaikuttanut ja millainen sen tila oli nyt? Hän ilahtui tavattuaan Tiituksen Filippissä, jolla oli hyviä uutisia kerrottavanaan.

Tämä oli yksi syistä toisen korinttolaiskirjeen kirjoittamiseen, jossa apostoli tahtoi ilmaista suuren ilonsa Korintosta saamistaan hyvistä uutisista.

Kirjeen eräs kantavista teemoista on kärsimys ja lohdutus uskon elämän tilanteissa, sekä Paavalin puolustautuminen ja taistelu evankeliumin totuuden puolesta. Kirje sisältää myös ohjeita kristillisestä seurakuntakurista, anteliaisuudesta ja laupeudesta, sekä koetuksesta. "Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taistelujä, sisältäpäin pelkoa.

Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla, eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän." 2.Kor.7:4-7

Toinen korinttolaiskirje on Paavalin apostolintehtävän ja valtuuksien puolustus vääriä apostoleita vastaan, jotka julistivat toista Jeesusta ja toista evankeliumia ja välittivät toista henkeä. (2.Kor.11:4,13)

Eräiden Paavaliin vihamielisesti suhtautuneiden kiihottajien, judaististen harhaopettajien toimesta oli tullut uusia ongelmia Korinttoon. Seurakunta oli ottanut kiihoittajat vastaan ja oli suuressa vaarassa eksyä ja joutua harhaan.

He käyttivät apostolin nimeä, vaikka eivät olleet apostoleja ja Paavali käyttää heistä nimitystä - isoisia apostoleja. (2.Kor.11:5; 12:11)

He kulkivat Paavalin jäljessä kaikkialla ja opettivat vastoin totuutta, että pakanat on ensin saatettava Mooseksen lain alle ja ympärileikattava, ennen kuin he voisivat pelastua.

Kristuksessa pelastus ja uuden luomuksen tilalle saattoi tulla siveysoppi ilman Kristusta ja moraalinen elämä ilman uutta elämää.

Siksi Paavali oli pakotettu viivyttelämä ja kaikin voimin käymään taisteluun kiihottajia vastaan ja hän toteaa heidät valheapostoleiksi, jotka tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi.

Hän on myös pakotettu kerskaamaan itsestään ja todistaa olevansa oikea Kristuksen apostoli, ei ihmisten suosituskirjeiden nojalla, vaan Jeesuksen todistuksen ja apostolisten kärsimysten ja saamansa Jumalan kutsumuksen ja armon valinnan perusteella. (2.Kor.11)

Hän on hebrealainen, aito israeliläinen ja Aabrahamin jälkeläinen. Herra on antanut hänelle näkyjä ja ilmestyksiä ja hänet on temmattu kolmanteen taivaaseen eli paratiisiin, sekä apostoliset tunnusteet, ihmeet ja voimateot olivat seuranneet hänen julistustaan. (2.Kor.12:12)

Paavali ei puolusta itseään oman itsensä vuoksi eikä tee sitä varsinaisesti seurakunnan edessä, vaan Jumalan edessä. Ja tämä tapahtuu seurakunnan rakentumiseksi, jotta se pysyisi horjumatta evankeliumin totuudessa luottaen apostolin opetukseen.

Jos kiihottajien onnistuu horjuttamaan apostolista opetusta, jolle korinttolaisien usko on rakennettu, niin se on estettävä hintaan mihin hyvänsä, että se ei joutuisi harhaoppien valtaan.

Seurakunnan tulevaisuus oli uhattuna, ja siksi Paavali pyrkii torjumaan kirjeen muodossa häneen kohdistuvat henkilökohtaiset hyökkäykset.

Paavalin puolustuksen vaikuttimet ovat siis jalot. Hänen katseensa on kääntyneenä iankaikkisuuden ja täydellisyyden maailmaan, ja siksi hän voi

antaa samalla katoamattomia, ikuisia opetuksia esim. kahdesta liitosta, Kristuksen lunastustyöstä ja kuoleman jälkeisestä elämästä.

Paavalin apostolin viran ja arvovallan puolustus on säilynyt pyhänä kirjoituksena kaikille Jumalan seurakunnan sukupolville. Korinttolaiskirjeet antavat korvaamattomia tietoja ensimmäisen vuosisadan kristillisyydestä, sen ongelmista ja ratkaisuista. Apostoli Paavali oli Korinton seurakunnan kanssa kirjeenvaihdossa ja hän on kirjoittanut ainakin neljä kirjettä ja kaksi niistä on apostolisen vallan nojalla liitetty pyhien Kirjoitusten joukkoon, Pyhään Raamattuun. Hän päättää kirjeen kehotuksiin, tervehdykseen ja aina iäti ja kaikki riittävään Jumalan armoon ja kunniaan ja apostoliseen Herran siunaukseen. "Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi." 2.Kor.4:15

Jumala määräsi vanhassa liitossa Aaronin poikien siunaamaan joka päivä Israelia ja antoi Nimessään siunauksen, johon sisältyy sekä maallinen että hengellinen siunaus. Siinä on Jumalan huolenpito, varjelu ja rauha Jumalan kanssa.

"Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.

Näin he laskekoot Minun Nimeni (HaShem) israelilaisten ylitse, ja Minä siunaan heitä." Amen 4.moos.6:22-27

Uuden liiton Jumalan siunaus on apostolinen Herran siunaus, yhteys Jumalan kanssa, jossa on koko Jumalallisuus majesteettillisuudessaan. Anteeksiantamus on Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus, jonka saamme armosta Hänen lunastustyönsä perusteella osaksemme ja Pyhän Hengen osallisuus antaa meille osallisuuden Jumalan Hengen vaikuttamaan uuteen elämään, joka on yhteys Jumalaan kaikkien pyhien kanssa. Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne!

"Sentähden minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi. Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.

Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne." Amen (2.Kor.13:10-13)

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käännösajatus

Raamattu 1913 k.k. - käännöskomitea, P.J.I.Kurvinen 1912

1:1 "Paulus, ein Apostel *Jesu Christi* durch den Willen Gottes, und Bruder Timotheus der Gemeinde Gottes zu Korinth samt allen Heiligen in ganz

Achaja: Gnade sei mit euch," Luther 1540

"Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa: Armo teille ..."

Sanajärjestys tulisi olla Jeesus Kristus, ei Kristus Jeesus, mutta sen sijaan Kristuksessa Jeesuksessa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Samoin tulee olla 1:19; 4:5

".. Akaiassa: Armo teille ..."; Välimerkkivirhe, pisteen tilalla tulee olla kaksoispiste

1:10 vielä vastakin pelastaa - yhä pelastaa

2:4 erinomaisen rakkauden - ylenpalttisen, runsaan rakkauden

2:8 ruveta - alkaa

2:17 myyskentelevät - kaupustelevat eli tekevät Jumalan sanasta kauppatavaran

3:1 tarvinemmeko - tarvitsemmeko

3:2 *"Ihr seid unser Brief," Luther 1540*

"Te olette meidän kirjeemme,"; itse - sana on liikaa ..; Biblia

3:4 Tämmöinen - tällainen vrt.3:12

4:10 *" und tragen allezeit das Sterben des Herrn Jesu an unserm Leibe, auf daß auch das Leben des Herrn Jesu an unserm Leibe offenbar werde" Luther 1540*

".. Herran Jeesuksen kuolemaa.., että Herran Jeesuksen elämäkin.." Biblia

5:14 *"(jos) yksi on kuollut kaikkien edestä, niin/siis.." Biblia*

5:16 ~ semmoisena kuin hän on lihan mukaan; Raamattu 1913 k.k

5:18 *"der uns mit ihm selber versöhnt hat durch Jesum Christum"*

".. Jeesuksen Kristuksen kautta.." Luther 1540; Novum Testamentum

6:5 Meteli - mellakka, hämminki, epäjärjestys; Kreikankielen alkutekstin mukaan tarkoittaa epävakaista ja kapinallista, vailla järjestystä, vastakohtana rauha. Maailmassa vallitsee epäjärjestys, rauhattomuus ja josta apostoli Jaakob varoittaa kirjeessään uskovia rauhattomuudesta ja epäjärjestyksestä, kun uskovat kokoontuvat yhteen. vrt. ~ Jaak.1.8 epävakainen mies

Meteli sana on erinomaisen täyteläinen käänös ja sitä käytetään mm. Ps.65:8; Matt.26:5; Apt.17:5; 20:1,24:18

6:13 *"Antakaa verta verrasta" - kysymys ei ole verestä, vaan verta, vertainen, kaltainen - ahdas sydän ja vastakohtana avara sydän.*

"Ich rede mit euch als mit meinen Kindern, daß ihr euch auch also gegen mich stellet und werdet auch weit." Luther 1540

"Puhun kuin lapsilleni - asettukaa minun asemaani ja avartukaa tekin!" Novum Testamentum

"Minä sanon niinkuin lapsilleni, että te myös minua vastaan teitänne niin asettaisitte, ja levittäkää teitänne." Biblia
 ~ avartukaa tekin vastaamaan samalla tavalla - alkutekstin mukaan kirjaimellisesti eli kysymys tässä on kehoitus sydämen avartumiseen, kuten apostoli Paavali, jolla oli avara sydän. Vastakohtana on ahdas sydän, jossa on ennakkoluuloja, epäpyhiä vaikuttimia jne ja joista tulisi avartua pois. Paavali tahtoo tässä ts. sanoa, että kohdelkaa minua, kuin minäkin teitä eli asennoituisitte minua kohtaan kuin minäkin teitä. Sydämen ahtaus estää mm. vastaan ottamasta apostolin opetusta ja vastakohtana edelliseen jakeeseen on kehoitus sydämen avartumiselle. vrt. 2.Kor.7:2

- 6:15 Beliar - on hebreankielinen sana, joka on johdettu sanasta belaja`al, ja tarkoittaa hyödyttömyys, mitättömyys, kelvottomuus. Vrt. Beelsebul (hepr. Ba'al-zebub, karpästen herra), Abaddon (hepr. hävitys, tuho), Apollyon (kreil.), joka on syvyyden enkeli. Ilm.9:11
- 8:10 "Und meine Meinung *hierin* gebe ich;" Luther 1540
 "Minä annan vain neuvon tässä asiassa; "; vrt.10:9
 ~ meine Meinug - Mielipiteeni.. Annan neuvon tässä asiassa; Vain - sana liikaa; Biblia; Novum Testamentum
- 8:23 lähettiläitä - apostoleita
- 9:13 ruvenneet - *alkaneet*; 10:13 rupea - alkaa
- 10:5 "wir zerstören damit die Anschläge und alle Höhe, die sich erhebt wider die Erkenntnis Gottes", Luther 1540
 "ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan", ~ .. ja kaiken ylvästelyn, joka korottaa itsensä..
- 10:9 "Das sage ich aber, daß.." Luther 1540
 "Tämän minä sanon" - puuttuu muista suomennoksista, mutta Lutherin käyttämä vanha pitempi kreikankielinen käännösteksti kyllä tuntee ko. lauseen. Luther on kääntänyt asiakokonaisuuden ja siksi kysymys on "käännösapulauseesta", jossa pyritään kokonaisuuteen.. (Das sage ich aber), daß... siksi Luther käyttää ko. lauseen kohdalla sulkumerkkejä. Tämän minä sanon, että.., joka viittaa kirjeen muodossa sanottuun. (Vrt.10:9-11 asia kokonaisuus, eritoten jae 11, sekä 13:10)
- 11:2 "denn ich habe euch vertraut *einem Manne*, daß ich eine reine Jungfrau Christo zubrächte." Luther 1540
 "minähän olen kihlannut teidät *yhdelle Miehellle*, asettaakseni.." ainoalle - pois, Novum Testamentum ; Biblia
- 11:10 Akaiian maanäärissä - *alueilla, seuduilla, paikkakunnissa*
- 11:20 "että joku teidät saa saaliiksensa" ~ että joku teiltä riistää
- 11:31 "Gott und der Vater unsers Herrn Jesu *Christi*" Luther 1540
 Herran Jeesuksen *Kristuksen* Jumala ja Isä" Novum Testamentum; Biblia

- 12:9 "auf daß die Kraft Christi bei mir wohne." Luther 1540
 "että Kristuksen Voima asettuisi minuun asumaan."
 ~ että Kristuksen Voima *leviäisi telttana päälleni*.
 asumaan - kreikankielen sana skeno tarkoittaa: pystyttää telttä,
 asua, majoilla, majoittua ja levittää telttä ja mielestäni tässä
 asiayhteydessä kreikankielen käänösajatus tulisi kääntää -
 levittää telttä ; Novum Testamentum
 leviäisi telttana (skeno) - majoittua johonkin, jonkun luo,
 pystyttää
 telttä (skeno) - telttä, asumus, majo; 2.Kor.5:1,4
päälleni, ylleni - Kristuksen Voima; vrt. Pyhä Henki tulee teidän
 päällenne, yllenne.. Apt.1:8; 2:4; 19:6
 ~ leviäisi Voima päälleni - on samansuuntainen käänösajatus kuin
 esim. "Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme ja
 me katselimme Hänen Kirkkauttansa.." Joh.1:14
 Vrt. "Katso, Jumalan majo ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän
 keskellensä," Ilm.21:3
- 12:12 "Onhan apostolin tunnusteet teidän keskuudessanne tehty kaikella
 kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla."
 "Onhan ne teot, joista apostoli tunnetaan, teidän keskuudessanne
 tehty kaikella kestävyydellä tunnuksin ja ihmeihin ja voimateoin."
 Raamattu 1913, Sortava 1922
- 12:14 tavaraa - omaisuutta, rikkautta
- 12:15 "että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän
 vastarakkautta?"
 ~ kuta enemmän teitä rakastan, sitä vähemmän saan
 vastarakkautta (Raamatun k.k. 1913)
 uhraava itseni ~ kulutetuksi loppuun
- 13:2 ".. poissa olevana (kirjoitan)..ole teitä säästävä; Novum
 Testamentum
- 13:12 suunanto - suudelma
- 13:13 "Die Gnade unsers Herrn Jesu Christi und die Liebe Gottes und die
 Gemeinschaft des Heiligen Geistes sei mit euch *allen! Amen*
 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän
 Hengen
 osallisuus olkoon kaikkien teidän *kanssanne!*" Amen Luther 1540
 Apostolinen Herran siunaus päättyy, Amen.
- Joissakin alkuteksteissä on vielä loppumaininta: "Toinen
 korinttolaiskirje kirjoitettiin Filippistä, Makedoniassa, Tiituksen ja
 Luukaksen kautta." Novum Testamentum
 "Toinen epistola Korinthilaisten tykö, kirjoitettu Philippissä,
 Makedoniassa, Tiituksen ja Luukkaan kautta." Biblia

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 1

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Tervehdyssanat; 1:1-2

Kiitos Jumalan lohdutuksesta; 1:3-11

Matkasuunnitelman muutos; 1:12-24

"Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-2

2. Korinttolaiskirje kirjoitettiin Makedoniassa apostoli Paavalin ollessa lähetysmatkalla Efesosta Korinttoon, todennäköisesti Filippissä v.57 syksyllä. Se lähetettiin apostoli Tiituksen mukana, joka oli Paavalin työtoveri Timoteuksen ja Luukkaan ohella.

"Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa." 1:1

1:1 "Paulus, ein Apostel Jesu Christi durch den Willen Gottes, und Bruder Timotheus der Gemeinde Gottes zu Korinth samt allen Heiligen in ganz Achaja: Gnade sei mit euch," Luther 1540

"Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa: "Armo teille.."

Sanajärjestys tulisi olla Jeesus Kristus, ei Kristus Jeesus, mutta sen sijaan Kristuksessa Jeesuksessa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Samoin tulee olla 1:19; 4:5

".. Akaiassa: Armo teille.."; Välimerkkivirhe, pisteen tilalla tulee olla kaksoispiste

Apostoli Paavali on kirjeen lähettäjä ja Korinton seurakunta vastaanottaja, joka näkyy alkusanoissa, apostolisessa tervehdyksessä ja Herran ylistyksessä. 1:1-11

Apostolin virka 1:12-7:16 ja viran vastuu 1:12-2:17 ja vanhurskas vaellus; 1:12-24

Kirje on osoitettu Korinton seurakunnalle, ei ainoastaan sille, vaan myös kaikille pyhille koko Akaiassa eli koko Kreikassa.

Apostoli alkaa kirjeensä esittelemällä itsensä Jumalan armosta apostolina ja veli Timoteuksen, joka oli hyvin tunnettu Korintossa, ja joka oli ensimmäisen Korinttolaiskirjeen toimittanut perille Korinttoon.

Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle - Apostoli tähdentää tässä,

että seurakunta ei ole kenenkään ihmisen omaisuutta, vaikka joku korottaakin itsensä. Jumalan seurakunta kuuluu ainoastaan Jumalalle.

Hän on omalla kalliilla sovintoverellään ostanut seurakunnan itselleen.

Paavalikin kuului Jumalalle ja oli apostoli Jumalan armosta ja tahdosta.

"Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen.

Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää.

Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen." Apt.16:1-3

"Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat Sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin. Ja monet heistä uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan Sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kiihoittamaan kansaa.

Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan; mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.

Ja Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luoksensa, he lähtivät sieltä pois." Apt.17:10-15

"Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan." 1.Kor.4:17

"Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin. Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet odotamme häntä." 1.Kor.16:10-11

"Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:2

Apostolinen tervehdys - Herramme Jeesus Kristus tervehtii seurakuntaa apostoli Paavalin kautta ja Hän tervehtii armolla ja rauhalla!

Paavali oli kokenut sekä Jumalan rauhan että armon ja haluaa edelleen seurakunnalle armoa ja rauhaa. Suurimmassakin ahdistuksessa armo riittää. Armo (kharis) on Korinttolaiskirjeiden avainsanoja ja se esiintyy Uudessa Testamentissa 156 kertaa ja Paavalin kirjeissä 110 kertaa.

Armo alkaa - Hän tarjoaa edelleenkin armoaan lahjana kaikille, joka tahtoo vain sen vastaan ottaa sulasta armosta.

Kiitos Jumalan lohdutuksesta; 1:3-11

"Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikinlaisessa ahdistuksessa ovat.

Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta.

Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset

myöskin lohdutuksesta.

Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasiuksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin, ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.

Ja Hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja Häneen me olemme panneet toivomme, että Hän vielä vastakin pelastaa, kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut." 1:3-11

"Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala," 1:3

Laupeus - armo, sääli, laupeus sanaa käytetään kreikankielessä monikkomuodossa ja se kuvaa sen paljoutta, runsautta.

Sana lohdutus on mainittu tässä luvussa kaikkiaan kuusi kertaa seitsemässä ensimmäisessä jakeessa.

Apostoli ilmaisee suuren kiitollisuutensa Jumalaa kohtaan ja muistaa mitä hyvää Hän on tehnyt ja eikä ole Hänen laupeutensa loppunut. Jumala oli lohduttanut Paavalia kaikessa ahdistuksessa.

Pyhä Henki - Puolustaja, Lohduttaja oli Paavalin rinnalla kaikessa tukien ja vahvistaen. Jumala on kaiken lohdutuksen Jumala.

"Ja Minä olen rukoileva Isää, ja Hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä; mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä Minun Nimessäni, Hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä Minä olen teille sanonut.

Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani - sen Minä annan teille. En Minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö." Joh.14:16-17,26-27

"joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat." 1:4

Jumalan lohdutus on runsas kaikessa ahdistuksessamme. Jumalan lohdutus ei ole ainoastaan itselle, vaan itselle avuksi ja se riittää niin, että kykenee myös toisia auttamaan ja lohduttamaan.

Ahdistus - tuskallinen tila, joka aiheutuu ankarasta paineesta. Lohdutus auttaa tämän poistamisessa, niin että ahdistettu voi hengittää vapaammin ja hän pystyy kestämaan koetuksen menehtymättä ahdistukseen.

Profetia on rakennukseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi.

Vanhassa Testamentissa Jumala lohdutti kansaansa, Siionia, surevia, masentuneita, ahdistuksessa olevia ja murheellisia ja joita tulee lohduttaa. Hän on kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala - Kaiken lohdutuksen Jumala.

Jumalan Sana, Jumalan lupaus ja armo antaa meille lohdutusta. Ja meidän tulee lohduttaa Jumalan kansaa, toisiamme, sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa.

"Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen." Matt.5:4

"Lohduttakaa, lohduttakaa Minun kansaani", sanoo teidän Jumalanne.
 "Puhukaa suloisesti Jerusalemlle ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt, että sen velka on sovitettu, sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistänsä." Jes.40:1-2

"Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, Hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: "Sinun Jumalasi on Kuningas!"
 Kuule! Vartijasi korottavat äänensä, kaikki he riemuitsevat, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka Herra palajaa Siioniin.
 Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot, sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa Jerusalemin.
 Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme autuuden." Jes.52:7-10

"Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta." 16:5
 Ahdistukset ja kärsimykset ovat myös yhdysside Kristukseen, joka osaltaan lujittaa meitä Häneen, siksi apostoli nimittää niitä Kristuksen kärsimyksiksi.
 Kaikessa ahdistuksessamme tulevat runsaina kärsimykset vanhurskauden ja totuuden tähden; monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan.
 Myös apostolit Paavali ja Timoteus joutuivat kärsimään runsaina Kristuksen kärsimyksiä, mutta samalla Hänen lohdutuksensa riitti kaikessa. Hänen kärsimykset jatkuvat ajallisessa elämässä täällä maan päällä, pimeässä laaksossa vain niiden elämässä, jotka ovat yhtä Hänen kansaan.
 "Se on minun lohdutukseni kurjuudessa, että Sinun lupauksesi minua virvoittaa." Ps.119:50

"Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut Minua ennen kuin teitä.
 Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan Minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.
 Muistakaa se sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija Herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun Sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin Sanastanne.
 Mutta kaiken tämän he tekevät teille Minun Nimeni tähden, koska he eivät tunne Häntä, joka on Minut lähettänyt." Joh.15:18-21

"Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä Hänen kansaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.
 Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin." Room.8:17-18
 "Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani." Gal.6:17

"Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva," 1:6

Tässä on kysymys niistä kärsimyksistä, jotka ovat Kristuksen tähden, rakkauden totuuden ja vanhurskauden tähden - ei niistä, joita itse aiheutamme itsellemme ehdoin tahdoin ja tyhmyyksien takia. Täällä ajassa uskova saa Kristuksen kärsimyksissä Jumalan lohdutusta, mutta jumalaton vain kerran ikuista tuskaa.

"Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu. Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia." 2.Kor.4:16-18

"Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.

Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa."

1.Piet.2:19-20

"Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksesi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös Hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuja.

Jos teitä solvataan Kristuksen Nimen tähden, niin te olette autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne.

Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin; mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa." 1.Piet.4:12-16

"koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta." 1:7

Ahdistuksen ja kärsimyksen keskelläkin meillä on Hänen lohdutuksensa kautta vahva toivo.

Apostoli itsekin sanoo: "me tiedämme" - Hän oli itse kokenut, miten kärsiminen yhdessä Kristuksen kanssa ja lohdutus kulkivat käsi kädessä. Ja tätä Korinton seurakuntakin sai kokea, ja siksi he Paavalin tavoin jaksoivat kestää osakseen tulleet kärsimykset.

"Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista." Ps.34:20

"Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin," 1:8

Apostoli Paavali oli korkeassa asemassa ja tehtävässä, sekä Herralle antautumisen tähden jatkuvassa vaarassa pimeyden voimien taholta. Ja tässä jakeessa hän mainitsee, että hän oli hengenvaarassa. Seurakunta tunsu joitakin apostolin vaaroista, mutta ei ymmärtänyt koetuksen ankaruutta. Apostoli mainitsee kirjeen lopussa näitä yksityiskohtaisesti - apostoliset kärsimykset.

"He ovat Kristuksen palvelijoita - puhun kuin mieltä vailla - minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa.

Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä; ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta.

Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista." 2.Kor.11:23-28

"ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää." 1:9

Paavalikin oli ihminen, vaikka hänellä oli vahva usko Jumalan pelastavaan armoon erilaisissa vaaratilanteissa. Herran antama lähetystehtävä ei ollut suoritettu vielä loppuun, eikä kaikkia Uuden Testamentin kirjeitä ollut kirjoitettu.

Luonnollisen ihmisen usko näki kuoleman, mutta se erehtyi ja näin Jumala opetti, ettei saanut luottaa itseensä. Tämän kokemuksen tarkoituksena oli se, että hän luottaisi täydellisesti Jumalaan, joka voi kuolleetkin herättää.

"Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesosssa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." 1.Kor.15:32

"Turvaa Herraan kaikesta sydäimestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. Tunne Hänet kaikilla teilläsi, niin Hän sinun polkusi tasoittaa. Älä ole viisas omissa silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa. Se on terveellistä sinun ruumiillesi ja virkistävää sinun luillesi." Snl.3:5-8

"Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta. Hän jää alastomaksi arolle eikä näe mitään onnea tulevan; hän asuu poudan polttamissa paikoissa erämaassa, asumattomassa suolamaassa. Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka ojentaa juurensa puron puoleen; helteen tuloa se ei peljästy, vaan sen lehvä on vihanta, ei poutavuonnakaan sillä ole huolta, eikä se herkeä hedelmää tekemästä." Jer.17:5-8

"Ja Hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja Häneen me olemme panneet toivomme, että Hän vielä vastakin pelastaa," 1:10

Tämä kokemus antoi myös lujan luottamuksen ohella syvää kiitollisuutta ja rauhaa, sekä vankkumatonta toivoa Herraa kohtaan. Sama Jumala voi toistamiseenkin pelastaa ja yhä pelastaa kuoleman vaaroista.

Paavalilla oli Aabrahamin usko; "minkä Jumala on luvannut, sen Hän myös täyttää". Hän uskoi Jumalaa ja Jumalaan!

"Teidän vanhuuteenne asti Minä olen sama, hamaan harmaantumiseenne saakka Minä kannan; niin Minä olen tehnyt, ja vastedeskin Minä nostan, Minä kannan ja pelastan." Jes.46:4

"kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut." 1:11

Vaikka apostolin toivo oli varma ja hänellä oli luja luottamus Jumalaan, Hänen armoonsa ja apuunsa, hänkin tarvitsi uskovien esirukouksia ja luotti, että Herra vapauttaa myös esirukouksien kautta. Uskovien suuri etuoikeus on saada palvella Jumalaa myös esirukouksen alueella.

Vrt. Apt. 12 luku Pietarin vapautuminen vankilasta esirukousten kautta "Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa, että minä pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin, ja että Jerusalemiä varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen, niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tyköne ja virkistytisin teidän seurassanne."

Room.15:30-32

Matkasuunnitelman muutos; 1:12-24

"Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntonne todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyudessa ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.

Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän - niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään - että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekni meidän, Herramme Jeesuksen päivänä.

Ja tässä luottamuksessa minä aion ensin tulla teidän tyköne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosiostani, ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän tyköne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan.

Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"?

Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei".

Sillä Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan Hänessä tuli "on".

Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat Hänessä "on"; sentähden tulee Hänen kauttaan myös niiden "Amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.

Mutta Hän, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.

Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon; ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne; sillä uskossa te olette lujat." 1:12-24

"Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntonne todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyudessa ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa." 1:12

Korinttolaiset tiesivät, että apostoli Paavali oli totinen Herran palvelija, ja Herran Sana oli tosi hänen suussa, eikä tavoitellut vain omaa etuaan.

Lihallinen viisaus - on samankaltaista kuin alkulankeemuksessa paratiisissa: "te tulette tietämään niin kuin Jumala" - ja on kapinaa Jumalan Kaikkivaltiutta vastaan.

Hengellinen viisaus - uskovan viisaus on peräisin Jumalan viisaudesta. Kun ihminen tulee uskoon ja ottaa vastaan Herran Jeesuksen, tulee Hänestä samalla uskovalle Jumalan viisaus.

Lihallinen viisaus - tiedon kautta

Hengellinen viisaus - uskon eli Hengen kautta

"Mutta Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra." 1.Kor.1:30-31

"Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti.

Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.

Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan." 1.Kor.2:12-15

"Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän" 1:13

Korintossakin oli sellaisia, jotka arvostelivat väärin ja asettivat apostolin kirjeen ja viran kyseenalaiseksi. He väittivät muun muassa, että apostoli kirjoitti yhtä ja tarkoitti toista.

Apostoli Paavalin kirjeet olivat Pyhän Hengen innoittamina ja apostolisella arvovallalla kirjoitettu teossa ja totuudessa, Herran Sanana.

Lisäksi tässä on hyvä neuvo, miten tulee rakentaa raamatullinen oppi, opetus - ei yli Kirjoitusten, eikä rivien väliin, vaan niin kuin on kirjoitettu.

"Jokainen Jumalan Sana on taattu; Hän on niiden kilpi, jotka Häneen turvaavat.

Älä lisää Hänen sanoihinsa mitään, ettei Hän vaatisi sinua tilille ja ettet valhettelijaksi joutuisi.

Kahta Minä sinulta pyydän, älä niitä Minulta koskaan kiellä, kuolemaani saakka: Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana.

Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määräosani leipää, etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi Jumalani Nimeä vastaan." Snl.30:5-9

" - niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään - että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän, Herramme Jeesuksen päivänä." 1:14

Paavali palveli ja rakasti koko sydämestään Korinton seurakuntaa, kaikkia Herran omia tasapuolisesti henkilöön katsomatta ja he olivat myös hänen kerskauksensa, kunniansa Herran päivänä.

Herran päivänä Korinton uskovat tulevat olemaan mukana yhdessä kaikkien lunastettujen kanssa ja hän, heidän apostolinsa on heidän kanssaan.

"Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian." Snl.21:21

"Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti." Dan.12:2-3

"Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä Hänen tulemuksessaan? Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme." 1.Tess.2:19-20

"Ja tässä luottamuksessa minä aion ensin tulla teidän tyköne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosiostani," 1:15 Efesossa ollessaan Paavali oli suunnitellut matkustavansa Aigeianmeren yli Korinttoon. Sen jälkeen hän aikoi jatkaa matkaa Makedoniaan, palatakseen taas Korinttoon matkallaan viemään rakkauden lahjaa, avustusta Juudean ja Jerusalemin köyhille veljilleen. Näin korinttolaiset saivat vielä toisenkin todistuksen Paavalin rakkaudesta, koska hän kävi heidän luonaan sekä Makedoniaan mentäessä että sieltä tullessaan. Nyt hän aikoi matkustaa Korinttoon Makedonian kautta. Ja kun korinttolaiset kuulivat tämän, niin jotkut syyttivät Paavalia kevytmielisyydestä ja apostoli puolustaa päätöstään jakeissa 15-22.

"Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaiian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma". Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan." Apt.19:21-22 "Mutta kun olen saapunut teidän tyköne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin; ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani. Aion nimittäin tulla teidän tyköne kuljettuani läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta; mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanekin. Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, toivon näet saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos Herra sallii." 1.Kor.16:3-7

"ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän tyköne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan." 1:16 Apostolin matkasuunnitelman muutos (jakeet 15-24) käydä Korinton seurakunnassa oli Jumalan rakkauden ja huolenpidon osoitus. Matkalla Juudeaan - rakkauden lahja Jerusalemin köyhille - heillä oli keräyksellä kootut varat mukanaan. Tämä oli vallitseva käytäntö, kun uskovat varustivat heidät matkalle ja tämä mainitaan useita kertoja Apostolien teoissa. "Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille.

Kunakin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani." 1.Kor.16:1-2

"Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"?" 1:17

Vaikka alkuperäisen matkasuunnitelman yksityiskohdat olivat hieman muuttuneet, oli se pääpiirteissään muuttumaton.

Apostoli kysyy; "en kai ole menetellyt kevytmielisesti?", vai muuttaisiko hän mieltään vähän väliä miten sattui. Hän ei ollut sellainen, joka sanoo yhtenä päivänä "kyllä" ja toisena "ei". Hänen periaatteensa olivat pysyneet muuttumattomina, aivan kuten apostolin julistama Jumalan valtakunnan evankeliumikin. Hän oli luvannut tulla Korinttoon ja sen lupauksen hän täytti.

"vaan olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta." Matt.5:37

"Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkään maan, älkää mitään muutakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettette joutuisi tuomion alle." Jaak.5:12

"Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei".." 1:18
Apostoli ei puhunut yhtäälle, kahtaalle tai toisaalle niin kuin poliitikko. Hän ei sanonut "kyllä" silloin kun hän tarkoitti "ei".

Jumala on aina äärettömän luotettava ja uskollinen kaikille lupauksilleen ja minkä Herra lupaa, sen Hän myös täyttää. Paavali oli oppinut Herran koulussa myös pitämään antamansa lupaukset.

Jumala takaa myös lupauksensa ja se tarkoittaa, että se on uskottava, luotettava ja varma.

Takaa - käytetään sellaisesta, johon voidaan luottaa, takuumiehenä.

Jumalan lupaus ei ole koskaan arvaamaton, eikä petä missään, eikä ketään.

"Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." Room.4:18-22

"Sillä Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan Hänessä tuli "on".." 1:19

Edellä apostoli opetti Jumalan luotettavuudesta ja uskollisuudesta ja tässä hän opettaa Hänen muuttumattomuudesta.

Jumalan sanoissa ei ole mitään epäilyttävää, vaan Hän on muuttumaton, ehdoton totuus; Amen, joka on totuuden sinetti.

"Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti". Hebr.13:8

Apostolit Paavali, Silas eli Silvanus ja Timoteus olivat tuoneet Jumalan evankeliumin Korinttoon ja he olivat läheisessä työyhteydessä Korintossa.

"Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut Sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus." Apt.18:5

"Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 2.Tess.1:1

"Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat Hänessä "on"; sentähden tulee Hänen kauttaan myös niiden "Amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme." 1:20

Kaikki Jumalan lupaukset, sekä jo täyttyneet että nekin, jotka vielä odottavat täyttymistään tahi onko ne annettu juutalaisille tai pakanoille, koskee tämä Jumalan Amen.

Jumalan lupauksen täyttymys on Kristuksessa. Herra Jeesus on Jumalan Amen, totuuden sinetti, uskollinen ja totinen todistaja. Hän on lupauksen antaja, sen ylläpitäjä ja täyttävä.

Jumalan lupaukset ovat pyhiä, hyviä, kalliita ja mitä suurimmat. Ne ovat järkähtämättömät, koska Hän on ne vahvistanut ja ne ovat Kristuksessa "on" ja "Amen", ja ne ovat vahvistettu Jumalan valalla, ja siksi niitä ei voi tyhjiksi tehdä ja ovat laillisia ja voimassa.

"Koska Hänen jumalallinen Voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalasuuteen tarvitaan, Hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään, joiden kautta Hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee," 2.Piet.1:3-4

"Mutta Hän, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala," 1:21

Jumala voitelee palvelukseen Pyhällä voiteluöljyllä, Pyhällä Hengellä, kuten Herrammekin.

Suhde Herraan takaa sen, että uskovan omat lupaukset ovat myös luotettavia.

Teidät ja meidät on liitetty, lujitettu Kristukseen, ja siksi on mahdotonta, että pettäisimme teidät.

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.

Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

"joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme." 1:22

Jumala on painanut jokaisen lapsensa sydämeen oman leimansa, Pyhän Hengen sinetin, uudestisyntymisessä ylhäältä ja on kirjoittanut lain sydämemme lihatauluun ja mieleen.

Vakuus - käsiraha, kuten kihlasormus ennen varsinaista avioliittoa

"Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." Room.8:15-16

"Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden Sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, Hänen omaisuutensa lunastamiseksi - Hänen kirkkautensa kiitokseksi." Ef.1:13-14

"Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka." Ef.4:30

"Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon;" 1:23

Vain Jumala tunsi Paavalin kaikki asiat, suunnitelmatkin, vaikka työtoverit eivät tätä tienneet.

Kaikki asiat eivät olleet järjestyksessä ja kunnossa Korinton seurakunnassa, ja siksi Jumala muutti apostolin matkasuunnitelmaa ja säästi seurakuntaa nöyryytyksiltä ja niin matka siirtyi myöhempään ajankohtaan ja Jumalan armo antoi aikaa asioiden korjaamiseen.

"Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen Hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan, aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne.

Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, se on, että me yhdessä ollessamme virkistymme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tyköne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka." Room.1:9-13

"ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne; sillä uskossa te olette lujat." 1:24

Usko on luottamus Jumalaan, Hänen suureen armoonsa, ja joka on todellista vapautta.

Uskoa ei saa määräillä ja vallita muu kuin Jumala, koska usko on suhde Jumalaan. Uskoa hallitkoon ja vallitkoon yksinomaan Jumalan Sana! Luonnollista ihmistä ohjaa hänen langennut tahtonsa ja synnin vääristämät aistit ja vietit, mutta hengellistä ihmistä, uskoa, ohjaa pelkkä Jumalan Sana, eikä mitä langenneet aistit ja vietit ilmoittavat.

"Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side. Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset." Kol.3:14-15 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Herramme tulee nro 67 (San. Lewi Petrus, 1884-1974)

1. Kestävät kaikk` lupaukset iäti voimassa,
verellä kalliilla Jeesus vahvisti Sanansa.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
2. Luo kuni Aabraham muinoin silmäsi tähtihin.
Niitä kun lasket sä, kasvaa uskosi, toivoskin.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
3. Usko, kun yö sinut yltää, sammu ei aurinko.
Hetkinen vuottaos vainen, saapuvi huomen jo.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
4. Usko, kun maailma vainoo. Kanssasi pätsihin
kulkevi Jumalan Poika, suojaten sielläkin.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
5. Usko, kun ystävä pettää, jäljellä Jeesus on,
kanssasi ain joka päivä keskellä taistelun.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.
6. Uskoen kaikessa kestä, koht` olet kotona.
Silmin sä katselet siellä, tääll` mitä uskoit sä.
Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on.

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 2

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Apostoli jatkaa matkasuunnitelmaansa; 1:15-2:4
 Antakaa anteeksi katuvalle uskovalle; 2:5-11
 Jumalan todistajana aina ja kaikkialla; 2:12-17

"Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tykönne taas toisi murhetta mukanani. Sillä jos minä saatan teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut. Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne. Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin." 2:1-4

"Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tykönne taas toisi murhetta mukanani." 2:1
 Apostoli ilmaisee, ettei hänen tarvitsisi vieraillla toista kertaa murheellisissa merkeissä. Ja siksi hän oli siirtänyt käyntiään vain heidän vuokseen ja myös itseään säästään. Jumala antoi armossaan aikaa mahdollisuuden katumukseen ja parannuksen tekoon.
 "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi."
 Apt.11:18

"Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen: "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää?
 Ja löydettyään hän laskee sen hartioillensa iloiten.
 Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'.
 Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse." Luuk.15:3-7

"Sillä jos minä saatan teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut." 2:2
 Murheen, tuskan tuottaminen heille merkitsi, että hän itsekin tunsi murhetta langenneen uskonveljen tähden. Ja tämä murhe saattoi muuttua iloksi vain heidän tehdessään parannuksen ja niin hänen suuri halunsa oli auttaa heitä heidän iloonsa.
 Vierailu seurakuntaan tuotti murhetta ja hänen velvollisuutensa oli tulla sellaisessakin tilanteessa, vaikka se ei olisikaan mieluisaa.
 Apostoli toivoi ja uskoi parasta langenneesta veljestä ja parannuksen teon jälkeen iloita yhdessä heidän kanssaan.

"Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kaduinkin, niin minä - kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä - nyt iloitsen, en siitä, että tulitte

murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.

Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman." 2.Kor.7:8-10

"Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne." 2:3

Apostoli oli siirtänyt tuloaan Korinttoon, koska hän ei halunnut tuottaa murhetta ja kirjoitti heille asiasta, jotta seurakunnassa ennätettäisiin laittaa asiat kuntoon ennen hänen tuloaan. Näin hänen käynnistään olisi iloa heille kaikille.

Häntä askarrutti myös asia, miten he suhtautuivat kohotukseen - "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha".

"Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.

Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo. Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä; ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet." 2.Kor.12:19-21

"Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin." 2:4
Apostoli oli suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädän murheessa seurakunnan vuoksi esirukouksessaan.

Jumala oli laskenut Paavalin sydämelle murheen ja hän rukoili seurakunnan puolesta esirukousta ja oli synnytytystuskissa heidän synnin takia. Ja näin seurakunnalle tuli parannuksen mahdollisuus Jumalalta.

Tarkoitus oli, että synnintekijä tulisi Jumalan mielen mukaiseen murheeseen ja tuntisi Jumalan rakkauden, joka antaa uuden voiman ja mahdollisuuden ja tarkoituksen, sisällön parannukseen eli totaaliseen mielen muutokseen. Tämän tähden apostolilla oli erinomainen rakkaus seurakuntaa kohtaan ja siksi hän kirjoitti näin.

"Sydän tuntee oman surunsa, eikä sen iloon saa vieras sekaantua." Snl.14:10

"Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itse kutakin." Apt.20:31

Antakaa anteeksi katuvalle uskovalle; 2:5-11

"Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossakin määrin, etten liikaa sanoisi. Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilta on saanut; niin että teidän päinvastoin ennemmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen.

Sentähden minä kehoitan teitä, että päätätte ruveta osoittamaan rakkautta häntä kohtaan; sillä sitä varten minä kirjoitinkin, että saisin nähdä, kuinka te kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset.

Mutta kenelle te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin; sillä mitä minä olen anteeksi antanut - jos minulla on ollut jotakin anteeksiannettavaa - sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä, ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat." 2:5-11

"Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossakin määrin, etten liikaa sanoisi." 2:5

On huomattavaa, että apostoli ei mainitse henkilöä nimeltä, eikä hänen syntiään, vaikka asia koski myös koko seurakuntaa.

Herra Jeesukseen ei paljastanut Juudaksen syntiä julkisesti, vaan puhutteli häntä - "ystävä".

Eräs - viittaa tässä tiettyyn henkilöön ja seurakunnan rangaistus oli johtanut parannuksen tekoon. Ja hänet oli poistettu uskovien yhteydestä vain parannuksen teon ajaksi ja mielenmuutoksen kautta palata takaisin uskovien yhteyteen, seurakuntaan - langennut veljemme.

"Joka panettelijana käy, ilmaisee salaisuuden, mutta jolla luotettava henki on, se säilyttää asian." Snl.11:13

"Salaisuuden ilmaisee, joka panettelijana käy; älä siis antaudu avosuisen pariin." Snl.20:19

"Riitele oma riitasi vastapuolesi kanssa, mutta toisen salaisuutta älä ilmaise." Snl.25:9

"Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa.

Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin teidän keskuudestanne?

Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin läsnä ollen, puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen teon on tehnyt, on - sittenkuin olemme, te ja minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen Voima, tulleet yhteen - Herran Jeesuksen Nimessä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijäin kanssa; en tarkoittanut yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta.

Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa.

Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella?

Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella?

Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha." 1.Kor.5:1-5,9-13

"Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilta on saanut;" 2:6

Langennut veli oli saanut seurakunnan rangaistuksen, vaikka pieni vähemmistö oli ollut sitä vastaan. Apostoli Tiitus oli kertonut Paavalille, mitä Korintossa oli tapahtunut. Kun mies oli saanut rangaistuksen, asia oli loppuun käsitelty.

”Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään sitä, mikä kadonnut on. Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?

Ja jos hän sen löytää, totisesti Minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.

Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.

Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.

Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'.

Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani.

Totisesti Minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.” Matt.18:11-18

”niin että teidän päinvastoin ennemmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen.” 2:7

Seurakunnan rangaistus oli ollut riittävä. Ei ollut tarkoitus, että rangaistaisiin miestä jatkuvasti, niin että hän aivan menehtyisi murheeseensa. Nyt oli aika antaa anteeksi ja lohduttaa katuvaa veljeä. Rangaistukseen liittyy Jumalan syvä rakkaus.

Niin kauan kuin ei ollut halua, parannuksen tekoon, Paavali suhtautui häneen varsin ankarasti, mutta katuessaan syntiään ja tehdessään parannuksen hän sai apostolista parhaan puolustajan.

Joskus on vaarana se, että syvä katumus muuttuu itsesytykseksi. Monelle saattaa olla kaikkein vaikein antaa itselleen anteeksi, kuin Jumalan anteeksiantamuksen vastaanottaminen.

Korkeassa asemassa kuningas Daavid lankesi haureuteen ja katui syvästi tekoaan ja näin on syntynyt katumuspsalmi 51.

”Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan.

Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.

Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni.

Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni.

Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha Sinun silmissäsi; mutta Sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.

Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.

Katso, totuutta Sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni Sinä ilmoitat minulle viisauden.

Puhdistu minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin.

Anna minun kuulla iloa ja riemua, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet.

Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni.

Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.

Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.

Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä.”
Ps.51:1-14

”Sentähden minä kehoitan teitä, että päätätte ruveta/alkaa osoittamaan rakkautta häntä kohtaan;” 2:8

Apostoli halusi seurakunnan asenteessa näkyvän yhtä selvästi kuin silloin, kun he olivat tuominneet miehen. Seurakunnan tuli nyt pitää häntä veljenä jälleen ja osoittaa hänelle Jumalan rakkautta.

Rakkaus peittää syntien paljouden ja kaikki, ja mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.

”Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää rikkomukset kaikki.”
Snl.10:12

”Parempi julkinen nuhde kuin salattu rakkaus.” Snl.27:5

”sillä sitä varten minä kirjoitinkin, että saisin nähdä, kuinka te kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset.” 2:9

Tämä oli eräs pääsyy siihen, että apostoli kirjoitti, eikä tullut henkilökohtaisesti heidän luokseen.

Miestä rangaistiin ja niin seurakunta oli Sanan periaatteille ja apostolin kehotukselle kuuliaisia.

Hän tarkoittaa: ”Nyt voitte antaa anteeksi. Hän on saanut rangaistuksen ja te olette osoittaneet olevanne kuuliaisia”.

Seurakunta oli vanhurskaasti käyttänyt sille annettua tuomiovaltaa syntisen parhaaksi ja Jumalan kunniaksi.

”Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.

Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kääri ne kaulasi ympärille.

Kulkiessasi ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua vartioikoot, herätessäsi sinua puhutelkoot.

Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie, että varjeltuisit pahasta naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä.”

Snl.6:20-24

”Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa.” Snl.13:24

”Kurita poikaasi, kun vielä toivoa on; ethän halunne hänen kuolemaansa.”
Snl.19:18

”Tuo sydämesi kuritettavaksi ja korvasi taidon sanojen ääreen.

Älä kiellä poikaselta kuritusta, sillä jos lyöt häntä vitsalla, säästyy hän kuolemasta. Vitsalla sinä häntä lyöt, tuonelasta hänen sielunsa pelastat.” Snl.23:12-14

”Kuritusta saanut mies, joka niskurina pysyy, rusennetaan äkisti, eikä apua ole.” Snl.29:1

”Mutta kenelle te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin; sillä mitä minä olen anteeksi antanut - jos minulla on ollut jotakin

anteeksiannettavaa - sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä," 2:10

Apostoli luotti seurakunnan anteeksiantamukseen, ja kun he antoivat anteeksi, teki apostoli samoin. Se, mitä oli tapahtunut, oli tehty Kristuksen kasvojen edessä, Hänen Nimessään ja syntinen oli otettu takaisin seurakunnan yhteyteen. Synti seurakunnassa on aina häpeä ja se antaa paholaiselle aiheen aiheuttaa vahinkoa.

"Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!

Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

Sillä yötä päivää oli Sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela.

Minä tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela." Ps.32:1-5

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon." Snl.28:13

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.

Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1.Joh.1:7-9

"ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat." 2:11

Tässäkin Raamatun paikassa näkyy selvästi, että saatana on persoonallinen henkiolento, ja joka vaikuttaa suuresti ihmiseen mm. ajatusmaailmaan. Seurakunnan uurastukset ja hengellinen kasvu voivat tyrehtyä, jos saatana pääsee voitolle. Mutta näin ei tarvitse tapahtua, koska me tunnemme hänen juonensa.

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys." Joh.10:10

"te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja Voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, Hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki paholaisen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli Hänen kanssansa." Apt.10:38

"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, paholainen, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.

Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää." 1.Piet.5:8-9

Jumalan todistajana aina ja kaikkialla; 2:12-17

"Tultuani Trooaaseen julistamaan Kristuksen evankeliumia avautui minulle ovi työhön Herrassa, mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sentähden sanoin heille jäähyväiset ja lähdin Makedoniaan.

Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun!

Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa: näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tällaiseen kelvollinen? Sillä me emme ole niinkuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan Sanaa; vaan puhtaasta mielestä, niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me Kristuksessa puhumme." 2:12-17

"Tultuani Trooaaseen julistamaan Kristuksen evankeliumia avautui minulle ovi työhön Herrassa," 2:12

Apostoli Paavali oli ollut aikaisemmin lähetysmatkallaan Trooaassa. Ja siellä oli nähnyt Herran antaman näyn, kutsun Makedoniasta. Hän viivähti kaupungissa jonkin aikaa myös matkallaan Kreikasta Jerusalemiin, sekä vielä kerran myöhemmässä vaiheessa. Apt.20:6-13 Trooassa oli satama, jonka kautta matkustettiin Kreikasta Vähään-Aasiaan. Siellä oli seurakunta jo hyvin varhain.

"Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.

Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä.

Niin he vaelsivat ohi Mysian ja menivät Trooaaseen.

Ja Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä".

Ja kun hän oli nähnyt sen näyn, niin me kohta tahdoimme päästä lähtemään Makedoniaan, sillä me käsitimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia." Apt.16:6-10

"Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan.

Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan.

Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta.

Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.

Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa; mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippiistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luoksensa Trooaaseen ja viivyimme siellä seitsemän päivää." Apt.20:1-6

"mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sentähden sanoin heille jäähyväiset ja lähdin Makedoniaan." 2:13

Paavali tapasi Tiituksen Makedoniassa ja odotti kuulumisia Korinton seurakunnasta. Hänellä oli suuri huoli Korinton uskovien tähden, eikä hän saanut rauhaa, ennen kuin oli kuullut kuulumiset, ei edes täällä, missä apostolille oli avautunut hedelmällinen ovi Herran työhön.

Tiituksen piti matkustaa Korintosta Makedonian kautta Trooaaseen, mutta Paavali tuli häntä puolitiehen vastaan - niin innokas hän oli kuulemaan uutiset Korintosta.

"Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluoja, sisältäpäin pelkoa.

Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla, eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän." 2.Kor.7:5-7

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun!" 2:14

Joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa! Kiitos olkoon Jumalan!

Apostolilla oli suuria vaikeuksia Korinton seurakunnasta, ja vaikka tilanne näyttikin synkältä, niin Jumala oli antanut hänen riemuita yhdessä heidän kanssaan ja kuljettanut läpi vaikeuksien voittosaatossa, ja siitä hän ylisti Jumalaa - Kiitos olkoon Jumalan!

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1.Kor.15:57

Voitto (nike kreikl.)

Uskovat ovat osallisia Herramme voitosta kaikissa elämän vaikeuksissa ja jopa kuolemassakin. Kristus on elämäni ja kuolema on voittoni. Kaikki mikä on Jumalasta syntynyt voittaa maailman ja voitto saavutetaan uskollisella kilvoittelulla uskon eli Hengen kautta, Karitsan veren ja todistuksen Sanan kautta.

Herran Jeesuksen teot, sairaiden parantaminen ja pahojen henkien ulosajaminen, olivat merkkejä lopullisesta voitosta. Tämä voitto on jo saavutettu Golgatan keskeisellä ristillä kaikesta pimeyden vallasta, synnistä, sairaudesta ja kuolemasta ja lopullinen voitto on täyttyvä, kun Hän saapuu takaisin Voittajana ja Kuninkaana.

Voitto tulee Jumalalta ja voitto on saatanasta, lihasta, maailmasta ja kaikesta mikä nostetaan Jumalan tuntemusta vastaan, sekä kuolemasta.

Jumalasta syntynyt voittaa maailman ja marttyyrit voittavat Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanansa kautta ja he ovat voittaneet pedon. Ilmestyskirjassa on seitsemän lupaus voittajille, jotka voittavat syntinsä elämässään Herran armon avulla; he saavat syödä elämän puusta, eikä toinen kuolema heitä vahingoita.

Heille lahjoitetaan salattua mannaa, valkoinen kivi ja siihen kirjoitettu uusi nimi, valta hallita pakanoita ja valkeat vaatteet. Heidän nimensä pysyvät ikuisesti Elämän kirjassa ja heidän otsaansa kirjoitetaan Jumalan Nimi, Jumalan Kaupungin nimi, sekä Herran Jeesuksen uusi Nimi.

Hän tunnustaa heidän nimensä ja antaa heidän istua kanssaan valtaistuimellaan ja tekee heidät pylväiksi Jumalan temppeliin.

He saavat voittopalkinnon ja iankaikkisen perintöosan kaikkien pyhien kanssa Jumalan luona. Ilm.2:7,10,17,26-28; 3:5,12,21.

"Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa." Fil.3:13-14

"Joka voittaa, on tämän perivä, ja Minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva Minun poikani." Ilm.21:7

"Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa:" 2:15

Apostolilla on ajatus tässä roomalaisesta voittosaattueesta, joka poltti tulia ja roomalaisia suitsukkeita, jotka tuoksuivat ja olivat voittajien kunniaksi.

Uskovien pelastus Kristuksessa on tuoksu Jumalalle, sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa. Samoin uskovien rukous on kuin suitsukkeiden tuoksu Jumalalle.

"Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.

Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä." Ilm.5:3-5

"näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tällaiseen kelvollinen?" 2:16

Jumala on uskonut omilleen Pyhän Sanansa, evankeliumin ja julistus vaikuttaa kahdella tavalla. Ne, jotka sen hylkäävät, eivätkä ole kuuliaisia, joutuvat kadotukseen ja Jumalan viha pysyy heidän yllään, mutta siihen uskovat, pelastuvat.

Kristuksen Sana, jossa jokaisella Hänen omallaan on valtava vastuu Hänen todistajana ja Jumala vetoaan juuri tähän uskovankin kautta puhumaansa Sanaan viimeisenä päivänä, jolloin uskovan kautta puhuttu Sana on todistajana viimeisessä oikeudenkäynnissä. (Joh.12:48; 15:22)

Kun ajatellaan Sanan palvelijan ja uskovien vastuuta, joka voi antaa niin suurenmoisen pelastuksen tai aiheuttaa Sanan hylkääjän kadotukseen, niin siksi hän kysyy: "Ja kuka on tällaiseen kelvollinen?"

"Mutta kun Puolustaja tulee, jonka Minä lähetän teille Isän tyköä, Totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin Hän on todistava Minusta. Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet Minun kanssani." Joh.15:26-27

"Ja Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten Tuomariksi.

Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen Nimensä kautta." Apt.10:42-43

"Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan; ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi." 2.Kor.3:4-6

"Sillä me emme ole niinkuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan Sanaa; vaan puhtaasta mielestä, niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me Kristuksessa puhumme."

2:17 myyskentelevät - kaupustelevat eli tekevät Jumalan Sanasta kauppatavarana

Apostoli Paavali puolustaa itseään vilpittömänä ja totisena Herran palvelijana ja on saanut apostolin tehtävän ja viran itseltään Jumalalta. Yhdelläkään Herran palvelijalla ei ole oikeutta muuttaa Jumalan

valtakunnan evankeliumia, eikä kiskoa siitä hyötyä itselleen. Jumalan Sanaa ei saa laimentaa ja muuttaa, jotta se saavuttaisi suuria

massoja ja saisi kuulijoissa vastakaikua. Meidän tulee kavahtaa petollisia työntekijöitä, jotka jopa myyskentelevät Jumalan Sanaa. Raamatun periaate on - Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa!

Pitäkäämme lopunajalla ennen Herramme pikaista paluuta Herramme kirjoitettu Sana korkeasti pyhänä ja kunniaassa! Amen

"Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa *ilman rahaa, ilman hintaa* viiniä ja maitoa.

Miksi annatte rahan siitä, mikä ei ole leipää, ja työnne ansion siitä, mikä ei ravitse?

Kuulkaa Minua, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä.

Kallistakaa korvanne ja tulkaa Minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää.

Ja Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, annan lujat Daavidin armot." Jes.55:1-3

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä." 2.Kor.4:1-2 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Virsi 162 Jumalan iäti kestävä armon Sana
(Johan Ludvig Runeberg 1804-1877)

On meillä aarre verraton, Se kalliimpi on kultaa,
Ja kivet kalliimmatkin on Sen rinnalla vain multaa.
Tää lahja kallis taivahan. Tää parhain aartehemme
On pyhä Sana Jumalan, Sen saimme omaksemme.

Kun ruoste, koi ja aika syö muun kaiken kokonansa,
Kun usein raukee ihmistyö Jo kohta alkaissansa,
Kun maa ja taivas hukkuupi Ja häviääpi kerran,
Niin horjumaton iäti On pyhä Sana Herran.

Ei raukene vanhuudesta Tää Sana armas, pyhä,
Polvesta polveen samaa vaan Suo voimaa, rauhaa yhä.
Se täydessä on voimassa, Kun luonto kaikki hajoo.
Ei siitä katoo rahtua, Maa, taivas vaikka vajoo.

Ah, Sana kallis, iäinen, Hyljätty monta kertaa.
Ei mikään tieto maallinen Voi Sulle vetää vertaa.
Lujempaa turvaa meille ken Voi tuoda mistään muusta,
Kuin armon Sana ikuinen, Mi lähti Herran suusta?

Jos toisten tukien pettäissä Sä tartuit Sanaan Herran,
Jos maailman sä myrskyissä Sen turviin riensit kerran,
Niin löysit paikan siunatun, Saa sydän siellä rauhaa,
Sataman sait sä suojatun, Ei siellä myrskyt pauhaa.

Kuin vesilintu lahdella Käy alle veden pinnan
Ja huuhdottuaan sulkansa Taas nostaa puhtaan rinnan,
Niin puhdistuupi henkemme Sanassa kirkkahassa,
Ja liikkuvansa tuntee se Olossaan oikeassa.

Siis kiitos, Herra laupias, Nyt lakkaamatta aivan,
Kun Sinä meille Sanassas Osoitat tietä taivaan.
Ken nyt on köyhä, rikas ken Sun Sanas saatuaansa!
Tään kalliin aarteen jokainen Saa pitää omanansa.

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 3

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Uskovat uuden liiton palvelijoita - Hengessä; 3:1-18

"Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinneemme, niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä?

Te itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu, ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.

Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen lihatauluihin.

Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan; ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.

Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli kirjaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset kärsineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista, kuinka paljoa enemmän onkaan Hengen virka oleva kirkkaudessa!

Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta.

Sillä se, millä ennen oli kirkkaus, on tämän rinnalla kirkkautta vailla, tämän ylenpalttisen kirkkauden tähden.

Jos sillä, mikä on katoavaista, oli kirkkaus, niin vielä paljoa enemmän on sillä, mikä on pysyväistä, oleva kirkkautta.

Koska meillä siis on tämmöinen toivo, niin me olemme aivan rohkeat emmekä tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoilleensa, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista.

Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, pysyy pois ottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.

Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois.

Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus.

Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki." 3:1-18

"Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinneemme, niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä?" 3:1

Suosituskirjeitä käyttivät juutalaisten lähettiläät vieraillessaan synagogissa ja heillä olivat nämä suosituskirjeet Juudean viranomaisilta. Ne sisälsivät mm. tietoja lähettilästä ja suosituksen.

Myös uuden liiton seurakuntakin käytti tätä periaatetta mm. Apolloksen kohdalla Efesossa. Samoin apostoli Paavalikin käytti tätä Kenkreaan seurakunnan palvelijatar sisar Foiben kohdalla. Room.16:1

Paavalin vastustajat, judaistiset opettajat, jotka pitivät kiinni laista, vaativat Paavaliltakin tällaisia kirjeitä. Tuntemattomien opettajien kohdalla tämä oli tavallista, mutta tarvitsiko Korinton seurakunta suosituskirjeen tai apostoli sen seurakunnalta?

"Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaaitoinen mies ja väkevä Raamatuissa. Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsikin ainoastaan Johanneksen kasteen. Hän alkoi rohkeasti puhumaan synagogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien. Ja kun hän tahtoi mennä Akaiaan, niin veljet kehoittivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille. Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti Kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus." Apt.18:24-28

"Te (itse) olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat." 3:2
3:2 *"Ihr seid unser Brief,"* Luther 1540

"Te olette meidän kirjeemme,"; itse - sana on liikaa..; Biblia Apostolin palvelustyö ja apostolinen arvovalta olivat riittävä suositukseksi, sekä Jumalan todistus Korinton seurakunnassa. Muita suosituksia ei tarvita. Seurakunta tiesi apostolin julistaman evankeliumin ja olivat nähneet hänen elämänsä julkisesti. Lisäksi uskovien muuttunut elämä puhui selvää kieltään sekä seurakunnassa että sen ulkopuolellakin.

"Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun tekoni Herrassa? Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa. Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tutkimaan." 1.Kor.9:1-3
"Emme nyt taas suosittele itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on." 2.Kor.5:12

"Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntonne todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa. Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän - niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään - että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekni meidän, Herraamme Jeesuksen päivänä." 2.Kor.1:12-14

"Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen lihatauluihin." 3:3
Jumalan sormi oli kirjoittanut lain kahteen kivitauluun ja se oli ulkonainen todistus vanhan liiton aikana.

Uudessa liitossa Jumala kirjoittaa sisäisen todistuksen, Pyhän hengen sinetin jokaisen lapsensa sydämen lihatauluun ja mieleen. Ja tässä apostoli nimittää uskovaa Kristuksen kirjeeksi.

"Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse Minun tyköni vuorelle ja ole siellä, niin Minä annan sinulle kivitaulut ynnä lain ja käskyt, jotka Minä olen kirjoittanut heille opetuksesi"." 2.Moos.24:12

"Ja kun Hän oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinain vuorella, antoi Hän hänelle kaksi laintaulua, kivitaulua, joitten kirjoitus oli Jumalan sormella kirjoitettu." 2.Moos.31:18

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka Minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani." Jer.31:31-33

"Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan;" 3:4
Paavali luotti Jumalan työhön Korinton seurakunnan kohdalla, eikä hän tarvinnut muita suosituskirjeitä, koska Korinton seurakunta oli olemassa ja se oli hänen apostolin viran sinetti. Sinetillä on Raamatussa kaksi päämerkitystä; asian lukitseminen ja vahvistaminen.

"ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta," 3:5

Korinton seurakunta oli olemassa ja kaikki johtui vain Jumalan armosta. Hän rakentaa ja perustaa oman seurakuntansa, ja Hän käyttää palvelijoitaan apunaan, työtovereina.

Paavalille oli ilmestynyt Jumalan armo ja se kasvatti ja valmisti apostolin suureen Jumalan antamaan tehtävään.

Paavali niin kuin ei hänen työtovereinsakaan olleet saaneet tätä aikaan, ja siksi he eivät vaatineet itselleen kunniaa.

Jumalan armo ja Hänen antama kyky ja lahjat olivat palvelijat tehneet kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ja siksi kaikki kunnia kuuluu Jumalalle.

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä.

En Minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen Herransa tekee; vaan ystäviksi Minä sanon teitä, sillä Minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä Minä olen kuullut Isältääni.

Te ette valinneet Minua, vaan Minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältääni Minun Nimessäni, Hän sen teille antaisi." Joh.15:5,15-16

"Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä Hänen armonsa minua

kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani. Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette uskoon tulleet." 1.Kor.15:9-11

"joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi." 3:6

Vanhaan liittoon kuului suuri määrä velvollisuuksia, jotka oli täytettävä kirjaimellisesti. Vanhan liiton palvelijaksi synnyttiin lihan syntymän perusteella, Leevin pojat, Leevin sukukunnasta.

Uuden liiton palvelijaksi tullaan samoin syntymän perusteella, uudestisyntymisessä ylhäältä Jumalan Sanan, Nimen ja Voiman kautta. Uusi liitto on armon liitto, Hengessä. Vanha liitto vaati, mutta uusi liitto on vapaus Hengessä ja joka tekee eläväksi.

"Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin Hän on myös paremman liiton Välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.

Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton, en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet Minun liitossani, ja niin en Minäkään heistä huolinut, sanoo Herra.

Sillä tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat Minut. Sillä Minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä."

Sanoessaan "uuden" Hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään." Hebr.8:6-13

"Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli kirjaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset kärsineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista," 3:7

Mooses oli kaksi kertaa Siinain vuorella Herran kasvojen edessä 40 päivää ja yötä syömättä ja juomatta eli yhteensä 80 päivää. Jumalan kirkkaus ilmestyi jo Vanhan Testamentin aikana ja Herran kirkkautta tarttui myös Moosekseen, kasvoihin, jotka loistivat.

Kuoleman virka - tarkoittaa tässä koko Mooseksen lain aikaa.

Hengen virka - tarkoittaa uuden liiton aikaa.

"Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta." Joh.1:17

Laki evankeliumiin nähden osoittaa kolmessa suhteessa: 1) se on kuoleman virka, 2) kadotuksen virka (jae 9) ja 3) ajallisesti rajoitettu virka (jae 7), joka oli katoavaista.

Hengen virka kirkkaudessa on iankaikkinen, ikuista.

"Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita itsellesi nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti Minä olen tehnyt liiton sinun ja Israelin kanssa". Ja hän oli siellä Herran tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, ne kymmenen sanaa.

Ja kun Mooses astui alas Siinain vuorelta ja hänellä vuorelta alas astuessaan oli kädesssänsä kaksi laintaulua, ei hän tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli tullut säteileväksi hänen puhuessaan Herran kanssa. Ja kun Aaron ja kaikki israelilaiset näkivät Mooseksen kasvojen ihon säteilevän, pelkäsivät he lähestyä häntä.

Mutta Mooses huusi heitä; niin Aaron ja kaikki kansan päämiehet kääntyivät takaisin hänen luokseen, ja Mooses puhui heille. Sitten kaikki israelilaiset lähestyivät häntä, ja hän käski heidän noudattaa kaikkea, mitä Herra oli puhunut hänelle Siinain vuorella. Ja kun Mooses oli lakannut puhumasta heidän kanssaan, pani hän peitteen kasvoillensa.

Mutta niin usein kuin hän meni Herran eteen puhuttelemaan Häntä, poisti hän peitteen, siksi kunnes tuli ulos. Ja tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä hänen oli käsketty puhua.

Ja israelilaiset näkivät joka kerta Mooseksen kasvojen ihon säteilevän; ja Mooses veti peitteen kasvoillensa, siksi kunnes hän jälleen meni puhuttelemaan Häntä." 2.Moos.34:27-35

"Silloin Herra sanoi minulle: 'Veistä itsellesi kaksi kivitalua, entisten kaltaista, ja nouse vuorelle Minun tyköni; tee myös itsellesi puusta arkki. Minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka olivat entisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit; pane ne arkkiin.'" 5.Moos.10:1-2

"kuinka paljoa enemmän onkaan Hengen virka oleva kirkkaudessa!" 3:8
Uusi liitto Kristuksen veressä on perustana uuden liiton Hengen viralle, ja jonka Henki on tehnyt eläväksi. Vanhan liiton aika kuoleman virassa oleva pappi kuoli ja oli virassaankin kuoleman alaisuudessa, vaikka siinä ilmestyi Jumalan kirkkaus.
Hengen virka johtaa kuolemasta elämään ja on kirkkaudessa ikuista.

"Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät *totuutta uskomasta*, joiden silmäin eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?

Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne, saako Hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta?

Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun Hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" - että Aabrahamin siunaus tulisi Kristuksessa Jeesusuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen." Gal.3:1-2,5,13-14 Luther 1540

"Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta." 3:9
Apostoli puhuu edelleen vastakkain asetettuna kadotustuomion virka ja vanhurskauden virka.

Vanhassa liitossa kadotustuomion virassa ilmoitettiin Jumalan vanhurskas tahto, mutta laki ei antanut voimaa lain vaatimusten täyttämiseen ja sen mukaan elämiseen. Siksi monet vanhan liiton pyhätkin tekivät syntiä, vaikka heidän syntinsä oli peitetty. Se johti vain kuolemaan.

Uuden liiton vanhurskauden virka saadaan armosta, lahjana, Kristuksen täytetyn sovintotyön tähden Golgatalla ja Hänen täydellisen kuuliaisuuden ansiosta, kun Hän täytti koko lain ja piti sen.

Hän on vanhurskaudemme!

"Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee"." Gal.3:10

"Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2.Kor.5:18-21

"Sillä se, millä ennen oli kirkkaus, on tämän rinnalla kirkkautta vailla, tämän ylenpalttisen kirkkauden tähden." 3:10

Apostoli arvioi vanhan liiton kirkkautta ja uuden liiton kirkkautta kuin kirkkautta vailla. Suurempi kirkkaus jättää vähäisemmän varjoonsa.

Auringon kirkkaus voittaa kuun valon ja samoin tapahtui vanhalle liitolle, kun evankeliumin kirkkaus tuli.

"ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, Hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, Amen!" Room.9:4-5

"Jos sillä, mikä on katoavaista, oli kirkkaus, niin vielä paljoo enemmän on sillä, mikä on pysyväistä, oleva kirkkautta." 3:11

Vanhassa liitossa laillakin oli Jumalan kirkkautta, joka oli vain lain ajalle Mooseksen aikana. Uuden liiton kirkkaus sen sijaan on pysyvää, se kestää iankaikkisesti.

Vanha liitto oli rajallinen, mutta evankeliumi on iankaikkinen ja on iankaikkisen autuuden, pelastuksen aikaansaaja.

"Ja niin Hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä Hän kärsi, kuuliaisuuden, ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli Hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat Hänelle kuuliaiset, Hän, jota Jumala nimittää "Ylimmäiseksi Papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan"." Hebr.5:8-10

"Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvaisille, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.

Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet"." Ilm.14:6-7

"Koska meillä siis on tällöinen toivo, niin me olemme aivan rohkeat, emmekä tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoillensa, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista." 3:12-13
Apostoli tuo rohkeasti ja avoimesti asian uskovien toivosta, että Hengen aika on paljon täydellisempi kuin lain aika, sekä kirkkauteen että pysyvyyteen nähden.

Mooses sai kokea Jumalan kirkkauden Herran läsnäolossa vuorella. Kirkkaus seurasi häntä, kun hän laskeutui vuorelta israelilaisten leiriin. Vanhan liiton kirkkaus oli katoavaista, mutta Hänessä, Kristuksessa täyttyi kaikki vaatimukset.

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:14

"Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, pysyy pois ottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa." 3:14

Vanha liitto, laki liitto solmittiin Jumalan ja Israelin välillä ja laki annettiin Mooseksen kautta.

Sama peite - Mooses peitti kasvonsa ja se oli esikuvallista, joka kätki Jumalan kasvot, kirkkauden koko kansalta. Seurauksena oli epäuskon tähden paatumus, kun kieltäydettiin tottelemasta ja uskomasta Jumalaa.

On vaarallista paaduttaa, olla kuulematta Jumalaa ja Hänen ilmoitusta. Meilläkin on suuri vastuu kuulemisesta, kun olemme joutuneet kasvotusten Jumalan evankeliumin kirkkauden kanssa.

"Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut". Niin Hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö'. Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi." Jes.6:8-10

"Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet, niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti". Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi, soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhäti heidän selkänsä kumaraan".

Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen." Room.11:7-10

"Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä;" 3:15

Toora - laki, oppi, opetus

Lain eräs tehtävä oli myös kasvattaa ja johtaa juutalaisia Kristuksen, Messiaan luo, mutta näin ei kansan kohdalla tapahtunut.

Kun apostolit saarnasivat eri paikkakunnilla, niin samaan aikaan juutalaiset lukivat sapattina lakia eli tooraa synagogissa, mutta he eivät ymmärtäneet lukemaansa hengellisesti, sillä luonnollinen ihminen ei voi ottaa vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on.

Peite sydämen päällä esti heitä näkemästä Kristusta, Messiasta, että Hän oli jo tullut Vapahtajana, eikä uskottu apostolienkaan julistusta

Messiaasta. Ja niin alkoi heidän kohdallaan kahden vuosituhannen kestävä paatumus ja karkotus omasta maasta pakanakansojen sekaan.

"Ja kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylialian Pergeen; siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin. Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagogaan sapatinpäivänä ja istuutuivat. Ja sittenkuin lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa". Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan Sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen.

Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'." Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran Sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään. Ja Herran Sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan. Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa. Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä." Apt.13:13-15,46-52

"mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois." 3:16

Kun Mooses meni kansan keskeltä ilmestysmajaan kohtaamaan Herraa, hän otti pois peitteen kasvoiltaan. Ja kun juutalaiset kääntyvät katumuksessa ja parannuksen teossa Messiaansa puoleen ja uskovat evankeliumin, niin peite otetaan pois heidän silmiltään. Näin tulee tapahtumaan jokaisen kohdalla silloin, kun syntinen tekee parannuksen.

"Mutta sinä päivänä Minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan.

Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat Minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat Häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat Häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista.

Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa.

Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen.

Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan.

Ja sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, Minä hävitän epäjumalain nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myöskin profeetat ja saastaisuuden hengen Minä ajan maasta pois." Sak.12:9-13:2

"Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi,

sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.

Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljyvuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljyvuuhun, kuinka paljoa enemmän nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljyvuuhunsa!

Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva Pelastaja, Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista.

Ja tämä on oleva Minun liittoni heidän kanssaan, kun Minä otan pois heidän syntinsä." Room.11:23-27 Luther 1540

"Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus." 3:17 Tässä puhutaan vapaudesta totuudessa. Jumalan Henki on siellä missä on Hänen Sanansa totuus ja Hän on läsnä ja lähellä niitä, jotka avuksi huutavat Hänen Nimeään, ja joilla on nöyrä ja särkynyt sydän, henki. Vapautuminen on synnistä ja kuolemasta ja kadotustuomiosta - Jumalan lasten kirkkauden vapaudeksi.

"Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat Häneen: "Jos te pysytte Minun Sanassani, niin te totisesti olette Minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi". Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi." Joh.8:31-32,36

"Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!

Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.6:17-18,22-23

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat ja jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan hengen mukaan." Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista." Room.8:1-2 Luther 1540; Biblia

"Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoim katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki." 3:18 Juutalaiset katsoivat Moosesta, jonka kasvot olivat peitettyt. Mooses katseli peittämättömin kasvoim Herran kirkkautta, Herraa. Mutta tässä apostoli sanoo, että me, uuden liiton uskovat katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta eli Raamatun Sanan kautta. Mutta eräänä päivänä saamme katsoa Häntä kasvoista kasvoihin, sellaisena kuin Hän on.

"Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Matt.5:8 "Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan." 1.Kor.13:12

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on. Ja jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin Hän on puhdas." 1.Joh.3:1-3 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 4

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Loistakoon valkeus pimeydestä - aarre saviastiassa; 4:1-6
Olemme ahdingossa, mutta emme umpikujassa; 4:7-18

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä. Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, Hänen, joka on Jumalan kuva. Sillä me emme julista itseämme, vaan Jeesusta Kristusta, että Hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa." 4:1-6

Loistakoon valkeus pimeydestä - aarre saviastiassa; 4:1-6

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu," 4:1
Edellisessä luvussa apostoli oli opettanut vanhan liiton virasta, kuoleman virasta ja kadotuksen virasta, joka oli rajattu ajallisesti. Samoin uuden liiton virasta, kun Herran armo oli ilmestynyt, ja kuinka Hän oli tehnyt kykeneväksi olemaan synnistä vapautettuna uuden liiton palvelijoita vapaudessa, Hengen virassa, joka on iankaikkista kirkkautta. Apostoli arvosti suuresti vanhurskauden virkaa, ja joka oli tehnyt hänet arnessaan pakanoiden apostoliksi. Jumalan armo oli kaikkeen riittävä, ja siksi hän ei lannistunut suurissa koetuksissakaan. "Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan; ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi." 2.Kor.3:4-6

"vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä." 4:2

Olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet - koskee ja tarkoittaa kaikkea häpeällistä; entistä syntielämää, haureutta, liiton rikkomista, ilkitöitä, väkivallan tekoja, jumalatonta menoa, luonnottomia himoja ja huoruutta, salateitä, tiettyjen tekojen kertomista, sopimatonta puhetta sekä väärää voittoa.

"Vanhurskas vihaa valhepuhetta, mutta jumalattoman meno on iljettävä ja häpeällinen." Snl.13:5

Jumalan asettamat papit olivat häpäisseet lain, tekemällä sille vääryyttä ja väkivaltaa.

Epäuskolla voidaan myös häpäistä Herran Nimeä ja luopiot eli Herrasta luopuneet häpäisevät julkisesti Jumalan Poikaa. Samoin valheopettajien tähden totuuden tie tulee häväistyksi.

Profeetta Sefanjan aikana väärintekijä ei tuntenut häpeää ja niin on tänäänkin, kun jotkut vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina ja heidän kunnianaan ovat heidän häpeänsä.

"Herra on vanhurskas sen keskellä, Hän ei tee väärin. Joka aamu Hän tuo valoon oikeutensa, ei se tulematta jää. Mutta väärintekijä ei tunne häpeätä." Sef.3:5

Viisas Salomo opettaa Sananlaskujen kirjassa, kuinka mielevä peittää kärsimänsä häpeän ja apostoli Paavali osoittautui kaikessa Jumalan palvelijaksi, häpeässäkin. Olkoon esikuvanamme Herra Jeesus, joka kärsi ristin häpeästä välittämättä.

"Hullun suuttumus tulee kohta ilmi, mutta mielevä peittää kärsimänsä häpeän." Snl.12:16

"Köyhyys ja häpeä kuritusta vierovalle, kunnia nuhdetta noudattavalle!" Snl.13:18

"Joka laista ottaa vaarin, on ymmärtäväinen poika; mutta irstailijain seuratoveri saattaa isänsä häpeään." Snl.28:7

"Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuriton poika on äitinsä häpeä." Snl.29:15

Häpeälliset salatiet koskevat myös häpeällistä puhetta, Jumalan Sanan vääristelyä ja sen kaupustelua, ja mikä on pahenukseksi eli ei ole evankeliumin arvon mukaista sekä häpeällinen voitto. On siis mahdollista tehdä työtä evankeliumin hyväksi, oikealta näyttävällä tavalla, mutta joka todellisuudessa tuottaakin häpeää.

Apostolit olivat sanoutuneet kaikesta tällaisesta irti ja niin he synnistä vapahdettuina voivat puhua totuudessa vapaasti jokaisen ihmisen omalletunnonle.

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka Hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle." Hebr.12:1-2

"Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat," 4:3

Meidän evankeliumimme - Jumalan on antanut lähetyskäsken kaikille Hänen omilleen ja Hänen palvelijoiden on julistettava sitä kaikille luoduille, kaikkeen maailmaan.

Kristuksen kirkkauden evankeliumi joko paaduttaa tai johtaa pelastukseen Kristuksessa ja aiheuttaa parannuksen teon. Kaikki eivätkä usko ja ota vastaan Jumalan pelastusta, ja jotkut ovat jopa hengellisesti välinpitämättömiä ja tottelemattomia.

Edellisessä luvussa apostoli puhui juutalaisten kohdalla peitteestä, joka oli epäuskoisten sydämen päällä luettaessa Moosesta. Ja tässä Jumalan evankeliumista, joka on peitettyä niiltä, jotka menevät kadotukseen. Vika ei ole evankeliumissa, vaan he ovat itse kieltäytyneet vastaan ottamasta rakkautta totuuteen, voidakseen pelastua.

"Sillä sana ristiksestä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan Voima." 1.Kor.1:18

"Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka/kunnes vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:7-12

"niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, Hänen, joka on Jumalan kuva." 4:4

Raamatussa käytetään saatanasta, sielunvihollisesta eri ilmaisuja mm. tämän maailman ruhtinas ja tässä tämän maailman jumala.

Jokainen luonnollinen ihminen on jonkun pimeyden voiman enemmän tai vähemmän sitoma syntitilassaan.

Alussa Jumala antoi koko maan Adamin ja Eevan haltuun, mutta syntiinlankeemuksessa he menettivät tämän vallan paholaiselle ja niin siitä tuli tämän maailman ruhtinas.

Mutta kun Herramme, Jeesus Kristus saapuu takaisin, niin silloin Hänellä on koko maan valta hallinnassaan. Ja saatana heitetään vankeuteen rauhan valtakunnan ajaksi.

Hän tahtoo jo nyt hallita tätä maata seurakuntansa, omiensa kautta. Paholaisella on ajatuksena, ettei hän menisi yksin kadotukseen, vaan veisi mahdollisimman monta ihmistä mukanaan. Tämän maailman ruhtinas on jo tuomittu ja Jumalan tuomio odottaa vain täytäntöön panoa.

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan Nimeen. Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat.

Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.

Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt." Joh.3:18-21

Valkeus on tullut maailmaan, mutta syntinen ihminen ei halua joutua paljastetuksi. Ihmisen alkulankeemus alkoi kielletystä hedelmästä, tiedosta. Valkeutta ei torjuta siksi, että se ei pystyisi ohjaamaan, vaan koska se paljastaa sen, minkä ihminen mieluummin pitäisi salassa. Herra Jeesus, maailman valkeus on tullut maailmaan, ja se pakottaa ihmisen valitsemaan valoon tulemisen ja pimeyteen jäämiseen välillä. Vastuu on hänellä itsellään.

Ulkonaiset teot paljastavat syntisen sisimmässä olevan valkeuden vihan. Valo tuo esiin synnin pahuuden. Ja se koskee niiden silmiin, jotka elävät synnissä. Siksi he eivät halua ottaa vastaan sitä. He jatkavat mieluummin synnissä ja pimeydessä elämistä.

Totuuden tekijä on se, joka harjoittaa eli toteuttaa käytännössä uskoaan. Ihminen, jolla on tällainen päämäärä, ei pelkää valoa, koska hän tietää valkeuden auttavan häntä.

"Ja vaikka Hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he uskoneet Häneen, että kävisi toteen profeetta *Jesajan* sana, jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?"

Sentähden he eivät voineet uskoa, koska *Jesaja* on vielä sanonut: "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten Minä heitä parantaisi".

Tämän *Jesaja* sanoi, kun hän näki Hänen kirkkautensa ja puhui Hänestä. Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat Häneen, mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi synagogasta erotetuiksi. Sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa." Joh.12:37-43

"Sillä me emme julista itseämme, vaan Jeesusta Kristusta, että Hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden." 4:5

Rakkaus ei etsi omaansa. Apostoli julisti Jeesusta Kristusta Herrana. Jos hän olisi julistanut itseään ja puolustanut vain omia etujaan, olisi ollut väärin tuomita niitä, jotka kieltäytyivät ottamasta vastaan apostolin opetusta, ja väittää heidän joutuvan kadotukseen ilman pelastusta.

Apostolit palvelivat seurakuntaa ja Herraa Jeesusta kaikessa.

"Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on Hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?" Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Apt.2:36-38

"Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa." 4:6

Herramme opetti vuorisaarnassa taivasten valtakunnan kansalaisten kutsumuksesta ja tehtävästä. Suola kuvaa Raamatussa totuutta ja sen vaikutusta ja valkeus uskovien rakkauden ja laupeuden tekoja.

Te olette maan suola - Herramme puhuu tässä uskovien vaikutuksesta maailmassa ja kysymys on siitä, että Hänen omansa ovat jotakin, ja se on heidän tehtävänä olla suolana, joka ei saisi menettää voimaansa ja tehoa. Olkoon teillä suola itsessänne ja pitäkää keskenänne rauha!" Mark.9:50

Te olette maailman valkeus - Maailman voima on sen pimeydessä.

Voimme olla suolana ja valkeutena ainoastaan Hänen ominaan ja Hänen rakkauden ja totuuden valtaamina, ja siksi loistakoon valomme eli hyvät tekomme valona ihmisille, jotka vielä ovat ilman Jumalaa pimeässä maailmassa, vailla totuutta, suolaa.

Emme saa salata olevamme Herran Jeesuksen omia, ja siksi tunnustakaamme rohkeasti Herran Nimeä ihmisten keskellä ja saakoon Jumalan kirkkauden evankeliumi valaista jokaisen pimentyneen sydämen.

Sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan - Kristus teissä kirkkauden toivo!

Loistakoon teidän valonne - Jumalalle kuuluvan kaiken kiitoksen ja kunnian täytyy aina olla ensisijalla ja ainoana vaikuttimena jokaisessa hyvässä teossa ja rakkauden tekojen tulee olla ihmisten näkyvissä ohjaamassa heitä Jumalan luo pimeydestä valkeuteen.

"Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa."

Matt.5:13-16

"Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä." 1.Piet.2:11-12

Olemme ahdingossa, mutta emme umpikujassa; 4:7-18

"Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri Voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.

Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.

Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.

Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.

Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä.

Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme, tietäen, että Hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettava esiin yhdessä teidän kanssanne. Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi. Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.

Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia." 4:7-18

"Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri Voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä." 4:7

Herramme opetti suuressa kylväjävertauksessa peltoon kätketystä aarteesta, Matt.13. Pelto on maailma ja aarre on pellossa. Hän myi kaiken ja osti pellon, saadakseen aarten, seurakunnan.

Ja luvussa 2 apostoli opetti, kuinka Jumala oli armossaan tehnyt jokaisen omansa kykeneväksi olemaan uuden liiton palvelijoita Hengessä.

Ja tässä Hän jatkaa kuinka uskovalla, Herran omalla on aarre saviastiassa. Tässäkin Raamatun paikassa näkyy, kuinka Paavali oli sangen nöyrä mies ja piti itseään heikkona saviastianä. Astia kuvaa ihmisruumista, mikä ei ole kerskaamisen aihe, vaan - aarre. Ja tämä tulisi meidätkin tehdä nöyriksi Herran edessä, ja eikä ole mitään syytä ylpeilyyn. Ei myös julistajakaan ole mitään julistettavan rinnalla.

Olemme saaneet Voiman ja kyvyn Jumalalta sulasta armosta Hänen kunniaukseen.

"ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä Sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä." Ilm.5:9-10

"Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat," 4:8

Maaailmassa meillä on ahdistus, mutta voimme olla turvallisella mielellä, sillä Hän on voittanut. Joh.16:33

Maaailma vihaa todellisia Herran omia, koska maailma on pimeyden vallassa. Apostoli opettaa vanhurskaan kärsimyksistä totuuden tähden. Ja jokainen, joka tahtoo vaeltaa vanhurskaasti, joutuu pimeyden taholta vainotuksi. Tämä on ristintie, johon Hän on meidät kutsunut ja johon Hän valmistaa meidät ja on aina kanssamme ja lohduttaa kaikessa ahdingossakin, sekä valmistaa pääsyn pois, niin että voimme yhdessä Hänen kanssaan kulkea vaikeuksien kautta voittoon. Apostolit näyttivät esimerkillään meille tietä ja seuratkamme samoja jälkiä.

"Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta.

Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta." 2.Kor.1:5-7

"vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut." 4:9

"Tämän Minä olen teille puhunut, että teillä olisi Minussa rauha. Maaailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: Minä olen voittanut maailman." Joh.16:33

Uskovan vihollisina ovat saatana, pimeyden henkivallat, maailma ja oma liha. Pimeys vainoaa jokaista todellista Herran omaa; varastaen, tappaen, tuhoten ja valehdellen.

Paavali eli ja vaelsi Jumalan armossa, joka oli kylliksi kaikissa kärsimyksissä ja vainoissa.

Jumala salli pimeyden koetella ja kiusata ja vainota Paavalia, kuten aikoinaan vanhurskasta Jobia kärsimyksissään. Jumala ei hyljännyt palvelijaansa kaiken tämän keskellä, niin kuin ei Jobiakaan, joka totesi onnettomuuksien keskellä: "Herra antoi ja Herra otti; Kiitetty olkoon Herran Nimi!"

Pimeydellä ei ollut Jumalan lupaa kajota Paavalin henkeen ja hänellä oli koko ajan Herran antama rauha sydämessään tämänkin keskellä.

Vaikka pimeys oli kukistanut Paavalin maahan, niin Jumala oli pelastanut kaikista kärsimyksistä vanhurskaan useita kertoja ja yhä pelastaa. Emme voi vapautua toivottomista tilanteista vain omalla voimalla, vaan Herran armon Voiman avulla pelastumme kaikesta.

"Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie Hänelle kelpaa.

Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä.

Jumalaton väijyy vanhurskasta ja etsii häntä tappaaksensa. Mutta Herra ei jätä häntä hänen käsiinsä eikä tuomitse häntä syylliseksi, kun hänen asiansa on oikeudessa. Odota Herraa ja ota vaari Hänen tiestänsä, niin Hän korottaa sinut, ja sinä perit maan ja näet, kuinka jumalattomat hävitetään." Ps.37:23-24,32-34

"Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellessa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi. Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen." Apt.14:19-20
Ja tässä kivisateessa Paavali kuoli ja kävi kolmannessa taivaassa eli paratiisissa ja kuuli sanomattomia sanoja. Jumala palautti hänet takaisin tänne maailmaan, koska oli vielä Jumalan tehtävä monella tavalla tekemättä, Kirjoitukset kirjoittamatta ja lähetysmatkat vielä kesken ja Herran kärsimyksetkin aina marttyyrikuolemaan saakka.

"Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin. Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää. Ja minä tiedän, että tämä mies - oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua." 2.Kor.12:1-4

"Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin." 4:10
4:10 " und tragen allezeit das Sterben des Herrn Jesu an unserm Leibe, auf daß auch das Leben des Herrn Jesu an unserm Leibe offenbar werde" Luther 1540
".. Herran Jeesuksen kuolemaa.. että Herran Jeesuksen elämäkin.."
Biblia

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12

Kun Herra Jeesus ilmestyi Saulille Damaskoksen tiellä, Hän samalla ennusti Paavalille: "Minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän Minun Nimeni tähden." Apt.9:16
Apostoli Paavali oli Herran kärsimysten todistaja. Ja häntä kohdeltiin samalla tavalla kuin Jeesusta, häntä halveksittiin, pilkattiin ja pahoinpideltiin. Hän sai nähdä nälkää, kärsiä janoa ja olla jatkuvassa kuolemanvaarassa. Minne vain hän tulikin, juutalaisten tai pakanoiden joukkoon, hän sai saman kohtelun kuin hänen Mestarinsa. Hän kantoi Jeesuksen arvet ruumiissaan.
"Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä Hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." Room.8:17
"Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani." Gal.6:17

"Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin." 4:11 Lihan ruumis on heikko, katoavainen. Paavalikin oli itsessään heikko, mutta Kristuksessa hän oli väkevä ja kesti Herrassa kaiken mitä koettelemuksia tuli hänen eteensä. Hän jätti meille esimerkin, että me seuraisimme apostolin jälkiä. Hän kärsi yhdessä Hänen kanssaan, Jeesuksen tähden.

Juuri ennen tämän toisen Korinttolaiskirjeen kirjoittamista Paavali oli kokenut suurta vainoa ja koettelemuksia, jotka olivat niin hirvittäviä, että hän oli jopa epätoivossa hengestäänkin.

"Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut Minua ennen kuin teitä.

Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan Minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.

Muistakaa se Sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija Herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun Sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

Mutta kaiken tämän he tekevät teille Minun Nimeni tähden, koska he eivät tunne Häntä, joka on Minut lähettänyt." Joh.15:18-21

"On ollut vaimoja, jotka ylönousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylönousemuksen; toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohenoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa." Hebr.11:35-38

"Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä." 4:12 Paavalin aikana Korinton kaupungissa oli melko rauhalista, eikä uskovien vainoja ollut, niin kuin monilla muilla paikkakunnilla oli.

"Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkaiksi teidän kanssanne!

Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten, me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.

Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina, me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kestämmme; meitä parjataan, mutta me puhumme lempeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti." 1.Kor.4:8-13

"Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme," 4:13

Kärsimyksiä ja vainoja ei puuttunut Paavalin elämästä ja niitä oli runsaasti, ankariakin, niin että he olivat epätoivossa hengestäänkin, mutta he luottivat kaikessa Jumalaan.

Sama Henki, joka valoi uskoa aikoinaan kuningas Daavidiin, vaikutti samoin nyt Paavalissa.

Apostolit kykenivät suorittamaan Jumalan antaman tehtävän uskollisesti loppuun saakka, vaikeimpienkin koettelemusten läpi. Heillä oli Jumalan antama sisäinen varmuus, että Kristuksen ylösnousemus oli heidän takeensa voitosta ja toivosta.

Juutalaisilla on shema 5.Moos.6:4-9, uskon tunnustus vaikeissakin tilanteissa ja miljoonat juutalaiset ovat viimeisinä kuolinsanoinaan sanoneet tämän: "Kuule Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi."

"Minä uskon, sen tähden minä puhun" ja niin mekin uskomme ja puhumme.

"Minä uskon, sentähden minä puhun, minä, joka olin kovin vaivattu.

Minä sanoin hädässäni: "Kaikki ihmiset ovat valhetteliijoita".

Kuinka minä maksan Herralle kaikki Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran Nimeä.

Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken Hänen kansansa edessä.

Kallis on Herran silmissä Hänen hurskaittensa kuolema." Ps.116:10-15

"tietäen, että Hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettava esiin yhdessä teidän kanssanne." 4:14

Apostolit olivat Herran Jeesuksen ylösnousemuksen todistajia. He julistivat Jumalan valtakunnan evankeliumia kaikkialla ja kaikille, kaikesta vastustuksista huolimatta.

Jumala on herättänyt Herran Jeesuksen kuolleista, ja siksi olemme samoin osallisia ylösnousemukseen Hänen kauttaan ja Hänen kanssaan.

"Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan;" 1.Kor.15:20-23

"Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin Hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa." Kol.3:3-4

"Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi." 4:15

Psalmissa 34:20 kuningas Daavid kirjoittaa: "Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista".

Vanhurskaalle koittaa armon aurinko ja pelastus kärsimyksistä Jumalan kunniaksi. Jumalan armo oli runsaana apostolisissa kärsimyksissäkin.

Korinton seurakunta sai oppia Jumalan armon ja sai näin aihetta kiittää Jumalaa ja kiitos Jumalalle on runsaampi ja moninkertaisempi seurakunnan kautta ja Jumala saa suuremman kunnian.

"Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän huutoansa.

Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa.

Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa.

Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.

Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista.

Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru.

Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat syyrialaisiksi.

Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka Häneen turvaa, tule syyrialaiseksi." Ps.34:16-23

"Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani Hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta, jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten, täydellisesti julistaakseni Jumalan Sanan, sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu Hänen pyhillensä, joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.

Ja Häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa.

Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen Hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa." Kol.1:24-27

"Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu." 4.16

Ulkonainen ihminen - sisällinen ihminen eli uusi luomus

Seuraavassa luvussa apostoli käsittelee maallista majaa, joka hajotetaan maahan ja asumusta Jumalalta, joka on iankaikkinen maja taivaissa.

"Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Room.7:24

"Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti," 4:17

Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan. Nämä koettelemukset seuraavat uskovaa koko maanpäällisen elämän ajan. Ja tässä apostoli toteaa iankaikkisuuteen ja kirkkauteen nähden - tämä hetkisen kestävä kevyt ahdistus.

"Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.

Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä." Room.8:18-19

"meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia." 4:18

Toivo auttaa meitä kääntämään katseemme pois maailmasta, ajallisista ja katoavaisista katsomaan Jumalaan, iankaikkisiin asioihin. Me emme katso näkyväisiä ja usko auttaa katsomaan näkymättömiin todellisuuksiin ja juuri tämä antaa meille toivoa kaiken kestämiseen.

Jos ajatteleme vain ajallisia asioita, vaikka nekin tulee hoitaa kunnolla, niin kärsimys tuntuu paljon raskaammalta ja pitkältä.

Elä taivaallisissa ja hoida maalliset!

Kääntäkäämme katseemme pois itsestämme ja katsokaamme vain Häneen ja näkymättömään valtakuntaan. Ja antakaamme katseemme levätä Hänessä, iankaikkisessa Jumalassa. Amen

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu nro 348 Kautta kärsimysten voittoon
(Charles C. Converse 1832-1918)

1. Kautta kärsimysten voittoon! Käynyt tie on Jeesuksen.
Eikä meille toista tietä suotu maassa varjojen.
Katso, Israel kun pyrki maahan Herran lupaamaan.
Vaivojen ja vaarain kautta, matka sinne kulki vaan.

2. Kautta kärsimysten voittoon! Käy myös kristikunnan tie;
Kulkemaansa tietä Herra seuraajansa aina vie.
Taivaan valtakunnan siemen murhein multaan peitetään.
Mutta siemen kun se kuolee, nouseva on elämään.

3. Kautta kärsimysten voittoon! Niin se tie vie voittohon.
Vaikka kyynel joskus vierii, Taistelu kun kuuma on.
Jeesus voitti kuollessansa, Israel sai Kaanaan maan.
Taistellut on pyhain joukko, kun se kerran kruunataan.

4. Kautta kärsimysten voittoon! Laula riemumielin näin,
Veren voiman voittolaulun taistelussa virittäin.
Synnin yön ja kärsimyksen voittaa ristin rakkaus
sydämissä särkyneissä syttyy toivo, uskallus.

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 5

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Iankaikkinen elämä Kristuksessa - uusi ruumis,
Iankaikkinen maja taivaassa Jumalan tykönä; 4:16-5:10
Sovituksen Sana - Sovituksen virka; 5:11-21

"Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaassa, joka ei ole käsin tehty. Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme, sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi. Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi.

Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö. Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla Hänelle mieliksi. Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa." 5:1-10

"Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaassa, joka ei ole käsin tehty. Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme," 5:1-2
Edellisessä luvussa apostoli Paavali opetti ulkonaisesta ihmisestämme, joka menehtyy ja sisällisestä ihmisestämme, uudesta luomuksesta, joka päivä päivältä uudistuu. Tässä hän jatkaa pitemmälle ja tuo ilmi tilapäisen lehtimajamme, jossa me asumme ja iankaikkisen taivaallisen lehtimajan, joka ei ole käsin tehty. Kreikankielinen sana "skenos" tarkoittaa telttaa, majaa, asumusta ja lehtimajaa.

Kun Jumala vei Israelin kansan ulos Egyptin orjuudesta, asuivat he erämaavaelluksen ajan kuihtuvissa, tilapäisissä lehtimajoissa. Tämä muistuttaa meitä siitä, että täällä ajallisessa elämässä maan päällä me olemme Aabrahamin tavoin vieraita ja muukalaisia, asuessamme kuihtuvassa maallisessa lehtimajassamme eli ruumiissamme. Ja kun kerran tämä maallinen lehtimajamme, eli ruumiimme kuolemassa puretaan maahan, on meillä toivo taivaallisesta, iankaikkisesta lehtimajasta eli ylösnousemusruumiista ylösnousemuksessa, kun Hän tulee takaisin, silloin ruumiimme lunastetaan ja sekin uudestisyntyy ylhäältä.

"Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä Kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja Luoja on Jumala." Hebr.11:8-10

Kun Jumala tuhatvuotisen rauhanvaltakunnan jälkeen luo uudet taivaat ja uuden maan, saavat Jumalan lapset asua lopullisessa taivaallisessa, iankaikkisessa lehtimajassa, Jumalan teltassa eli taivaallisessa Jerusalemissa iankaikkisesta iankaikkiseen.

Herran Jeesuksen ylösnousemus on takeena siitä, että ruumiimme lunastetaan Hänen tulemuksessaan.

"Katso, palvelijoihinsakaan Hän ei luota, enkeleissäänkin Hän havaitsee vikoja; saati niissä, jotka savimajoissa asuvat, joiden perustus on maan tomussa! He rusementävät kuin koiperhonen; ennenkuin aamu ehtooksi muuttuu, heidät muserretaan. Kenenkään huomaamatta he hukkuvat ainiaaksi. Eikö niin: heidän telttanuoransa irroitetaan, ja he kuolevat, viisaudesta osattomina." Job.4:18-21

"Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti."

2.Piet.1:14

"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." Fil.3:20-21

"Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

Ja pyhän Kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.

Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja Hän on pyyhkivä pois kaikki kyynelleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." Ilm.21:1-4

"sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi." 5:3

Apostoli nuhteli edellisessä kirjeessä korinttolaisia, jotka eivät uskoneet ylösnousemukseen. Itse hän odotti hartaasti Herran tulemuksessa tapahtuvaa pukeutumista.

Kun ensimmäinen ihminen lankesi paratiisissa syntiin, niin hän menetti Jumalan kirkkauden puvun, vaatteet ja oli alaston.

Herramme Jeesus Kristus on hankkinut meille Golgatalla uudet vaatteet.

Kun Herramme saapuu takaisin, niin silloin kaikki pyhät puetaan kirkastettuun ruumiiseen, jonka Jumala on heille valmistanut.

Mutta ne, jotka eivät ole uskossa Herraan Jeesukseen, ovat alastomia ja joutuvat häpeään ja kauhistukseen.

Alaston - tarkoittaa tässä uskovia, joilla ei ole vielä tätä ruumista.

"Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä ja voitto saatu".

"Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?"

Mutta kuoleman ota on synty, ja synnin voima on laki.

Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1.Kor.15:50-57

"Katso, Minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi!" Ilm.16:15

"Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki Hänen palvelijansa, te, jotka Häntä pelkätte, sekä pienet että suuret".

Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja Hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.

Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus."

Ja Hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä Hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat." Ilm.19:5-9

"Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista." 5:4

Viisas Salomo totesi aikoinaan Viisauden kirjassa: "Sillä katoavainen ruumis raskauttaa sielun ja mainen maja on painona monimietteiselle hengelle". Viis.9:15

Luonnollinen ihminen ei tahdo riisuutua, kuolla synnille. Kuinka voidaan pukeutua uuteen vaatteeseen, ellei ensin riisuta vanhaa pois?

Huokaaminen - ilmaisee kaipuuta vapautuksesta sekä Hänen luokseen pääsyä.

"Jos nyt Hänen Henkensä, Hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin Hän, joka herätti kuolleista Jeesuksen Kristuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.

Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti; eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta." Room.8:11,18-23

"Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi." 5:5

Hyvä Jumala on valmistanut pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa jokaiselle ihmiselle, joka vain tahtoo ottaa Herran Jeesuksen vastaan elämäänsä Herrakseen ja Vapahtajakseen. Hän on antanut meille iankaikkisen elämän, kun tulimme Jumalan lapsiksi ja uudestisyntyimme ylhäältä.

Vakuus, sinetti - todistaa tästä, että olemme Jumalan lapsia. Hän antoi Pyhän Hengen sisimpäämme, vakuudeksi, sinetiksi lunastuksen päivään ja olemme saaneet Häneltä paljon ja meillä on odotettavissa vielä enemmän!

"Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." Room.8:14-16

"Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme." 2.Kor.1:21-22

"Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden Sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, Hänen omaisuutensa lunastamiseksi - Hänen kirkkautensa kiitokseksi." Ef.1:13-14
 "Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka." Ef.4:30

"Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta;" 5:6

Immanuel - Jumala meidän kanssamme

Jumala on kaikkialla läsnä oleva Jumala ja Hän asuu korkeudessa ja pyhydessä ja Jumalan taivaassa ja jokaisen omansa sydämessä uskon kautta. "Katso, Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt.28:20

Apostoli tarkoittaa tässä Herran korkeuksissa olevasta asumuksesta poissa olemista, eikä sitä, että olisimme täällä alhaalla poissa Hänen läheisyydestään. Siksi voimme olla turvallisella mielellä - Hän on aina kanssamme läsnä olevana Jumalana.

Olemme täällä ajallisessa elämässämme telтта- eli lehtimajassa eli savimajassamme eli ruumiissamme.

"Sillä me olemme muukalaisia ja vieraita Sinun edessäsi, niinkuin kaikki meidän isämmekin; niinkuin varjo ovat meidän päivämme maan päällä eikä ole, mihin toivonsa panna." 1.Aik.29:15

"Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata. Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin; mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen.

Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä Hän on valmistanut heille Kaupungin." Hebr.11:13-16

"sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä." 5:7

Jumala on salattu Jumala, jota emme voi nähdä luonnollisilla silmillämme, ja siksi meidän tulee vaeltaa tämä muukalaisuutemme aika uskossa, eikä näkemisessä. Me voimme katsella Häntä Sanan kuvastimen kautta arvoituksen tavoin, mutta kerran perillä kasvoista kasvoihin.

Toivo minkä näkee täyttyneen, ei ole enää mikään toivo.

"Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Matt.5:8
Meille ei ole Sanassa luvattu nähdä Jumala ajallisessa elämässä, mutta tulevassa maailmassa näemme täydellisesti.

"Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat." 5.Moos.29:29

"Totisesti, Sinä olet salattu Jumala, Sinä Israelin Jumala, Sinä Vapahtaja." Jes.45:15

"Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan." 1.Kor.13:12

"Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu. Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia." 2.Kor.4:16-18

"Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö." 5:8

Apostoli jatkaa jakeen 6 ajatusta ja ikävöi ajallisen elämän vaihtamista taivaalliseen.

Filippiläiskirjeessä hän tarkastelee mm. kärsimystä ja iloa, ja kun on valittavana, muuttaako kotiin Herran luo vai ollako mieluummin täällä. Kuoleman kautta pääsemme läheisempään yhteyteen Herran kanssa ja se olisi paljon parempi, mutta seurakunta vielä tarvitsi apostolia.

"Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.

Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.

Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi." Fil.1:19-24

"Denn Christus ist mein Leben, und Sterben ist mein Gewinn." Fil.1:21

Sillä Kristus on minulle elämä, ja kuolema on minulle voitto. Luther 1540

"Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla Hänelle mieliksi." 5:9

Tämä viittaa juuri mainittuun ruumiiseen. Elimmäpä kotona ruumiissamme tai poissa ruumiista Hänen tulemuksensa aattohetkessä, haluamme olla Hänelle mieliksi.

"Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä." Room.12:7

"Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä." 2.Kor.8:21

"Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä." Hebr.4:11

"Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa." 5:10

Meidän tulee pyrkiä osoittamaan uskossamme avuja ja uskollisuutta, sekä ahkeroimaan kaikkea hyvää Jumalan pelossa, koska me kaikki, olimmepa ruumiissa tai emme, joudumme Kristuksen tuomioistuimen eteen.

Koko elämämme asetetaan kuin avoin kirja Hänen eteensä ja meidät tuomitaan vapauden lain eli rakkauden lain mukaan, mitä kirjoihin on kirjoitettu. Seurakunnan tuomio käydään Kristuksen tuomioistuimen edessä, kun Hän tulee takaisin.

Tämä ei ole suuren valkoisen valtaistuimen edessä tapahtuva viimeinen tuomio, eikä silloin vielä tuomita kadotustuomioita. Silloin uskovien teot punnitaan ja koetellaan.

Viimeinen tuomio on vasta tuhannen vuoden rauhanvaltakunnan ajan jälkeen, jolloin kaikki jumalattomat ihmiset tuomitaan. Herran omat eli Herrassa pyhät eivät joudu edes tuomioistuinsaliin, jossa käsitellään kaikkien jumalattomien pahuudet, synnit tekojensa mukaan, mitä kirjoihin on kirjoitettu, henkilöön katsomatta vanhurskaasti.

"Sillä katso, niinä päivinä ja siihen aikaan, kun Minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon, Minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin, tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet Minun maani ja heittäneet Minun kansastani arpaa; ovat antaneet pojan porttoa vastaan sekä myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet.

Lähtekööt liikkeelle, hyökätkööt kansakunnat Joosafatin laaksoon; sillä siellä Hän istuu tuomitsemassa kaikkia pakanakansoja, joka taholta tulleita.

Lähetäkää sirppi, sillä sato on kypsynyt. Tulkaa polkemaan, sillä kuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursuvat ylitse; sillä heidän pahuutensa on suuri.

Meluavia joukkoja, meluavia joukkoja ratkaisulaaksossa! Sillä lähellä on Herran päivä ratkaisulaaksossa.

Aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa.

Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemissa, ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani. Ja Jerusalemi on oleva pyhä, ja vieraat eivät enää kulje sen läpi." Joel 3:1-3,12-17

Herran Jeesuksen tulemus ja kansojen tuomioistuin

Kun Herra Jeesus syntyi tänne maailmaan, antoi enkeli Gabriel ilmoituksen, että Hän on oleva Jaakobin eli Israelin huoneen Kuningas

iankaikkisesti Daavidin valtaistuimella. Ja kun Hän saapuu takaisin perustamaan rauhanvaltakuntaansa maan päälle, silloin Hän istuu Daavidin valtaistuimelle hallitsemaan, niin se tapahtuu tuomiolla ja vanhurskaudella.

Kun Herra Jeesus istuu kirkkautensa valtaistuimelle, pakanakansat tullaan tuomitsemaan Hänen edessään sen mukaan, kuinka he ovat suhtautuneet vähempiin veljiinsä, israelilaisiin. Matt.25:31-46

"Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja Hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekävä." Jes.9:6

Ne kansat, jotka ovat suhtautuneet vihamielisesti Jumalan omaisuuskansaan, pilkkoneet Jumalan sille lupaamaa maata ja yrittäneet jopa tuhota sen, tullaan tuomitsemaan kansojen tuomioistuimessa Herran edessä. Kaikki mahtavat vihollisarmeijat, jotka kokoontuvat Israelia ja Herraa vastaan, tulevat tuhoutumaan sotatapahtumissa ja Jumalan tuomioissa, jotka kohtaavat niitä. Jumala ei salli synnin ja jumalattomuuden vallassa olevien vihollistensa päästä asumaan rauhanvaltakuntaan. Kaikki ylpeä ja korskea tulee kukistumaan, ja rauhanvaltakuntaan hengissä selvinnyt jäännös ihmisistä pelkää ja vapisee Kaikkivaltiaan Jumalan valtasuuruuden ja pyhyiden edessä.

"Kerran on Jumala sanonut, kahdesti olen sen kuullut: väkevyys on Jumalan.

Ja Sinun, Herra, on armo; sillä Sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan." Ps.62:12-13

"Katso, Herran päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, tekemään autioksi maan ja hävittämään siitä sen syntiset. Sillä taivaan tähdet ja Kalevanmiekat eivät loista valollansa, aurinko on pimeä noustessansa, kuu ei kirrkaana kumota. Minä kosten maanpiirille sen pahuuden ja jumalattomille heidän pahat tekonsa; Minä lopetan julkeitten kopeuden ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden.

Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.

Sentähden Minä järisyntä taivaat, ja maa järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivaudesta, Hänen vihansa hehkun päivänä." Jes.13:9-13

"Kaitse kansaasi sauvallasi, perintölaumaasi, joka erillensä asuu metsässä, keskellä Karmelia. Käykööt he laitumella Baasanissa ja Gileadissa niinkuin ikiaikoina ennen. - "Niinkuin sinun lähtösi päivinä Egyptin maasta Minä annan hänen nähdä ihmeitä". - Sen näkevät pakanakansat ja saavat häpeän kaikesta väkevyydestänsä. He panevat käden suullensa, heidän korvansa menevät umpeen. He nuolevat tomua kuin käärme, kuin maan matelijat.

Vavisten he tulevat varustuksistansa, lähestyvät väristen Herraa, meidän Jumalaamme; he pelkäävät Sinua." Miika 7:14-17

Sovituksen Sana - Sovituksen virka; 5:11-21

"Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omisatunnoissanne meidät tunnette.

Emme nyt taas suosittelle itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka

kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on. Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos taas maltamme mieleemme, teemme sen teidän tähtenne.

Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.

Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.

Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 5:11-21

"Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omissatunnoissanne meidät tunnette." 5:11

Jumalan pelolla on Raamatussa ainakin seitsemän eri merkitystä; elämän lähde, aarre (Jes.33:5; Job.22:21-30), tiedon ja viisauden alku, pahan karttamista, puhtautta (Ps.19:10), pyhyyttä sekä Jumalan kunnioittamista.

"Ja ihmiselle Hän sanoi: 'Katso, Herran pelko - se on viisautta, ja pahan karttaminen on ymmärrystä'." Job.28:28

"Herran pelossa on vahva varmuus ja turva vielä lapsillekin.

Herran pelko on elämän lähde kuoleman paulain välttämiseksi."

Snl.14:26-27

Tämä tulisi aiheuttaa jokaisessa Herran omassa oikeaa Jumalan pelkoa, kun meidät on kerran seistävä Kristuksen tuomioistuimen edessä, jossa koko elämämme paljastetaan ja tutkitaan.

Herran pelko tulisi olla periaatteenamme, jonka mukaan meidän tulee elää, sekä tämä asenne tulisi ohjata myös rakkauden tekojamme.

Jumala kyllä tuntee meidät - Hän on kaikkietävä Jumala ja lukee meitä kuin avointa kirjaa.

Tampereen klassillisen lyseon kivisellä ulkoseinällä on kaiverrettuna viisaan Salomonin sanat: "Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä.

Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa." Saar.12:13-14

"Emme nyt taas suosittelee itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aiheutta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on." 5:12

Jotkut Paavalin vastustajista väittivät apostolin olevan ylpeilevä. Ja siksi hän korostaa, että jos korinttolaiset pitävät häntä vilpittömänä, niin he voivat vastata juutalaisille sen perusteella, mitä he hänestä todella tietävät.

Judaistit kerskuivat siitä, mikä oli näkyvää tässä maailmassa, ulkonaisista eduista ja syntyperästään, mutta unohtivat ja jättivät tärkeimmän - sydämen eli hengen - jota ihmissilmä ei nähnyt, ja että ihmisellä olisi hyvä omatunto Jumalan ja ihmisten edessä. Ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee ja tutkii sydämet.

"Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinneemme, niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä?

Te itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu, ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.

Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitaluihin, vaan sydämen lihatauluihin." 2.Kor.3:1-3

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä." 2.Kor.4:1-2

"Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos taas maltamme mieleemme, teemme sen teidän tähtenne." 5:13
Jotkut väittivät Paavalin olleen henkisesti häiriintynyt ja tasapainoton. Mm. kuningas Festus oli tätä mieltä ja totesi: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut!" Apt.26:24

Paavali todisti sekä suurille että pienille totuuden ja toimen sanoilla Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta kaikille, kaikkialla.

Riippumatta siitä, mitä ihmiset hänestä ajattelivat, hän oli sitä mitä oli Jumalan armosta. "Ei ole palvelija Herraansa suurempi." Joh.15:20

"Ja Hän tuli kotiin. Ja taas kokoontui kansaa, niin etteivät he päässeet syömäänkään.

Kun Hänen omaisensa sen kuulivat, menivät he ottamaan Häntä huostaansa; sillä he sanoivat: "Hän on poissa suunniltaan". Mark.3:20-21

"Sentähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä, vaan saarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja.

Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata minut.

Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan, että nimittäin Kristuksen piti kärsimän ja kuolleitten ylösnousemuksen esikoisena julistaman valkeutta sekä tälle kansalle että pakanoille."

Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut".

Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja.

Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään syrjäsopeissa tapahtuneet." Apt.26:19-26

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;" 5:14

Hän on ensin meitä rakastanut ja kuollut puolestamme, siksi rakastakaamme Häntä! Hänen rakkautensa herättää meissä vastarakkautta. Paavalin vaikuttimina eivät olleet pelkästään tulevasta palkitsemisesta tai sen menettäminen tai tuleva tulevaisuus, vaan joka jo vaikutti hänessä koko ajan - Jumalan armo ja rakkaus. Hän oli kokonaan Jumalan rakkauden valtaama, täynnä rakkautta kaikkia kohtaan henkilöön katsomatta.

"ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 5:15

Meidän tulee pitää itsemme synnille kuolleina, jotta voimme olla Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Vasta silloin, kun elämme Kristukselle - Hänelle, joka kuoli edestämme - me elämme niin kuin tulee.

Vaikka Herra Jeesus on kuollut kaikkien edestä, niin se ei suinkaan tarkoita ilman muuta kaikkien pelastumista. Suhteemme Pelastajaan, Herraan Jeesukseen Kristukseen ratkaisee kohtalomme, kuinka suhtaudumme Hänen sovitukseseen.

Olemme kuolleet synnille, maailmalle, jotta Hän voisi asua meissä.

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?"

Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.

Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaisat sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tullessa, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle."

Room.6:3-7,11-13

"Varma on tämä Sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä Hänen kanssaan, saamme myös Hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme Hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme Hänet, on Hänkin kieltävä meidät; jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin Hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää Hän ei saata." 2.Tim.2:11-13

"Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne." 5:16 Sen tähden - liittää asian edellä sanottuun ja emme saa tuntea ketään lihan mukaan.

Emme saa arvostella ihmistä vain ulkonaisten ja näkyvien seikkojen mukaan; ei rotuun, kansallisuuteen, asemaan tai muunkaan perusteella. Jos katselemme ihmisiä ainoastaan tämän maailman näkökulmasta, olemme kadottaneet Jumalan armon ja rakkauden silmälasit ja emme näe Jumalan mahdollisuuksia lähimmäisessämme.

"Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön." Jaak.2:1

"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut." 5:17

Roomalaiskirjeen mukaan viimeisenä päivänä ratkaisee vain asema; joko ihminen on Kristuksessa tai ilman Häntä oman itsensä herrana ja mitään muuta asemaa ei ole.

"Sillä yksi on Jumala, yksi myös Välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Jeesus Kristus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikanansa, ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu - minä puhun totta, en valhettele - pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa." 1.Tim.2:5-7

Kristuksessa, Hänessä - viimeisenä päivänä, jolloin kaikki jumalattomat ihmiset ovat Jumalan valkoisen valtaistuimen edessä tuomittavana. Uskovia, Herran omia ei tuomita, koska heidän asiansa on jo käyty loppuun armon valtaistuimessa ja sen päätös on voimassa aina ja ikuisesti. Herran omat eivät joudu edes tuomioistuinsaliin, jolloin kaikki synnin kauheus paljastetaan ja kukin saa tekojensa mukaan tuomion henkilöön katsomatta ja mitä kirjoihin on kirjoitettu, joka viittaa Tekojen kirjaan viimeisellä tuomiolla. Viimeisellä tuomiolla on siis kolme kirjaa, nimittäin Pyhä Raamattu eli Jumalan Sana, Tekojen kirja ja Elämän kirja.

Jumala alkaa luomistyönsä ihmisessä, hänen sisimmässään, sydäimestä eli hengestä ja ihminen uudestisyntyy ylhäältä Jumalan Sanan, Voiman ja Nimen kautta. Uudestisyntyminen tapahtuu silloin, kun katuva syntinen kuulee sovituksen Sanan Vapahtajasta ja ottaa Hänet vastaan uskossa Herraksi ja uskoo sydämessään, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt. Sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sydämen usko on Jumalan työ sydämessämme. Olemme pelastetut uskon kautta Jeesukseen, se on Jumalan lahja sulasta armosta.

Uudestisyntymisessä ihmisen henki uudestisyntyy ylhäältä, mutta hänen sielulle ja ruumiille ei siinä tapahdu mitään.

Meidän tulee ruokkia henkeämme Jumalan Sanan leivällä ja uudistaa mieleemme Totuuden Sanalla ja antaa ruumiimme Jumalan armahtavan laupeuden kautta Hänelle elävänä uhrina.

"Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi Voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen Nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta." Joh.1:12-13

"Jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa. Jolla Jumalan Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää. Room.8:14-18

"Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän Sanan kautta." 1.Piet.1:22-23

"Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran." 5:18
 Jumala on kaiken elämän antaja, sen ylläpitäjä ja kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mitä syntynyt on. Hänessä oli elämä ja elämä oli ihmisten valkeus.
 Kun Jumala loi ihmisen, niin Hän teki ruumiin maan tomusta, rakensi sielun (järki, aistit, tunteet, ymmärrys jne.) ja lopuksi puhalsi ihmiseen elämän hengen ja niin ensimmäisestä ihmisestä tuli elävä sielu. Uudestisyntymisessä Jumala alkaa ihmisen sisimmästä, hengestä ja kerran ylösnousemuksessa Hänen tulemuksessaan ruumiimmekin lunastetaan ja se uudestisyntyy ylhäältä Hänen luustaan ja lihastaan. (Vrt. Eevan luominen)

Herra Jeesus on Jumalan sovitus ja Hän on sovittajamme ja Hänen kanssaan me olemme sovitettut. Ensimmäinen ihminen lymysi pakoon Jumalaa syntiinlankeemuksen jälkeen, mutta sovitus Kristuksessa johtaa meidät takaisin Jumalaan. Hän on kaiken alku ja loppu. Ja kaikki Jumalan teot tapahtuvat Kristuksen kautta, ja joka on ainoa Välimies Jumalan ja ihmisten välillä ja ainoastaan Hänen kautta meillä on mahdollisuus päästä Taivaallisen Isän tykö.

"Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että Hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi." 1.Joh.4:10

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa." 1.Joh.1:1-3
 "Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on. Ja jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin Hän on puhdas." 1.Joh.3:1-3

"Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan." 5:19

Apostoli Johannes kirjoittaa 1.Joh.4:2-3: "Tästä te tunnutte Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, (Messiaaksi), lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki".
 Kun ensimmäinen ihminen lankesi syntiin, yhteys Jumalaan katkesi, mutta toinen Adam, Jeesus Kristus rakensi jälleen yhteyden Jumalan ja ihmisen välille. Jumala tarvitsi sovituksen.

Monet uudet Raamatun käännökset, jotka ovat antikristuksen hengessä käännetty sanovat tämän Raamatun paikan vääristellen totuutta esim.:
 "Jumala sovitti maailman Kristuksen välityksellä ja uskoi meille sanoman sovinnosta". Raamattu nykysuomeksi

Jumalalla oli alkulankeemuksessa tavallaan kaksi vaihtoehtoa; joko antaa asian olla niin ja laskea sen ohi sormien läpi, mutta Hänen pyhyytensä ei

sallinut tätä, eikä Jumalan rakkaus voinut myöskään jättää ihmistä oman onnensa nojaan. Rikkomus tuli rangaista ja ihmistä tuli auttaa, jota Hän rakasti.

Sovitus Jumalan kanssa, synnin särkemän jumalasuhteen uudistaminen, voi Raamatun mukaan tapahtua vain uhrin kautta, rangaistuksen sijaiskärsimyksen kautta; viaton antaa henkensä uhriksi tuomitun puolesta tämän lunastamiseksi.

Jos Jumala ei toimita hyvitystä, on syyllisen kuoltava, mutta jos Jumala hankkii hyvityksen, sovituksen, niin syntinen saa elää.

Syntiinlankeemus kohdistuu koko luomakuntaan, koska juuri ihminen, Jumalan luomakunnan kruunun lankeemus aiheutti tämän aina luomakunnan alimpiin jäseniin asti. Ihmisen lunastamiseen sisältyy myös koko muun luomakunnan ennalleen asettaminen.

Kristuksen sovitus Golgatan keskeisellä ristillä on Jumalan suurin rakkauden osoitus langennutta ihmistä kohtaan, suurempi Jumalan teko kuin kaikki luominen - suurin niistä on rakkaus.

Pelastetut, jotka ovat vastaanottaneet Jumalan sovituksen, Herran Jeesuksen, ovat rakkauden velassa, ja siksi pelastettujen velvollisuus on julistaa sovituksen Sana kaikkeen maailmaan, kaikille luoduille.

"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room.3:21-26

"Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta.

Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut; emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet." Room.5:6-11

"Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa." 5:20

Kun ihminen lankesi syntiin, alkoi Jumala etsinnän: "Adam, ihminen, missä sinä olet?"

"Ihmisen Poika on tullut etsimään sitä, mikä kadonnut on." Matt.18:11

Meidänkin tulee etsiä kadonneita ja toimia ja puhua Lähettäjämme puolesta. Velvollisuutemme on julistaa rakkauden totuuden, sovituksen Sana tarkasti, sellaisena kuin Hän on sen meille uskonut; mitään lisäämättä, jättämättä tahi taivuttelematta, syntien anteeksisaamiseksi kaikille luoduille, kaikkialla ja kaikkeen maailmaan. Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden, ja siksi on välttämätöntä ihmisten saada tietää ja kuulla sovituksen Sana Jumalalta. Nähkäämme Hänen silmin kadotetut ihmiset ilman Jumalaa ja pelastusta ja Sanaa tarvitsevina.

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään". Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat.

Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu".

Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko?

Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet?

Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?

Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä?

Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!" Room.10:9-15

"Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 5:21

Jumala ei tehnyt Herraa Jeesusta syntiseksi, vaan syntiuhriksi, joka ottaa pois maailman synnin; eikä Jumala tullut meitä pelastamaan synneissä, vaan synneistä.

Hän kantoi puolestamme koko ihmiskunnan synnin ja lain vaatiman rangaistuksen, Jumalan vihan ja tuomion, jotta me voisimme Kristuksessa olla synneistä vapahdettuina Jumalalle vanhurskaita.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh.3:16 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 6

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta

Sovituksen Sana - Sovituksen virka; 5:11-6:13
Elävän Jumalan temppeli; 6:14-18

"Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.

Sillä Hän sanoo: "Otollisella ajalla Minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut".

Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.

Me emme missään kohden anna aihetta pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi, vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa, ruokittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa; puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, totuuden Sanassa, Jumalan Voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa; kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina, tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso, me elämme, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina, murheellisina, mutta aina illoisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken.

Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut.

Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekin." 6:1-13

"Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi." 6:1

Jumala alkaa työnsä ihmisessä - armolla. Herran omilla on suuri etuoikeus saada olla yhteistyössä Herran kanssa. Hän on seurakunnan eli ruumiin Pää ja kaikki ruumiin jäsenet työskentelevät yhdessä toistensa ja Pään kanssa.

Olemme jokainen saaneet Jumalan armon Kristuksen lahjan mitan mukaan, ja siksi olkaamme kuuliaisia ja toteuttakaamme Hänen tahtoaan, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

Jumala tarjoaa armoaan kaikille, sulasta armosta!

"Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus." 1.Kor.3:9

"Te olette Minun ystäväni, jos teette, mitä Minä käsken teidän tehdä. En Minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen Herransa tekee; vaan ystäviksi Minä sanon teitä, sillä Minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä Minä olen kuullut Isältääni." Joh.15:14-15
"Minä olen ilmoittanut Sinun Nimesi ihmisille, jotka Sinä annoit Minulle maailmasta. He olivat Sinun, ja Sinä annoit heidät Minulle, ja he ovat ottaneet Sinun Sanastasi vaarin.

Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet Minulle antanut, on Sinulta. Sillä ne Sanat, jotka Sinä Minulle annoit, Minä olen antanut heille; ja

he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti Minun lähteneen Sinun tyköäsi ja uskovat, että Sinä olet Minut lähettänyt." Joh.17:6-8

"Sillä Hän sanoo: "Otollisella ajalla Minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut".

Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä." 6:2

"Jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu." Room.10:13

Toivo katsoo tulevaan, mutta uskon aika on - nyt aika, ei huomenna tai myöhemmin. Jotkut jopa uskaltavat siirtää Jumalan tarjoaman pelastuksen myöhempään ajankohtaan, kun se ihmiselle sopii, ja niin on monta joutunut kadotukseen vain tämän takia, kun eivät ole uskoneet Jumalaa.

Paholainen valhettelee ihmiselle, että kyllä sen pelastuksen ja parannuksen ennättää tehdä sitten vaikka huomenna, paremmalla ajalla, se ei vastusta pelastusta ja parannuksen tekoa ja näin pettää valheellaan. Mutta Jumalan armon Sana sanoo: "Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä!" Armon aika on nyt!

Kaikki, jotka kerran joutuvat kadotukseen, ovat juuri sellaisia ihmisiä, jotka ovat siirtäneet pelastuksen, parannuksen teon tuonnemmaksi, myöhempään aikaan, kun se itselle parhaiten sopii.

Apostoli lainaa tässä vanhaa Jesajan kirjan ennustusta ja muistuttaa korinttolaisia, että heidän armon aikansa on juuri nyt, josta profeetta puhui.

Korinttolaiset olivat tulleet Jumalan armotalousaikakauteen, jota Vanhan Testamentin profeetat olivat odottaneet ja puhuneet Kirjoituksissa. Samoin Herra Jeesus käytti Jes.6:2 samalla tavoin, kuin Paavali tässä Jes.49:8.

"Näin sanoo Herra: Otollisella ajalla Minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut; Minä olen valmistanut sinut ja asettanut sinut kansoille liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, jakamaan hävitetyt perintöosat, sanomaan vangituille: "Käykää ulos!" ja pimeässä oleville: "Tulkaa esiin!" Jes.49:8s

"Ja Hän saapui Nasaretiin, jossa Hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagogaan ja nousi lukemaan.

Niin Hänelle annettiin profeetta Jesajan kirja, ja kun Hän avasi kirjan, löysi Hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna: "Herran Henki on Minun päälläni, sillä Hän on voidellut Minut julistamaan evankeliumia köyhille; Hän on lähettänyt Minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta".

Ja käärittyään kirjan kokoon Hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagogassa olevien silmät olivat Häneen kiinnitetyt.

Niin Hän alkoi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen." Luuk.4:16-21

"Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi; sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti." Hebr.3:12-14

"Me emme missään kohden anna aihetta pahenukseen, ettei virkaamme moitittaisi," 6:3

Apostoli Paavali eli ja saarnasi evankeliumia arvollisesti ja kunniallisesti. Hän piti tarkoin huolta siitä, ettei kukaan päässyt syyttämään tai moittimaan häntä epärehellisyydestä, tai että hän olisi kiskonut hyötyä evankeliumista. Jos hän olisi elänyt ja toiminut leväperäisesti, niin hänen työtään vastustaneet judaistit olisivat päässeet hänen kimppuunsa. Siksi hän ei missään kohden antanut aihetta pahennukseen, ettei Jumalan antamaa virkaa moitittaisi, vaan piti virastaan vaarin.

”Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten.”
Room.12:7-8

”vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa,” 6:4
Kaikki Sanan palvelijat ovat ennen kaikkea Jumalan palvelijoita ja toiseksi he ovat seurakunnan palvelijoita. Ja heidän tulee olla uskollisia Herralle palvellessaan koko Kristuksen ruumista. Aikaisemmin apostoli oli kirjeessään jo kertonut apostolisista kärsimyksistä, koettelemuksista ja vaikeuksista. Hekin tarvitsivat Jumalan kehotusta ja lohdutusta. Ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä ja tämä auttaa kestämään kaikkinaista pahuutta ja vääryyttä Hänen rauhassa ja armossa. Minkä ymmärrämme Jumalan tahdoksi, voimme alistua kärsivällisesti raskaimmankin ikeen alle. Paavalin kutsumus oli myös olla Herran kärsimysten todistaja.

”Mutta Herra sanoi hänelle: ”Mene; sillä hän on Minulle valittu ase, kantamaan Minun Nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä Minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän Minun Nimeni tähden.” Apt.9:15-16

”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.”
Room.5:1-5

”ruuskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa;” 6:5

Ruoskittaessa - Paavali sai raipaniskuja yhtä vaille 40 kerran Filippissä vankeudessa ollessaan ja kaksi muuta kertaa.

Vankeudessa - hänet oli vangittu mm. Filippissä, Kesareassa ja Jerusalemissa syyttömänä.

Metelissä - Kun Herran palvelijat alkoivat evankeliumin julistuksen parantaen myös sairaat, paholainen hermostui, ja siksi he joutuivat usein mellakoihin. Paavali oli kokenut mellakoita mm. Ikonionissa lähetysmatkallaan ja samoin Lystrassa, jossa mies parani jaloistaan, Filippissä, Tessalonikassa, Korintossa, Efesossa ja Jerusalemissa. Kaikessa apostolit olivat osoittautuneet Jumalan palvelijoiksi.

"Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.

Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia".

Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.

Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuhun." Apt.16:19-24

"Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies, ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni." Apt.24:5-6

"puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa," 6:6

Apostolit vaelsivat vanhurskauden aseissa ja pitivät vanhurskautta yllä ja Voimassa.

Herran pelon eräs seitsemästä päämerkityksestä on puhtaus, joka pysyy iäti. Koko heidän elämänsä oli vilpittömyyttä ja puhdasta.

Herran pelko on myös tiedon ja viisauden alku ja Jumala antoi heille tarvittavan tiedon ja viisauden, jotta Jumalan hyvä tahto ja tehtävä toteutuisivat Jumalan kunniaksi.

Pitkämielisisyys - on Jumalan antama hyve, jonka avulla pystymme sietämään loukkauksia ja vääryyttä, niin ettemme kosta pahaa pahalla, vaan Hänen rakkaudessaan voimme rakastaa kaikkia vihamiehiäkin. Ja niin voimme osoittaa ystävällisyyttä, joka myös on hyve, kaikkia ihmisiä kohtaan, palvellessamme Jumalaa. Osoittakaamme ystävällisyyttä, koska Jumalakin sanoo meitä ystävikseen.

"Te olette Minun ystäväni, jos teette, mitä Minä käsken teidän tehdä. En Minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen Herransa tekee; vaan ystäviksi Minä sanon teitä, sillä Minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä Minä olen kuullut Isältääni." Joh.15:14-15

"Ystävä rakastaa ainiaan ja veli syntyy varaksi hädässä." Snl.17:17

"Häviökseen mies on monien ystävä, mutta on myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia." Snl.18:24

"Ystävän lyönnit ovat luotettavat, mutta vihamiehen suutelot ylenpalttiset.

Ölly ja suitsuke ilahuttavat sydämen; samoin ystävän hellyys, alttiisti neuvoja antavainen." Snl.27:6,9

Pyhässä Hengessä - apostolit vaelsivat ja toimivat Pyhässä Hengessä ja saarnasivat Jumalan valtakunnan evankeliumia, ei ainoastaan Sanana, vaan Voimassa ja suurella varmuudella.

Meidänkin tulee tehdä Hänen työtään iloiten ja rakentua pyhimmän uskomme perustukselle, rukoilla Pyhässä Hengessä. Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

Vilpittömän rakkaus - ei etsi omaansa ja on kaiken opin yläpuolella suurin niistä, rakkaus.

Uskoa säilytetään puhtaassa ja vilpittömässä omassatunnossa. Rakkaus voi kaiken ja se kestää iankaikkisesti. Vilpitön rakkaus ei teeskentele, vaan on aito, tosi. Totuuden ulkopuolella ei ole rakkautta, vaan se on petosta ja valhetta. Rakkaus iloitsee yhdessä totuuden kanssa.

"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni. Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne." Room.12:9

"Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side." Kol.3:12-14

"totuuden Sanassa, Jumalan Voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa;" 6:7

Paavali saarnasi Jumalan Sanaa Jumalalta saamansa valtuuksin ja Pyhän Hengen Voimalla, totuuden ja toimen Sanaa.

Vanhurskauden aseet oikeassa ja vasemmassa kädessä - oikea käsi, hyökkäysase vihollista vastaan, Sanan miekka ja vasemmassa kädessä puolustusase - joka on uskon kilpi, jolla voidaan sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet.

"Jokainen Jumalan Sana on taattu; Hän on niiden kilpi, jotka Häneen turvaavat.

Älä lisää Hänen sanoihinsa mitään, ettei Hän vaatisi sinua tilille ja ettet valhettelijaksi joutuisi.

Kahta Minä sinulta pyydän, älä niitä Minulta koskaan kiellä, kuolemaani saakka: Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määräosani leipää, etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi Jumalani Nimeä vastaan." Snl.30:5-9

"Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia.

Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet." 2.Kor.10:3-6

"kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina," 6:8

Jumalan antamaa lähetystehtävää Paavali sai tiettyinä aikoina suorittaa ansaitsemattomassa kunniassa, johon hän ei ollut pyrkinyt ja toisinaan häpeässä, jota hän ei ollut ansainnut.

Tessalonikassa syytettiin Paavalia kansan villitsijäksi, mutta hän totteli enemmän taivaallista kutsumustaan ja puhui totuutta Jumalan puolesta sovituksen, armon Sanan kansalle.

"Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat

Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga.

Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli

kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien Kirjoituksista, selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus". Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko Jumalaa pelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.

Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen. Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät ovat tännekin tulleet, ja heidät Jaason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan". Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi. Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät." Apt.17:1-9

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä." 2.Kor.4:1-2

"tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso, me elämme, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina," 6:9 Jumala on antanut rakkautensa jokaiselle omalleen syntymälahjana, uudestisyntymisessä, ja siksi maailma ei tunne meitä, koska se ei tunne Jumalaa - sillä Jumala on rakkaus. Mutta Jumalalle ja Herran kansalle Paavalikaan ei ollut tuntematon. Apostolitkin saivat osakseen kokea Herran rakkauden kuritusta. "En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran töitä. Herra minua kyllä kuritti, mutta kuolemalle Hän ei minua antanut." Ps.118:17-18

"Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut. Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin." 2.Kor.4:8-11

"murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken." 6:10 Apostolit olivat kaikesta kiitollisia Jumalaa kohtaan ja murheellisinkin he kiittivät ja veisasivat ylistyspsalmeja vankilassa Herralle. Kuningas Daavidkin kiitti Herraa ja kehottaa kaikkia Herran omia, joissa Henki on kiittämään joka tilassa: "Herra on minun Paimeneni, ei minulta mitään puutu!" Ps.23:1 Elämän vastakkaisuudesta Paavali toteaa: "mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken, ja köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä.

Kun kuulumme Herralle ja meillä on hyvä Paimen, niin omistamme kaiken ja silloin voimme tehdä monia rikkaiksi, vaikka meillä ei olisikaan maallisia varoja.

"Toinen on olevinaan rikas, omistamatta mitään, toinen olevinaan köyhä, vaikka on tavaraa paljon." Snl.13:7

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.

Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12

"Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.

Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.

Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.

Kaikki minä voin Hänessä, joka Minua vahvistaa.

Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa." Fil.4:10-13,19

"Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut." 6:11

Herramme opetti vuorisaarnassa kuinka hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää ja paha tuo puolestansa esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. Luuk.6:45

Paavali oli paljon saanut Herralta ja hänen sydän oli avartunut, hän oli avarasydäminen ja palveli sydämen halulla ja ilolla Jumalaa että seurakuntaa. Kun sydän on avoin, kielikin on vapaa.

"Jolla on viisas sydän, sitä ymmärtäväiseksi sanotaan, ja huulten suloisuus antaa opetukselle tehoa.

Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde, mutta hulluus on hulluille kuritus.

Viisaan sydän tekee taitavaksi hänen suunsa ja antaa tehoa hänen huultensa opetukselle.

Lempeät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitys luille." Snl.16:21-24

"Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne." 6:12

Sydän - ihmisen henki, sisin

Tässä on vastakkain ahdas sydän ja avartunut sydän. Kaikenlaiset ennakkoluulot ja käsitykset tekevät sydämen ahtaaksi, ja ei ole silloin tilaa apostolin opettamalle Jumalan Sanalle. Samoin monet väärät asenteet tekevät osaltaan sydämen ahtaaksi.

"Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.

En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.

Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme." 2.Kor.7:2-4

"Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekin." 6:13
Antakaa verta verrasta - on vanhaa suomea ja samasta nimisanasta tehdään laatusana vertainen eli verta-vertainen, kaltainen.
Apostoli puhuu korinttolaisille kuin lapsilleen ja kehottaa heitäkin avartamaan sydämen - avartukaa tekin.
Käännösajatus on siis; kohdelkaa minua, kuin minä teitä - asennoituisitte minua kohtaan kuin minä teihin.

"Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi minulle lakisi. Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni Sinun oikeutesi. Minä riipun kiinni Sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään.
Minä juoksen Sinun käskyjesi tietä, sillä Sinä avarrat minun sydämeni. Opetä minulle, Herra, käskyjesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti. Anna minulle ymmärrys ottaakseni Sinun laistasi vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni.
Minä tahdon alati noudattaa Sinun lakiasi, aina ja iankaikkisesti. Silloin minä vaellan avaralla paikalla; sillä Sinun asetuksiasi minä kysyn." Ps.119:29-34,44-45

Elävän Jumalan temppeli; 6:14-18

"Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?
Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?
Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat?
Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani".
Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin Minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette Minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias." 6:14-18

"Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä?
Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?" 6:14
Paavali käyttää Vanhan Testamentin vertauskuvaa härkäparista, jotka kulkevat yhdessä saman ikeen alla, ja niiden oli pysyttävä samassa tahdissa ja tehtävä samaa työtä.
Jo luomisessa; "Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli. Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.
Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden Hän kutsui yöksi. Ja tuli ehto, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä." 1.Moos.1:3-5

Edelleen apostoli opettaa vastakkaisuudesta vanhurskaus ja vääryys tai valkeus ja pimeys - mitä yhteyttä?
Samana ikeen kantaminen merkitsee, että olemme silloin osallisia pimeyden hedelmättömiin tekoihin.

Meidän tulee erottautua eli pyhittäytyä kokonaan Herralle, vaeltaen vanhurskaudessa ja valkeudessa.

Israel ei karkottanut niitä kansoja, joiden synnin mitta oli täyttynyt, ja jotka Herra oli käskenyt tämän tähden hävittämään ja niin jäljelle jääneistä kansoista tuli Israelille okaita aina tähän päivään saakka.

"Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, jota menet ottamaan omaksesi, ja kun Hän sinun tieltäsi karkoittaa suuret kansat, heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän kansaa, jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alttiiksi ja sinä voitat ne, niin vihi heidät tuhon omiksi; älä tee liittoa heidän kanssansa äläkä osoita heille armoa.

Älä lankoudu heidän kanssansa; älä anna tyttäriäsi heidän pojillensa äläkä ota heidän tyttäriänsä pojillesi vaimoiksi.

Sillä he viettelevät sinun poikasi luopumaan Minusta ja palvelemaan muita jumalia; ja silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja Hän hävittää sinut nopeasti.

Vaan tehkää heille näin: kukistakaa heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aserakarsikkonsa ja polttakaa tulessa heidän jumalankuvansa.

Sillä sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on." 5.Moos.7:1-6

"Ottakaa siis henkenne tähden tarkka vaari siitä, että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne.

Sillä jos te käännytte Hänestä pois ja liitytte näiden teidän keskuuteenne jääneiden kansojen tähteisiin ja lankoudutte heidän kanssansa ja yhdytte heihin ja he teihin, niin tietäkää, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää karkoita näitä kansoja teidän tieltänne, vaan ne tulevat teille paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut." Joos.23:11-13

"Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat, vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee Hänen lakiansa päivät ja yöt!

Hän on niinkuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy." Ps.1:1-3

"Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä halua heidän seuraansa. Sillä heidän mielensä mieltii väkivaltaa, ja turmiota haastavat heidän huulensa." Snl.24:1-2

"Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?" 6:15

Meidän tulee vaeltaa valkeudessa eli totuudessa ja karttaa kaikenlaista pahaa. Uskomaton ihminen on vapaa vanhurskaudesta ja on kokonaan synninorja, synninpalvelija.

Kristus ja Beliar - Jeesus on maailman valkeus.

Beliar (hebr.) tarkoittaa kelvottomuus, joka on eräs saatanan nimityksistä ja on tämän maailman jumala, pimeyden ruhtinas. Maailman voima on sen pimeydessä ja Jumala siis erotti jo alussa valkeuden pimeydestä, niin eikö meidänkin tulisi erottautua kaikesta pimeydestä?

Korintossa oli joitakin uskovia, jotka arvelivat voivansa olla uskovia ja samaan aikaan osallistua epäjumalien uhriaterioihin. Emme voi myöskään olla osallisia riivaajista ja siten saastua ja herättää Herran kiivauden.

”Kun filistealaiset olivat ryöstäneet Jumalan arkin, veivät he sen Eben-Eseristä Asdodiin.

Ja filistealaiset ottivat Jumalan arkin ja veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin rinnalle.

Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana päivänä, niin katso: Daagon makasi kasvoillaan maassa Herran arkin edessä. Mutta he ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikoilleensa.

Kun he taas nousivat varhain seuraavana aamuna, niin katso: Daagon makasi kasvoillaan maassa Herran arkin edessä, mutta Daagonin pää ja molemmat kädet olivat katkaistuina kynnyksellä, ja ainoastaan muu ruumis oli jäljellä.

Sentähden eivät Daagonin papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, astu Daagonin kynnykselle Asdodissa vielä tänäkään päivänä.”
1.Sam.5:1-5

”Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät: että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!”
Apt.15:28-29

”Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumalanuhri on jotakin, tai että epäjumala on jotakin?

Ei, vaan että, mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle; mutta minä en tahdo, että te tulette osallisiksi riivaajista. Ette voi juoda Herran maljasta ja riivaajien maljasta, ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä.

Vai tahdommeko herättää Herran kiivauden? Emme kaiketi me ole Häntä väkevämmät?” 1.Kor.10:19-22

”Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat?

Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut:

”Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.” 6:16

Jumalan temppelin ja epäjumalien välillä ei ole minkäänlaista yhteyttä.

Uuden liiton Jumalan temppeli muodostuu elävistä kivistä, uuden liiton juutalaisista ja kaikista uskoon tulleista pakanoista ja Herra Jeesus on tämän temppelin Kulmakivi, Huippukivi. Jumala itse rakentaa oman temppelinensä, seurakunnan, jota kuoleman ja tuonelan portit eivät voita.

Uudessa liitossa uskoon tulleille pakanoillekin on annettu kehoitus, että meidän tulee karttaa epäjumalanpalvelusta. Epäjumalan palvelus Raamatussa on eräs pahimpia syntejä Jumalaa, Luojaa vastaan ja eräs sen pahimpia muotoja ovat kuvien palvonta jopa Jumalan temppelissä.

Raamatun kaksi ensimmäistä käskyä varoittaa tästä hyvin selvästi.

Olemme Herralle Pyhitetty kansa, koska Hän on armossaan ja rakkaudessaan valinnut meidät olemaan Hänen yhteydessään nuhteettomat ja pyhät eli kaikesta erotettu Jumalalle.

Vain Hänen uhrinsa ja sovintoverensä kautta voimme olla Kristuksessa pyhät Jumalalle.

”Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

Älä pidä muita jumalia Minun rinnallani.

Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla.

Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä Minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiiwas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka Minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka Minua rakastavat ja pitävät Minun käskyni."

2.Moos.20:2-6

"Tee näin Aaronille ja hänen pojillensa, aivan niinkuin Minä olen sinua käsenyt. Seitsemän päivää kestäköön heidän vihkimisensä.

Ja uhraa joka päivä syntiuhrimullikka sovituksesi, ja puhdistaa alttari toimittamalla sen sovitus ja voitele se pyhittääksesi sen.

Seitsemänä päivänä toimita alttarin sovitus ja pyhitä se. Näin tulee alttarista korkeasti-pyhä; jokainen, joka alttariin koskee, on pyhäkölle pyhitetty.

Ja uhraa alttarilla tämä: kaksi vuodenvanhaa karitsaa joka päivä, ainiaan. Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen karitsa iltahämärässä, ja kumpaakin karitsaa kohti kymmenennes lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, ja juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä.

Ja uhraa toinen karitsa iltahämärässä; uhrattakoon se toimittamalla samankaltainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.

Tämä olkoon teillä jokapäiväinen polttouhri sukupolvesta sukupolveen ilmestysmajan ovella Herran edessä, jossa Minä ilmestyn teille puhuakseni sinun kanssasi.

Siinä Minä ilmestyn israelilaisille, ja se on oleva Minun kirkkauteni pyhittämä.

Ja Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin; ja Minä pyhitän Aaronin poikinensa pappeina palvelemaan Minua.

Ja Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa.

Ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseni heidän keskellään.

Minä olen Herra, heidän Jumalansa." 2.Moos.29:35-46

"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette." 1.Kor.3:16-17

"Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan." 1.Kor.6:19-20

6:20 "darum so preist Gott an euren Leibe und in euren Geiste, welche sind Gottes." Luther 1540

"Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan." Novum Testamentum; Biblia

"Ja tulkaa Hänen tykönsä, elävän Kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivilinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia." 1.Piet.2:4-5

"Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin Minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette Minun pojiksi ja tyttäriksi, sanoo Herra, Kaikkivaltias." 6:17-18

Tämä on lainaus Jesajan kirjasta, jossa israelilaisia kehoitetaan erottautumaan pakanakansojen epäjumalanpalveluksesta ja kaikesta pahasta ja vasta tämän jälkeen Jumalan lupaus astui voimaan.

"Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat.

Sillä ei teidän tarvitse kiiruusti lähteä, ei paeten kulkea; sillä Herra käy teidän edellänne, Israelin Jumala seuraa suojananne." Jes.52:11-12

Aabraham, uskon isä Vanhassa Testamentissa oli ensimmäinen, joka lähti Jumalan kutsusta ulos Baabelista, maailman uskontojen keskeltä ja oli Herran yhteydessä muukalaisena ja vieraana tässä maailmassa, siksi meidänkin tulee lähteä ulos suuresta Babylonista, Baabelista.

"Baabel oli Herran kädessä kultainen malja, joka juovutti kaiken maan.

Sen viinistä joivat kansat; sentähden kansat tulivat mielettömiksi.

Äkisti on Baabel kaatunut ja murskaantunut. Valittakaa hänen tähtensä!

Hakekaa balsamia hänen kipuunsa, ehkä hän paranee.

'Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut.

Jättäkää hänet ja menkäämme pois, kukin omaan maahansa; sillä hänen tuomionsa ulottuu taivaaseen asti, kohoa pilviin saakka.

Herra on tuonut ilmi meidän vanhurskaitemme; tulkaa, julistakaamme

Siionissa Herran, meidän Jumalamme, tekoja.'" Jer.51:7-10

"Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi.

Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaas ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppias ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta."

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te Minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa.

Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa." Ilm.18:1-5

Sekä profeetta Jeremia että apostolit Johannes ja Paavali varoittavat Jumalan kansaa, että se lähtisi ulos lopunajan suuresta Babylonista, ettei se joutuisi kärsimään Jumalan tuomioissa, jonka Baabelin porttouskonto järjestelmineen saa kokea.

Lopunajassa Herra vaikuttaa sen, että todelliset Jumalan lapset lähtevät ulos Baabelista ja muodostavat lopunajan ennalleen asetetun apostolisen seurakunnan, jolla on yksi sydän ja yksi sielu, kuten alkuseurakunnalla.

Tämän seurakunnan armotalousaikakauden lopussa, jossa me olemme, tulee lopulta olemaan vain kaksi joukkoa; suuren Babylonin porttokirkko, maailman kirkko järjestelmineen, joka on ollut uskonon rakkauden totuudelle ja ennalleen asetettu yksi Herralle uskollinen Kristuksen ruumis. Raja näiden kahden joukon välillä kulkee jokaisen uskovon sydämessä.

Lopunajassa, juuri ennen ensimmäistä ylösnousemusta, tulee tapahtumaan tämä kahtia jako lopullisesti Baabelin porton ruumiin ja todellisen Kristuksen ruumiin välillä. Silloin todelliset uudestisyntyneet Jumalan lapset lähtevät ulos suuresta Babylonista, porton ruumiista ja yhtyvät lopullisesti yhdeksi Kristuksen ruumiiksi, lopunajan apostoliseksi seurakunnaksi.

"Ja liitonrikkokat hän viettelee luopumukseen houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.

Ja taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, jonkun aikaa.

Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen.

Ja taidollisista jotkut kompastuvat, että heidän joukkonsa koeteltaisiin, seulottaisiin ja puhdistettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on." Dan.11:32-35

"Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä.

Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.

Katso, Minä tulen pian, ja Minun palkkani on Minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

Minä olen A (Alfa) ja O (Omega), ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät." Ilm.22:10-15

"niin Minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette Minun pojiksni ja tyttäriksni, sanoo Herra, Kaikkivaltias". 6:18

Jumala ottaa omakseen jokaisen, joka tunnustaa Jeesuksen Herrakseen ja Vapahtajakseen ja on kuuliainen Hänelle. Tämä on valtavaa Taivaallisen Isän rakkautta lapsiaan kohtaan. Saamme olla Jumalan lapsia, poikia ja tyttäriä, joka on niin suuri siunaus ja etuoikeus, että sen rinnalla kalpenee kaikki maallinen rikkaus ja kunnia. Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Päivä vain ja Hetki kerrallansa (Lina Sandell 1865)

1. Päivä vain ja hetki kerrallansa, siitä lohdutuksen aina saan.
Mitä päivä tuokin tullessansa, Isä hoitaa lasta armollaan.
Kädessään Hän joka päivä kantaa, tietää kaiken, mitä tarvitsen,
päivän kuormat, levon hetket antaa, murheen niin kuin ilon seesteisen.

2. Joka hetki Hän on lähelläni, joka aamu antaa armonsa.
Herran huomaan uskon elämäni, Hän suo voimansa ja neuvonsa.
Surut, huolet eivät liikaa paina, ne Hän ottaa itse kantaakseen.
"Niin kuin päiväs, niin on voimas aina." Tähän turvaan yhä uudelleen.

3. Kiitos, Herra, lupauksestasi, siinä annat minun levätä!
Kiitos olkoon lohdutuksestasi, annat voimaa Sanan lähteestä!

Suo mun ottaa Isän kädestäsi päivä vain ja hetki kerrallaan,
kunnes johdat minut kädelläsi riemun maahan, päivään kirkkaimpaan.

Näky lopun ajan seurakunnasta

"Näin edessäni patsaan. Se oli kuin Danielin näkemä kuvapatsas, mutta tämä näkemäni kuvasi Kristusta ja seurakuntaa.

Tämän patsaan Pää säteili rakkautta. Ruumisikin näytti vahvalta ja voimakkaalta. Sen rintakehässä luki sana 'Israel'.

Pää katseli sitä ja huokasi syvään.

Sydämen kohdalle ilmestyi sana 'alkuseurakunta'. Se valtasi koko ruumiin, jopa sana 'Israel' katosi. Ruumis näytti vahvalta ja elinvoimaiselta. Mutta sitten vatsan kohdalle ilmestyi kirjoitus 'roomalaiskatolinen kirkko, yksi ja ainoa'.

Mutta nyt koko vatsa joutui kuin synnytyskipuihin ja se muuttui visvaa valuvaksi paiseeksi; ja totisesti, siitä syntyi ulkopuolisen voiman vaikutuksesta eläviä lapsia.

Mutta sitten tapahtui kauheaa: nämä syntyneet lapset joutuivat kidutettaviksi ja niitä tapettiin. Mutta jatkuvista vainoista huolimatta synnytyskiput jatkuivat. Syntyi sanoja: luterilaiset, anglikaanit, presbyteerit, episkopaalit, metodistit, babtistit, helluntalaiset ym. ym. Ja pää itki. Kuulen jatkuvana huutona eri ryhmien taholta: 'Lähtekää siitä ulos, te minun kansani'. Mutta tuo huuto oli kuin kuolleiden luiden kolinaa. Huuto ei ollut Pyhän Hengen vaikuttamaa, vaan kiihkeää opinkiistojen ilmaisu.

Yhtäkkiä kävi kuin humahdus, ja se sai liikettä luihin. Käsivarret alkoivat liikkua huutoon sinne tänne. Samoin jalatkin alkoivat käydä, mutta ne vetivät eri suuntiin. Koko ruumis näytti repeilevän kuin kappaleiksi, sillä nyt ruumiiseen ilmestyi sinne tänne kiskovia jalkoja ja käsivarsia sadoittain. Ja ne kaikki olivat toinen toisensa tiellä, eikä matka edistynyt.

Päästä valuivat kyyneleet, kun koko ruumis oli kuin rikkirevittyä, runneltua lihaa. Pää itki, sillä olivathan kristityt itse ristiinnaulinneet Herransa ruumiin, repineet pyhien seurakunnan. Se oli täynnä oppia, riitaa, kateutta, vihaa.

Nyt ilmestyivät sanat: 'Pyhä Henki ja karisma'. Liittykää toisiinne rakkauden sitein, sillä olettehan samaa ruumista, kaikui Pään vaativana huutona. Ihmeekseni näin, että yhä uudet ja uudet jalkaparit alkoivat astua tasatahtia. Ja samalla nämä tasatahtiset, kuin näkymättömän voiman vaikutuksesta, alkoivat irrottautua tästä lahoamaisillaan olevasta ruumiista, jonka yhtäkkiä huomasinkin olevan ilman päätä. Se oli päätön ruumis (Kirjoittajan välihuomautus: Siihen on sopiva paikka paaville). Samalla näin näiden tasatahtiin päässeiden muodostaneenkin todellisen ruumiin, joka oli nyt kiinteästi liitettyä Päähän.

Päästä lähtenyt rakkauden virta pesi pois kaiken lian ja saastan. Kaikki haavat ja vammat, jotka nyt kuin kirouksena laskeutuivat tuon vanhan kirkkokuntaruumiin ylle, saaden senkin käymistilaan.

Todellinen Kristuksen ruumis seisoi ylväänä, Päähän liitettyä, kuin jotakin odottaen. Ja nyt sen ylle sidottiin leveä kultainen vyö, jossa luki: 'Rakkaus, täydellisyyden side'.

Tämä täydellisyyden side, rakkaus, liitti yhteen kaikki patsasruumiin eri osat; lihaksiston, luuston, elimistön; uudestisyntyneiden ruumiin.

Ja niin tähän elävään patsaaseen ilmestyivät sanat: 'Kristuksen ruumis, Jumalan seurakunta'.

Ja sen rinnalla seisoneeseen, eri uskontojen kuolleista luista koostuneeseen kyhäelmään, joka ulkonaisesti näytti mahtavalta, mutta sisältä oli täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa, kirjoitettiin sanat: 'Suuri Babylon'. Ja sitä katseli kauhistuneena synnytyskivuissaan kiemurteleva vaimo, Israel.

Yhtäkkiä kävi kuin väkevä tuulispää, joka tempasi ylös tämän Hengestä syntyneen, Herransa tuloa odottavan Kristus ruumiin, joka oli lopullisesti liittynyt Päähän.

Alhaalla maan kansat vaikeroivat, ja siellä kuului myös viimeinen uloskäsky, koskien Israelia ja kaikkia vielä jäljellä olevia pyhiä: 'Tyhmät neitsyet! Lähtekää siitä ulos, Minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synteihinsä ja saisittekin kärsiä hänen vitsauksistansa (Ilm.18:4).

Mutta Kristuksen ruumis, seurakunta-morsian, kohosi ylös. He nousivat kuin kirkkaat tähdet kaikista kansoista, heimoista, kielistä ja sukukunnista, kaikista uskovien piireistä yli seurakuntarajojen...'"

Jukka Rokka

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 7

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Seurakunnan katumus Jumalan mielen mukaisessa parannuksen teossa, mielen muutoksessa, joka tuo pelastuksen ilon; 7:1-16

”Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.

Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.

En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämässämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme. Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme.

Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa.

Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla, eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän.

Sillä vaikka murehutin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kaduinkin, niin minä - kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa vain vähäsi aikaa, murehuttanut teitä - nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.

Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.

Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.

Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan sentähden, että teidän intonne meidän hyväksemme tulisi julki teidän keskuudessanne Jumalan edessä.

Sentähden me olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljoa enemmän ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

Sillä jos olenkin jossakin kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut todeksi.

Ja hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan.

Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä.”
7:1-16

Paavali iloitsee parannuksen teosta!

”Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.” 7:1

Saasta, saastaisuus - pyhä, puhdas

Rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa!

Saastaisuus liittyy anteeksiantamattomuuteen, ahneuteen, aviorikokseen, haureuteen, epäpyhään, kauhistukseen, porttoon, sekä pahoihin eli saastaisiin henkiin, eräisiin sairauksiin, kuten pitaalitautiin ja saastaisten henkien vaivaamiin, esim. kuunvaihetautinen, saastaisiin eläimiin, sekä ennen kaikkea syntiin.

Raamattu erottaa pääsääntöisesti kahdentasoista saastaisuutta, kadottavaa ja ei kadottavaa saastaisuutta. Hepreankieli erottaa kolme erilaista saastaisuutta.

Esimerkiksi pitaalitautia sairastava, vuotoa sairastavat miehet, ja silloin kun he ovat vuodattaneet siemenensä, sekä kuukautistilassa olevat että synnyttäneet naiset eivät ole kadottavaa saastaisuutta, 3.Moos.15 luku.

Kadottavana saastaisuutena Raamattu mainitsee muun muassa anteeksiantamattomuuden, ja kuinka katkeruuden juuri saastuttaa sydämen ja ympäristön; ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta, sekä luonnottomien himojen ja haureuden harjoittajat, sekä noidat ja velhot, sekä ne joissa on vainaja- ja tietäjähenki - velhonaisen älä salli elää. (2.Moos.22:18)

Meidän tulee kääntyä pois kaikesta saastaisuudesta ja panna pois kaikki saastaisuus, sekä puhdistua Jumalan pelossa kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta ja kuolettaa saastaiset himot.

Jumala ei ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan saamaan perintöosan Kristuksessa Jeesuksessa kaikkien pyhien kanssa.

Eräs Jumalan pelon päämerkityksistä on puhtaus ja uskovan tulee vaeltaa puhtaudessa ja jatkuvassa puhdistumisessa ja valvoa, ettei maailma saastuttaisi.

Kun meillä on oikea asenne Jumalan pelkoon arkielämänkin tasolla, silloin voimme saattaa puhdistumisemmekin täydelliseksi Jumalan edessä.

Eläkäämme pyhitettyä eli Jumalalle erotettua elämää!

”Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.

Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo.

Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä; ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.” 2.Kor.12:19-21

”Sentähden: ”Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne”; ja: ”tehkää polut suoriksi jaloillenne”, ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi,

vaan ennemmin parantuisi.

Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi, ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljätettiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi." Hebr.12:12-17

"Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan; sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.

Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikinainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan Sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa." Jaak.1:19-21

"Ja jäljelle jääneet ihmiset, ne, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä.

He eivät tehneet parannusta murhistaan, eikä velhouksistaan, eikä haureudesta eikä varkauksistaan." Ilm.9:20-21

"Vääryyden tekijä tehkoon edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkoon edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.

Katso, Minä tulen pian, ja Minun palkkani on Minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan." Ilm.22:11-12

"Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet." 7:2

Aikaisemmin apostoli oli todennut: "Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne." 2.Kor.6:12

Tämä tarkoittaa ahdasmielistä asennetta ja ennakkoluuloja.

Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, eli apostolit eivät olleet vahingoittaneet ketään millään lailla, eikä asettanut kenellekään kompastuksen kiviä, eikä turmellut kenenkään uskoa, esim. julistamalla väärää oppia, eikä käyttänyt apostolin valtaa väärin.

"En minä ole halunnut kenenkään hopeaa tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'." Apt.20:33-35

"Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet.

Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, että kukin teistä tietää pitää oman vaimonsa pyhyudessa ja kunniassa, ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne; ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet.

Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen. Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin." 1.Tess.4:2-8 Luther 1540

"En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme." 7:3

Apostolin sanoessaan; olenhan jo sanonut - viittaavat edellisen lukuun: "Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut." Apostolilla oli sydän kuin Herralla, jossa oli tilaa koko seurakunnalle, eikä Herran rakkaudesta heitä voinut erottaa ei kuolema eikä elämä.

"Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne.

Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekini." 2.Kor.6:11-13

"Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme." 7:4

Paavali luotti ja antoi seurakunnasta hyvän tunnustuksen. Seurakunnasta oli iloa apostolin koettelemuksissa ja kärsimyksen keskellä.

Hän oli saanut myös runsaasti lohdutusta ja seuraavissa jakeissa hän kuvailee tätä tarkemmin.

"Vaan jos minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhri- ja palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne; samoin iloitkaa tekini, ja iloitkaa minun kanssani!" Fil.2:17-18

"Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa." 7:5

2.Kor.2:3 Paavali sanoo, ettei hän saanut lepoa hengessään, kun ei tavannut apostoli Tiitusta ja tässä hän jatkaa ja ilmaisee lisäksi, ettei lihamme saanut mitään rauhaa.

Paavali oli myös lähetysmatkoillaan rukouksissa ja rukoili esirukousta Korinton seurakunnan puolesta, mikä ilmenee tekstistä.

Hänellä oli seurakunnan puolesta voimakas Herran antama hätä ja kärsimys, jota hän oli tuntenut hengessään odottaessaan Tiituksen tuloa.

"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi." Room.15:1

Miten kannamme heikkojen vajavaisuuksia?

Esirukous on sellaista kärsimystä, josta seuraa vapautuminen. Olemme saman ruumiin jäseniä ja Kristuksen ruumiin jäseninä meidän tulisi osallistua toinen toisemme taakkojen kantamiseen esirukouksessa.

Uskovatkin voivat kantaa mitä erilaisimpia taakkoja, raskaita taakkoja aina menneisyydestä asti, loukkauksia, vikoja tai syntejä, joista on vaikea päästä eroon. Esirukous auttaa näiden taakkojen ja kuormien nostamisessa, niin että uskova voi vapaana juosta edessä olevassa uskon kilvoituksessa kestäväenä.

"Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa." 1.Kor.12:26

"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä, tahtoisinpa nyt olla teidän tykönänne ja äänenikin muuttaa! Sillä minä olen aivan ymmällä teistä." Gal.4:19-20
 "Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain." Gal.6:2

"Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla," 7:6

Jumala on kaiken lohdutuksen Jumala ja Hän piti huolen, että Hänen palvelijansa sai lohdutuksen, kun apostoli Tiitus toi hyviä uutisia Korinton seurakunnasta. Esirukouksiin oli vastattu.

Mitä enemmän meillä on koetusta, sitä suurempi on Jumalan meille antama lohdutus. Jumala on erityisen kiinnostunut masentuneiden ja maahan painettujen lohduttamisesta.

"Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen." Matt.5:4

"Silloin pakanat pelkäävät Herran Nimeä ja kaikki maan kuninkaasivat Sinun kunniaasi, kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassansa, kun Hän kääntyy niiden rukouksien puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää." Ps.102:16-18

"Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat." 2.Kor.1:2-3

"eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän." 7:7

Paavali uskoi, että kaikki lohdutus tuli Jumalalta ja tässä se tuli Tiituksen kautta.

Korinton seurakunta oli ottanut Tiituksen ystävällisesti vastaan ja hän oli nähnyt Paavalin kirjeen seurakunnalle sen vaikutukset, ja siksi hän sai lohdutusta Korintossa käydessään. Tämä oli myös suuri ilon aihe Paavalille.

"Sillä vaikka murehutin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kaduinkin, niin minä - kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä - " 7:8

Paavali oli kirjoittanut 1. Korinttolaiskirjeen ankaraan sävyyn ja ei kadu tätä, mitä oli aikaisemmin sanonut apostolisella arvovallalla, sillä sen vaikutus oli ollut hyvä.

Paavali on lähettänyt kaikkiaan neljä kirjettä Korinttoon, joista Raamattuun on liitetty 1. ja 2. Korinttolaiskirje. Tämä toinen kirje lähetettiin todennäköisesti vajaa vuosi ensimmäisen jälkeen, ja siksi hän voi nyt lohduttaa heitä.

"Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tyköne taas toisi murhetta mukani.

Sillä jos minä saatan teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut. Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.

Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille

monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin.”
2.Kor.2:1-4

”nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.” 7:9 Korinton seurakunta otti vaarin apostolin kirjeestä, joka paljasti, että he olivat tehneet syntiä. Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan mielen muutoksen, parannuksen. Jumala on tämän vaikuttanut, niin että se koituu pelastukseksi, jota kukaan ei kadu. Maailman murhe ei johda mihinkään jumalalliseen lopputulokseen, vaan tuottaa kerran ikuisen kadotuksen. ”Ihmisen henki on Herran lamppu: se tutkistelee sydämen kammiot kaikki. Mustelmat ja haavat puhdistavat pahantekijän, lyönnit puhdistavat sydämen kammiot.” Snl.20:27,30

”Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!
Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!
Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.
Sillä yötä päivää oli Sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela.
Minä tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: ”Minä tunnustan Herralle rikokseni”, ja Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.” Ps.32:1-5

”Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.” 7:10

Kun Jumala tarjoaa pelastusta ja vaikuttaa murhetta ihmisen parhaaksi, silloin syntinen ihminen katuu syntejään ja alkaa uskomaan Jumalaan ja Herraan Jeesukseen ja ottaa Hänet vastaan Herranaan ja Vapahtajanaan. On siis kahdenlaista murhetta; Jumalan mielen mukaista ja maailman murhetta. Kun Jumala vaikuttaa murhetta, ihminen on silloin valmis tarkastelemaan elämäänsä huomioiden Jumalan ja se johtaa elämään ja parannukseen. Mutta maailman murhe on yleensä itse aiheutettua murhetta, jossa ihminen ei avaa sydäntään Jumalalle, eikä ota Herraa Jeesusta vastaan Vapahtajana. Tällainen murhe ei johda mielenmuutokseen, ei parannuksen tekoon, eikä Jumalan elämään, vaan kerran kadotukseen ilman Jumalaa.

”Sillä Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella; sitä vain ei huomata. Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja he nukkuvat vuoteillansa, silloin Hän avaa ihmisten korvat ja sinetillä vahvistaa heidän saamansa kurituksen, kääntääkseen ihmisen pois pahasta teosta ja varjellakseen miestä ylpeydestä, säästääkseen hänen sielunsa haudasta ja hänen henkensä syöksymästä peitsiin.
Myös kuritetaan häntä tuskalla vuoteessansa, kun hänen luissaan on lakkaamaton kapina, ja hänen henkensä inhoaa leipää ja hänen sielunsa herkkuruokaa.
Hänen lihansa kuihtuu näkymättömiin, ja hänen luunsa, ennen näkymättömät, paljastuvat.
Näin lähenee hänen sielunsa hautaa ja hänen henkensä kuolonvaltoja.
Jos silloin on hänen puolellansa enkeli, välittäjä, yksi tuhansista,

todistamassa ihmisen puolesta hänen vilpittömyyttään, niin Jumala armahtaa häntä ja sanoo: 'Vapauta hänet, ettei hän mene hautaan; Minä olen saanut lunastusmaksun'.

Silloin hänen ruumiinsa taas uhkuu nuoruuden voimaa, hän palajaa takaisin nuoruutensa päiviin.

Hän rukoo Jumalaa, ja Jumala mielistyy häneen ja antaa hänen riemuiten katsella Hänen kasvojaan; niin Hän palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa.

Hänpä nyt laulaa muille ihmisille ja sanoo: 'Minä olin tehnyt syntiä ja vääristänyt oikean, mutta ei sitä kostettu minulle; Hän pelasti minun sieluni joutumasta hautaan, ja minun henkeni saa iloiten katsella valkeutta'.

Katso, kaiken tämän tekee Jumala kahdesti ja kolmestikin ihmiselle, palauttaakseen hänen sielunsa haudasta ja antaakseen elämän valkeuden hänelle loistaa." Job.33:14-30

"Mutta Pietari istui ulkopuolella esipihassa. Ja hänen luoksensa tuli muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen, seurassa".

Mutta hän kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: "En ymmärrä, mitä sanot". Ja kun hän oli mennyt ulos portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi siellä oleville: "Tämäkin oli Jeesuksen, nasarettilaisen, seurassa".

Ja taas hän kielsi valalla vannoen: "En tunne sitä miestä".

Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut".

Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä". Ja samassa lauloi kukko.

Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka Hän oli sanonut: "Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti Minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki katkerasti." Matt.26:69-75

"Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi Häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."

Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?"

Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekemme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt."

Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi".

Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti Minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman Minun kanssani paratiisissa." Luuk.23:39-43

"Kun Juudas, Hänen kavaltajansa, näki, että Hänet oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille ja sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren". Mutta he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katso itse eteesi."

Ja hän viskasi hopearahat temppeleihin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi." Matt.27:3-5

"Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimiseen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiihvautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa." 7:11 Tässä näkyy monia tuntomerkkejä siitä, että Korinton seurakunta oli tehnyt parannuksen Jumalan mielen mukaan. Apostoli Tiitus oli näistä seikoista maininnut Paavalille.

He olivat osoittaneet ensinnäkin suurta intoa parannuksen teossa ja halua korjata asiat kuntoon Jumalan edessä.

Puolustautumista - he eivät selitelleet tekojaan oikeiksi ja hyväksytyiksi.

Paheksumista - katumusta, että oli tehty väärin ja aiheutettu vahinkoa.
Pelkoa - että oli tehty syntiä Jumalaa vastaan ja jouduttu pois Jumalan tieltä.

Kiivautta - intoa totuuden puolesta

Kurittamista - he alistuivat ja tyytyivät nöyrästi Herran kuritukseen.

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon." Snl.28:13

"Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1.Joh.1:9

"Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan sentähden, että teidän intonne meidän hyväksemme tulisi julki teidän keskuudessanne Jumalan edessä." 7:12

Apostoli viittaa tässä syihin, miksi hän oli kirjoittanut niin kuin oli kirjoittanut. Eräästä miehestä, jossa hän tässä puhuu, mainitaan 1. Kor. 5 luvussa, mutta hän nuhtelee kirjeessä muitakin asioita.

Paavalin tarkoitus ei ollut ainoastaan rangaista, vaan sen kautta palauttaa langennut veli takaisin yhteyteen muuttuneena miehenä.

"Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa.

Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin teidän keskuudestanne?" 1.Kor.5:1-2

"Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?

Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain edessä!

Teille on jo yleensä vaurioksi, että kärjösitte keskenänne. Miksi ette ennemmin salli tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette ennemmin anna riistää omaanne?

Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljien." 1.Kor.6:5-8

"Sentähden me olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljoa enemmän ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta." 7:13

Korinton seurakunta oli kaikessa ottanut vaarin apostolin kirjoittamasta kirjeestä ja järjestänyt asiat apostolin pyytämällä tavalla ja epäkohdat oli poistettu. Tämä kaikki oli lohduttanut sekä Tiitusta että Paavalia.

"Katso, minä ikävöitsen Sinun asetuksiasi; virvoita minua vanhurskaudellasi. Virvoita minua armosi jälkeen, niin minä noudatan Sinun suusi todistuksia. En minä ikinä unhota Sinun asetuksiasi, sillä niillä Sinä minua virvoitat.

Kuule minun ääneni armosi jälkeen; Herra, virvoita minua oikeutesi mukaan.

Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua lupauksesi jälkeen.

Huomaa, että minä rakastan Sinun asetuksiasi. Herra, virvoita minua armosi jälkeen." Ps.119:40,88,93,149,154,159,

"Sillä Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun Minä ravitsen." Jer.31:25

"Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa." Filemon 1:20

"Sillä jos olenkin jossakin kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut todeksi." 7:14

Paavali oli puhunut hyvää Tiitukselle korinttolaisista, kerskatien heitä kumminkaan liioittelematta. Se, joka uskoo Jumalan evankeliumin ja noudattaa sitä rakkauden totuudessa, ei suhtaudu totuuteen muissakaan seikoissa väärin. Totuus ei saata häpeään.

Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan.

"Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itse kussakin, kaikissa teissä, niin että me itsekkin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävänä ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärsittekin," 2.Tess.1:2-5

"Ja hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan." 7:15

Pelolla ja vavistuksella - Apostoli Tiitus tuli Korinton seurakuntaan apostolin valtuuksin, käyttäen seurakunnalle annettua ylintä tuomiovaltaa. Hän julisti heille Jumalan Sanan ja seurakunta taipui sen edessä. Tiitus otettiin sydämellisesti vastaan seurakunnassa.

"Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa, paljolla pyytämällä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; eivätkä he vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!" 2.Kor.8:3-6,16

"Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä." 7:16

Apostoli luotti seurakuntaan ja tiesi, että Jumala oli alkanut hyvän työn ja saa sen varmasti hyvään lopputulokseen jokaisen vilpittömän ja rehellisen uskovan kohdalla Jumalan kunniaksi.

Rakkaus uskoo parasta - kaikki se uskoo!

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.

Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 8 - Jumalan armo vaikuttaa

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Keräys, rakkauden lahja köyhille uskon veljille; 8:1-15
Apostoli Tiitus, Paavalin matkatoveri; 8:16-24

"Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.

Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa, paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; eivätkä he vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

Mutta niinkuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea: uskoa, Sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa ylenpalttiset tässäkin rakkaudentyössä.

En sano tätä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä.

Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että Hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te Hänen köyhyydestään rikastuisitte.

Minä annan vain neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa.

Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet, sen myös täyttäisitte, varojenne mukaan.

Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole.

Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä teidän yltäkylläisyytenne heidän puutteensa hyväksi, että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi taseus, niinkuin kirjoitettu on: "Joka oli paljon koonnut, sille ei jäänyt liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut." 8:1-15

"Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa:" 8:1

Apostoli Paavali kirjoitti tämän ja kertoo sen seudun seurakunnista. Näitä seurakuntia oli ainakin Filippissä, Bereassa ja Tessalonikassa. Tämä ja seuraava luku 9 käsittelevät korinttolaisten osallistumista pyhien avustamiseen Jerusalemin köyhien veljien hyväksi.

Paavali oli ollut ensin rukouksessa ja sitten pannut Jumalan vaikutuksesta tämän rakkauden lahjan, keräyksen alulle ja hän korostaa jo alussa, että on armoa saada antaa, armosta.

"Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla. Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähdän teidän kauttanne Hispaniaan; ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukani.”
Room.15:26-29

”Meidän oli vain muistaminen köyhiä, ja juuri sitä minä olenkin ahkeroinut tehdä.” Gal.2:10
Jumalan armo vaikuttaa - vaikuttaa; sysätä, panna liikkeelle, valmistaa, saada aikaan, vaikuttaa
Raamatun jokainen kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta. Jumala vaikutti jo vanhan liiton aikana, että israelilaiset vaelsivat Hänen käskyjensä tiellä.
Jumalan meille antama armo, rakkaus ja usko vaikuttaa meissä Hänen hyvät tekonsa; parannuksen, paranemisen, laupeuden, uskollisuuden, ja että voimme antaa ruumiimme Hänelle otolliseksi uhriksi, sekä evankeliumin eteenpäin vieminen kaikille luoduille kaikkeen maailmaan.
Jumalan armon vaikutukset ovat moninaiset, niin että se parantaa kaikki sairaat ja tässä Jumalan armo vaikutti kaikkialla Makedonian seurakunnissa.

Antaa - Liittyy Raamatussa sanoihin; almu, armolahja, käsi, lahja
Miksi meidän tulee antaa? Hän jätti meille esimerkin ja antoi kaikkensa, rakkauden pyhitetyn uhrin, Herran Jeesuksen ja Hän olkoon esikuvamme kaikessa, antamisessakin. Ja koska olemme vain Hänen huoneensa ansiottomia haltijoita, emme omistajia, ja se on määrätty.
Antaminen tuo siunauksen ja Jumala muistaa antajaa, yltäkylläisyyden, avun puutteen aikana ja takaa riittävän toimeentulon ja innostaa toisiakin antamaan ja tekee autuaammaksi, sillä autuaampi on antaa kuin ottaa.
Olemme saaneet pelastuksessa armon Kristuksen lahjan mitan mukaan, ja siksi antakaamme sulasta armosta Hänen vaikutuksesta rakkauden lahjamme, Hänelle.

”Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä, Hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.” Tiit.2:11-14

”Laupeus ja uskollisuus älkööt hyljätkö sinua. Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun, niin saat armon ja hyvän ymmärryksen Jumalan ja ihmisten silmien edessä.
Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, niin sinun jyväättasi täyttyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun kuurnistasi.” Snl.3:3-4,9-10
”Toinen on antelias ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja vain köyhtyy.
Hyvää tekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itse kostuu.
Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa, mutta joka viljan kaupaksi antaa, sen pään päälle tulee siunaus.

Joka hyvään pyrkii, etsii sitä, mikä otollista on, mutta joka pahaa etsii, sille se tulee." Snl.11:24-27

"Aina on hartaasti haluavia, mutta vanhurskas antaa säästelemättä. Jumalattomien uhri on kauhistus; saati sitten, jos se tuodaan ilkityön edestä!" Snl.21:26-27

Meidän tulee tehdä työtä omin käsin ja säästää, jotta meillä olisi mitä antaa tarvitsevalle.

Kuinka paljon annamme? Antakaamme armosta, siitä mitä meille on uskottu Kristuksen lahjan mitan mukaan, menestymisemme mukaan, sekä sen mukaan, minkä Jumala on meille siunannut - siunauksen mukaan.

"Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole." Jae 12

Milloin annamme? Nähdessämme hätää ja veljemme puutteessa ja tullessamme Jumalan eteen.

"Laske seitsemän viikkoa; siitä alkaen, kun sirppi ensi kerran olkeen pannaan, laske seitsemän viikkoa ja vietä viikkojuhla Herran, sinun Jumalasi, kunniaksi kätesi vapaaehtoisin lahjoin, joita sinä annat sen mukaan, kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinulle siunausta antanut."

5.Moos.16:9-10

"Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa.

Ja niinkuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille.

Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.

Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mitä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät.

Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin.

Vaan rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä Hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.

Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen.

Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin." Luuk.6:30-36,38

"että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja." 8:2

Koetukset - eivät tarkoita tässä heidän köyhyyttään, vaan ennen kaikkea uskosta osattomien suhtautumista uskoviin.

Tässä on kaksi voimakasta vastakohtaa. Ensimmäinen puhuu vaikeassa ahdingossa olevista uskovista, ja joiden ilo oli ylenpalttinen. Toinen vastakohtaisuus on se, että näin suuressa köyhyydessä elävät uskovat olivat antaneet runsaita lahjoja. Jumalan armo oli runsas köyhillekin. Uskovan ilo ei perustu ulkonaisiin olosuhteisiin, eikä vaikeuksiin, vaan uskova on pelastettu ja saanut Jumalan armon. Köyhät uskovatkin harjoittivat laupeutta iloiten.

"Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja Hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa." Snl.19:17

"Joka köyhälle antaa, se ei puutteeseen joudu; mutta joka silmänsä häneltä sulkee, saa kirouksia paljon." Snl.28:27

"Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa, paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen;" 8:3-4 Jumala oli siunannut kansaansa, israelilaisia, kun he lähtivät Egyptistä ja niin erämaassa rakennettiin Herraa varten ilmestysmaja kaikkineen, joiden sydän oli altis Herralle. Niin Makedonialaisetkin antoivat Herralle yli voimiensa. Ja tästä Paavali iloitsi, että he antoivat sen omasta halustaan - uuden liiton seurakunnan rakentumiseksi, Jumalan kunniaksi. Mikä etuoikeus on saada palvella Jumalaa sydämen halulla ja ilolla!

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Sano israelilaisille, että he kokoavat anteja Minulle; jokaiselta, jonka sydän on siihen altis, ottakaa vastaan anti Minulle.

Ja nämä ovat ne annit, joita teidän on otettava vastaan heiltä: kultaa, hopeata ja vaskea, punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja valkoisia pellavalankoja sekä vuohenkarvoja, punaisia oinaannahkoja, sireeninnahkoja, akasiapuuta, öljyä seitsenhaaraista lamppua varten, hajuaaineita voiteluöljyä ja hyvähajuista suitsutusta varten, onyks-kiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten." 2.Moos.25:1-7

"Ja kaikki israelilaisten seurakunta meni pois Mooseksen luota. Sitten he tulivat takaisin, jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, ja jokainen, jonka henki oli siihen altis, ja toivat antinsa Herralle ilmestysmajan valmistamista varten ja kaikkea siinä vietettävää jumalanpalvelusta varten ja pyhiä vaatteita varten. He tulivat, sekä miehet että naiset, jokainen, jonka sydän oli siihen altis, ja toivat solkia, korvarenkaita, sormuksia ja kaulakoristeita, kaikkinaisia kultakaluja - jokainen, joka toi Herralle kultaa heilutusuhriksi.

Ja jokainen, jolla oli punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, valkoisia pellavalankoja, vuohen karvoja, punaisia oinaannahkoja tai sireeninnahkoja, toi niitä.

Ja jokainen, joka voi antaa anniksi hopeata ja vaskea, toi annin Herralle. Ja jokainen, jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikkinaisten töiden valmistamista varten.

Ja kaikki taitavat naiset kehräsivät omin käsin ja toivat kehräämäänsä punasiniset, purppuranpunaiset ja helakanpunaiset langat ja valkoiset pellavalangat; ja kaikki naiset, joiden taidollinen sydän heitä siihen vaati, kehräsivät vuohenkarvoja.

Mutta päämiehet toivat onyks-kiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten, ja hajuaaineita ja öljyä seitsenhaaraista lamppua varten sekä voiteluöljyksi ja hyvähajuiseksi suitsutukseksi. Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, joiden sydän oli altis ja vaati heitä tuomaan jotakin niitä töitä varten, joita Herra Mooseksen kautta oli käskenyt tehdä, toivat vapaaehtoisen lahjan Herralle."

2.Moos.35:20-29

"Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.

Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.

Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.

Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta.

Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.

Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.

Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." Fil.4:10-20

"eivätkä he vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta," 8:5

Jumalan armo oli ilmestynyt runsaana ja se vaikutti uskovissa, jotka antoivat paljon enemmän kuin olimme toivoneet - kaikkensa.

Uuden Testamentin tie on rakkauden pyhitetty uhri kaikessa antamisessa.

Se, joka antaa itsensä Herralle, on myös halukas antamaan sen, mitä hänellä on. He antoivat itsensä Jumalan armahtavan laupeuden kautta ennen kaikkea Herralle ja samalla myös Herran palvelijoiden, seurakunnan käyttöön.

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room.12:1-2

"niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön." 8:6

Apostoli Tiitus tuli Korinttoon mukanaan Apostoli Paavalin kirje ja hän oli pannut alulle tämän rakkauden työn, keräyksen seurakunnassa heidän luettuaan Paavalin kehotuksen kirjeestä. Rakkaus uhraa kalleimpansa.

"Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää.

Aina hän on armahtavainen ja antaa lainaksi, ja hänen lapsensa ovat siunaukseksi." Ps.37:25-26

"Herra antaa meille kaikkea hyvää, ja meidän maamme antaa satonsa." Ps.85:13

"Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan.

Sillä ei hän ikinä horju; vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa.

Ei hän pelkää pahaa sanomaa, hänen sydämensä on vahva, sillä hän turvaa

Herraan.

Hänen sydämensä on luja ja peloton, kunnes hän vihdoinkin ilolla katselee ahdistajiaan.

Hän on runsaskätinen, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti, hänen sarvensa kohooa kunniassa." Ps.112:5-9

"Mutta niinkuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea: uskoa, Sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa ylenpalttiset tässäkin rakkaudentyössä." 8:7

Apostoli muistuttaa Korinton seurakuntaa kaikesta siitä hyvästä, mitä he ovat saaneet Jumalalta sulasta armosta.

He olivat rikastuneet Hänessä, Kristuksessa Jeesuksessa, kaikessa Sanassa, kaikessa tiedossa ja heillä oli uskoa ja intoa sekä kaikki armolahjat toiminnassa, sen mukaan kuin todistus Kristuksessa oli heissä vahvistettu odottaessaan Herran takaisin tulemistä.

Korinton seurakunta oli tullut osalliseksi juutalaisten hengellisistä aarteista, ja siksi he olivat rakkauden velassa juutalaisille, Jerusalemin köyhille veljilleen. He olivat kaikin tavoin rikkaita lukuun ottamatta auttamismieltä. Siksi apostoli vetosi rakkauteen, tässäkin rakkauden työssä.

"Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille.

Kunakin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.

Mutta kun olen saapunut teidän tyköne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin; ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani."

1.Kor.16:1-4

"Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.

Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää; niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, Hän antaa köyhille, Hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti." 2.Kor.9:6-9

"En sano tätä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä." 8:8

Ihminen voi puhua rakkaudestaan suurin sanoin, mutta hän voi todistaa ja osoittaa rakkautta vain vapaaehtoisilla rakkauden teoilla. Käskeminen ja pakottaminen ovat ristiriidassa rakkauden lahjan kanssa, siksi aito rakkaus on aina toimivaa rakkautta. Tämän tähden apostoli tahtoi herättää Korinton uskovien rakkauden mieltä viittaamalla makedonialaisten esimerkkiin. Rakkautta ei voi pakottaa väkisin.

"Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herätelkö, älkää häiritkö rakkautta, ennenkuin se itse haluaa." Kork.v.2:7

"Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että Hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te Hänen köyhyydestään rikastuisitte." 8:9

Herran Jeesuksen jättämällä ja antamalla esimerkillä Paavali muistuttaa ja vetoaa korinttolaisiin, jotta he syttyisivät rakkauteen myös teossa. Hän jätti koko taivaan loiston, kunnian ja kirkkauden, kun Hän tuli tänne ihmisten maailmaan sovittamaan ihmisen synnin, joka oli menettänyt kaiken Jumalan rikkauden.

Hän otti ylleen palvelijan puvun, orjan muodon, eikä väistänyt edes ristinkuolemaa. Jumala rakasti iankaikkisella rakkaudella luotuaan, ihmistä ja osoitti sen myös rakkauden tekona, pyhitettynä uhrina Golgatalla Jumalalle.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh.3:16

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

Sentähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle Nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen Nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil.2:5-11

"Minä annan (vain) neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa." 8:10

8:10 "Und meine Meinung *hierin* gebe ich;" Luther 1540

"Minä annan neuvon tässä asiassa;" vrt.10:9

~ meine Meinug - Mielipiteeni.. Annan neuvon tässä asiassa;

Vain - sana on liikaa; Biblia; Novum Testamentum

Korinton seurakunta oli alkanut keräyksen Jerusalemin köyhille ensimmäisenä ennen makedonialaisia, mutta ei ollut saanut sitä vielä päätökseen, vaikka keräys oli aloitettu jo vuosi sitten. Oli jo korkea aika seurakuntaan saada alttiuden henkeä.

"Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä Minut; ja joka ottaa Minut tykönsä, ottaa tykönsä Hänet, joka on minut lähettänyt.

Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti Minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille." Matt.10:40-42

"Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa." 1.Joh.3:17-18

"Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet, sen myös täyttäisitte, varojenne mukaan." 8:11
Korinttolaisia oli nyt innostamassa laupeuden työhön toisten esimerkki. He, jotka olivat ensimmäisinä päättämässä keräyksestä eivät saisi nyt jäädä viimeisiksi rakkauden työn loppuun saattamisessa. On hyvä tehdä lupauksia, mutta parempi on toteuttaa lupauksensa ja olla sanan mittainen, luotettava.

"Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaisat, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljota enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi." Fil.2:12-13

"Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille; sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehuin teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan. Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan; muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me - ettemme sanoisi te - ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme. Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään teidän tykönnä ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana." 2.Kor.9:1-5

"Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole." 8:12

Jumala arvostaa ennen muuta altista mieltä ja sydäntä, ei niin ikään lahjan suuruutta. Hän ei koskaan vaadi sellaista, mikä ylittää kykymme ja voimavaramme. Mutta Hän tahtoo, että teemme sen sydämen halulla ja sillä mitä meillä on, eli sen mukaan kuin on varoja, eikä sen mukaan kuin niitä ei ole. Antakaamme vakaasta sydäimestä palvelleen Jumalaa!

"Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähden, että he teitä katselisivat; muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

Sentähden, kun annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä. Totisesti Minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. Vaan kun sinä almua annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle *julkisesti*." Matt.6:1-4 Luther 1540; Biblia

"Ja Hän istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon.

Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä. Ja Hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti Minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun.

Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko elämisensä." Mark.12:41-44

"Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä raskaus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä teidän yltäkylläisyytenne heidän

puutteensa hyväksi, että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus,” 8:13-14

Kristuksen ruumiissa tasaus - Ei ollut oikein, että saman ruumiin jäsenet, Juudean uskovat kokivat nälkää, kun Korinton uskovat samaan aikaan elivät yltäkylläisyydessä. Juudea oli kokenut katovuosia ja pula-aikaa.

Tasauksen tarkoitus oli, että kaikki välttyisivät näkemästä nälkää. Tämän tarkoitus ei ollut, että korinttolaiset köyhtyisivät ja hädässä olevat rikastuisivat, eikä myös osien vaihtaminen. Periaatteena oli, että Kristuksen ruumiissa tapahtuisi tasaus.

”Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

Ja apostolit todistivat suurella Voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.

Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan ja panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi.” Apt.4:32-35

”Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta, kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa.

Ja hekin rukoilevat teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne tullut.

Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!” 2.Kor.9:12-15

”niinkuin kirjoitettu on: ”Joka oli paljon koonnut, sille ei jäänyt liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut.” 8:15

Tämä pyhien avustamispalvelu poisti seurakunnasta puutteet ja oli hedelmällinen.

Apostoli lainaa tätä vanhaa periaatetta, mitä tapahtui israelilaisten kerätessä mannaa erämaassa. Kun Herra antoi mannaa heille ruuaksi, muutamat innokkaimmat keräsivät suuremman ruokavaraston kuin oli tarkoitus, kun taas toiset eivät kyenneet kantamaan sellaisia määriä leiriin. Ero tasattiin niin, että jokaiselle perheelle riitti sen päivän tarpeeseen.

Ja joka oli paljon koonnut, sille ei jäänyt liikaa ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut.

Näin Herra toivoo, että seurakunnassa tapahtuisi tasaus ja jokainen auttaisi nähdessään toisen kärsivän puutetta. Yltäkylläisyydessä elävien seurakuntien tulee auttaa hädässä olevia veljiään, niin että heidän yltäkylläisyytensä tulisi puutteenalaisten hyväksi, ja että tapahtuisi Kristuksen ruumiissa tasaus.

”Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.” Matt.6:11

”Sitten he lähtivät, koko Israelin kansa, liikkeelle Eelimistä ja tulivat Siinin erämaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä, toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta. Ja koko Israelin kansa napisi Moosesta ja Aaronia vastaan erämaassa; ja israelilaiset sanoivat heille: ”Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä Egyptin maassa, jossa istuimme lihapatain ääressä ja leipää oli

kyllin syödäksemme! Mutta te olette tuoneet meidät tähän erämaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään.”

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ”Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Puhu heille ja sano: Iltahämärässä teillä on oleva lihaa syödäkseen, ja huomenna on teillä leipää yltäkyllin; niin te tulette tietämään, että Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Ja illalla tuli viiriäisiä, ja ne peittivät leirin, ja aamulla laskeutui kastesumu leirin ympärille.

Ja kun kastesumu oli haihtunut, katso, erämaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, jotakin hienoa niinkuin härmä. Kun israelilaiset näkivät sen, kyselivät he toisiltansa: ”Mitä tämä on?” Sillä he eivät tieneet, mitä se oli.

Ja Mooses sanoi heille: ”Tämä on se leipä, jonka Herra on antanut teille syötäväksi.

Ja näin on Herra käskenyt: Kootkaa sitä, jokainen tarpeenne mukaan; ottakaa goomer-mitta mieheen perheenne pääluvun mukaan, kukin niin monelle, kuin kullakin majassansa on.”

Ja israelilaiset tekivät niin, ja he kokosivat, yksi enemmän, toinen vähemmän.

Mutta kun he mittasivat sen goomer-mitalla, niin ei sille jäänyt liikaa, joka oli koonnut enemmän, eikä siltä puuttunut, joka oli koonnut vähemmän; jokainen oli koonnut niin paljon, kuin hän tarvitsi.”

2.Moos.16:1-3,11-18

Apostoli Tiitus, Paavalin matkatoveri; 8:16-24

”Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tyköne.

Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.

Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme.

Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.

Ja näiden kanssa me lähetämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne; meidän veljemme taas ovat seurakuntien lähettämiä, ovat Kristuksen kunnia.

Kun te siis osoitatte heille rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä me olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.” 8:16-24

”Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!” 8:16

Apostoli Tiituksella oli sama into korinttolaisten hyväksi kuin Paavalilla. He olivat aina innokkaita Herran työssä. Hän ei epäröinyt, vaan oli lähtenyt heti matkaan Paavalin kehotuksesta.

Jumalan armo ja rakkaus vaikuttivat Tiituksen sydämessä, joka kantoi Herran kunniaksi hedelmää.

"Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa." 1.Kor.15:58

"Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tyköne." 8:17

Apostoli Tiitus oli esimerkillään saanut muitakin innostumaan Herran työhön. Tiitus ei ollut vielä matkustanut Korinttoon Paavalin tätä kirjettä kirjoittaessa ja juuri hän vei tämän kirjeen Korinton seurakunnalle. Hän oli ollut korinttolaisten luona aikaisemminkin ja auttanut heitä hyvin vaikean ongelman ratkaisemisessa. Hän halusi uudelleen lähteä heidän luokseen ja he ottivat hänet iloiten vastaan.

"Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa" 8:18

Apostoli oli sitä mieltä, että tehtävään ei riittänyt yksi mies - niinpä hän lähetti Tiituksen mukana kaksi muuta veljeä. (Jae 22)

Kaikissa seurakunnissa - tarkoittaa kaikkia niitä Makedonian seurakuntia, joissa Paavali oli toiminut ja vaikuttanut.

"Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?

Kehoitin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja jälkiä?" 2.Kor.12:17-18

"ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi." 8:19

Tämä toinen mainitaan Apt.20:4 ja seurakunta oli huomannut veljen runsaat lahjat ja tästä syystä seurakunta valitsi hänet Paavalin seuralaiseksi. Paavalin mukana Jerusalemiin avustuslahjaa olivat tuomassa mm. Soopater, Aristarkus ja Sekundus, jotka olivat makedonialaisia sekä derbeläinen Gaius, joka oli Paavalin majapaikan antaja. Näistä Aristarkus ja Gaius olivat Paavalin vakituksia seuralaisia.

"Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita." Apt.19:29

"Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä." Room.16:23

"Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme." 8:20
Apostolilla oli toinenkin peruste siihen, miksi hän lähetti Tiituksen mukana pakanain seurakunnasta veljet, edustajat. Hän ei antanut tässäkään asiassa mitään aihetta moitteisiin. Jerusalemin uskovat olisivat voineet ymmärtää pakanain lahjan Paavalin henkilökohtaiseksi anteliaisuudeksi. Paavali näki hyväksi, että pakanain seurakunnat olisivat mahdollisimman hyvin edustettuina ja tämä pakanoiden rakkauden lahja Jerusalemin köyhille veljille oli myös hengellisen yhteyden side koko Kristuksen ruumiissa.

"Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta. Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla.”
Room.15:25-27

”Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.” 8:21

Vaikka evankeliointi ja laupeuden, rakkauden työ olisi kuinka tehokasta tahansa se tulee hyljätä, jos sitä ei voida sanoa hyväksi sekä Jumalan että ihmisten edessä.

Tämä apostolin laittama keräys Jerusalemin köyhille täytti kaikki vanhurskauden vaatimukset ja lujitti uskovien yhteyttä koko Kristuksen ruumiissa.

On hyvä aina muistaa asiassa hyvä omatunto Jumalan edessä sekä hyvä maine ihmisten keskuudessa.

”Sentähden minä myös ahkeroitson, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.” Apt.24:16

”Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.” Fil.4:8-9

”vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla, pitäen hyvän omantunnon, että ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat.

Sillä parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin paha tehden.” 1.Piet.3:15-17

”Ja näiden kanssa me lähetämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.” 8:22

Tässä mainitaan vielä ”keräyskomitean” kolmaskin veli korinttolaisille. Näitä veljiä ei mainita nimeltä, ei Tiituksen mukana matkustaneitakaan. Paavali luotti tähän veljeen lujasti, joka oli osoittanut intonsa monin tavoin ja hoiti keräystä tarmokkaasti ja rehellisesti.

”Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne; meidän veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, ovat Kristuksen kunnia.” 8:23

lähettiläitä - apostoleita (apostolos-lähetti)

Lopuksi tässä on apostoli Paavalin suositus ja yhteenveto. Apostoli Tiitus oli Paavalin työtoveri ja kumppani sekä edustaja. Lisäksi tässä mainitaan kaksi muuta seurakuntien lähettilästä eli apostolia.

Heidän oli määrä toimia lähettäjänsä puolesta ja näiden edustajiensa luovuttaa kootut varat Jerusalemin seurakunnalle. Kaikki tapahtui seurakunnan parhaaksi ja rakentumiseksi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, Jumalan kunniaksi.

”Kun te siis osoitatte heille rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä me olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.” 8:24

Paavali päättää kolmen lähettilään eli apostolin suosittelemisen vetoamalla korinttolaisten vilpittömään rakkauteen, että seurakunta

osoittaisi rakkautta käytännöllisellä tasolla, yhteistyöhalulla että vieraanvaraisuudessa.

"Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!" 2.Kor.8:16 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 9

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Jumalan lasten keskinäinen huolenpito toisistaan - Rakastakaa toisianne!

"Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille; sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan. Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan; muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me - ettemme sanoisi te - ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme. Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään teidän tyköne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.

Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää; niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, Hän antaa köyhille, Hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti".

Ja Hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta, kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa.

Ja hekin rukoilevat teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne tullut.

Kiitos Jumalalle Hänen sanomattomasta lahjastaan!" 9:1-15

"Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille;" 9:1

Kun Jumalan pelastava armo, rakkaus totuudessa ilmestyi, niin se näkyi myös valtavana Jumalan lasten keskinäisessä huolenpidossa toisistaan. Raamattu sanoo alkuseurakunnasta: "Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

Ja apostolit todistivat suurella Voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.

Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan

ja panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi." Apt.4:32-35

Korinton seurakunnassa vaikutti Jumalan armo niin, että se ilmeni myös pyhien avustamiseen koko Kristuksen ruumiissa. Avustaa - liittyy sanoihin palvelus, toimi, raha-avustus, seurakuntapalvelija, sekä huolehtia ja toimittaa. Raamattu ilmoittaa mm. avustamisen palvelustehtävän, armolahjan avustaa. Meidän tulee auttaa toisiamme Herran työssä, maallisissa tarpeissa ja totuuden Sanan levittämisessä. Lisäksi voimme auttaa toisiamme ennen kaikkea esirukouksillamme ja kaikella tavalla.

"Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan.

Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.

Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne Hänen jäseniänsä. Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten Hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua erikielillä." 1.Kor.12:24-28

Raamatusta mainitaan mm. kuinka Synsygus sai kehotuksen olla avullinen ja Kencrean seurakunnanpalvelija sisar Foibe oli monelle suureksi avuksi. Jumala on laupias ja armahtavainen, siksi olkaamme kuin Hän, Laupias samarialainen.

"Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden." Matt.5:7

"Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten Häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"

Niin Hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?"

Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

Hän sanoi Hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin sinä saat elää."

Luuk.10:25-28

"Siihen aikaan tuli profeettoja Jerusalemissa Antiokiaan.

Ja eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi ja antoi Hengen vaikutuksesta tiedoksi, että oli tuleva suuri nälkä kaikkeen maailmaan; ja se tulikin Klaudiuksen aikana.

Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille." Apt.11:27-29

"Vaun jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette; mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkokijia.

Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.

Sillä Hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkokija.

Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva.

Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi." Jaak.2:8-13

"sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan." 9:2 Apostoli muistutti ja vetosi uskovien rakkauteen, jonka Jumala oli saanut arnessaan vaikuttaa. Apostoli luotti uskovien alttiuteen ja jopa kehui heitä muille. Ja heidän intonsa rakkauden palvelutyössä vaikutti muihinkin innoittavasti. Ja tästä apostoli kiitti Jumalaa. Akaian uskovat kuuluivat Korinton seurakuntaan.

"Minä annan vain neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa.

Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet, sen myös täyttäisitte, varojenne mukaan.

Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole." 2.Kor.8:10-12

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa." 1.Kor.15:57-58

"Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan;" 9:3

Paavali oli jo vuosi aikaisemmin sanonut Makedoniassa korinttolaisten olevan valmiita osallistumaan tähän keräykseen pyhille ja tämä oli saanut makedonialaisetkin innostumaan. Apostoli luotti heihin, eivätkä he pettäneet luottamusta. Hän lähetti veljet heidän luokseen suorittamaan keräyksen loppuun ja tässä viitataan niihin kolmeen mieheen, joista puhuttiin edellisessä luvussa.

"Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tyköne.

Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa, ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.

Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme.

Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.

Ja näiden kanssa me lähetämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne; meidän veljemme taas ovat seurakuntien lähettäviä, ovat Kristuksen kunnia.

Kun te siis osoitatte heille rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä

me olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.”
2.Kor.8:16-24

”muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me - ettemme sanoisi te - ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme.” 9:4

Ei saanut käydä niin, että nämä makedonialaiset, jotka olivat käynnistäneet keräyksen keskuudessaan omasta aloitteesta, huomaisivat ettei Korintossa ollut päästy yhtään sen pitemmälle. Ja koska Paavali oli nyt Makedoniassa, niin he saattoivat apostolin Korinttoon. Makedonian ja Korinton välillä olivat hyvät yhteydet. Rakkaus luottaa ja uskoo kaiken.

”Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään teidän tyköne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana.” 9:5

Lahja paljastaa antajan sydämen. Jos se esimerkiksi on kitsas ja vastahakoinen, niin silloin siitä ei koidu siunausta.

Rakkauden keräys pyhille oli ollut kesken jo kauan, siksi se täytyi suorittaa loppuun ennen apostolin tuloa.

Runsas lahja - kitsas lahja

Kitsas lahja kuvaa säälimättömyyttä köyhää kohtaan ja haluttomuutta ilmaiseksi antamiseen ja tästä on seurauksena köyhyys, kirous, kosto jne. Runsas, yltäkylläinen on ajallisissa tarpeissa ruoka, hyvinvointi, maan tuottavuus, sade ja vesi. Hengellisissä asioissa runsaus liittyy esim. Jumalan armo, lunastus ja siunaus.

”Toinen on antelias ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja vain köyhtyy.

Hyvää tekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itse kostuu.

Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa, mutta joka viljan kaupaksi antaa, sen pään päälle tulee siunaus.” Snl.11:24-26

”Joka tukkii korvansa vaivaisen huudolta, se joutuu itse huutamaan, vastausta saamatta.” Snl.21:13

”Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.” Ps.130:7-8

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.” Joh.10:10

”Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.” 9:6

Raamattu ilmoittaa kylvämisen ja leikkaamisen lain. Viisas Salomo sanoo Sananlaskujen kirjassa: ”Hyvänsuopa eli laupias saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vanhurskaalle.” Snl.22:9 Sekä Jeesus Siirakin kirjassa:

”Joka on antelias ruuissa, sitä monet huulet kiittävät ja joka kitsastelee ruuissa, häntä vastaan kaupungissa nuristaan.” Siir.31:23-24

Jo Vanhassa Testamentissa Herra oli luvannut satoa pellon sapattivuodesta, seitsemäntenä vuotena, jolloin pelto lepäsi, satoa niin, että siementä riittäisi kyllin yhdeksänteen vuoteen asti. Ja ihmisen ensimmäinen tehtävä paratiisissa oli viljellä, varjella ja hallita kaikkea maata.

Herramme opetti taivasten valtakunnasta suuren kylväjävertauksen ja kuinka Ihmisen Poika kylvi kaikkialle, jokaiseen maaperään hyvän siemenen, joka tuotti aikanaan sadon.

Tätä kylvämisen ja niittämisen lakia käytetään sekä maallisessa että hengellisessä merkityksessä Raamatussa. Olemme Jumalan viljelysmaa. "Jumalaton hankkii petteväistä voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan." Snl.11:18

"Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa vitsa häviää." Snl.22:8

"Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me niitämme teiltä aineellista?" 1.Kor.9:11

"Jolle Sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa.

Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää.

Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy.

Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille." Gal.6:6-10

"Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa." 9:7

Jumalan valtakunta on vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Jumala on rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksensa huutavat totuudessa. Hän iloitsee saadessaan tehdä jotakin hyvää meille, auttaa. Ja Hän on tullut, että meillä olisi iankaikkinen elämä ja yltäkylläisyys eli rikas Jumalan tunteminen.

Antamisen päätös tulee tehdä sydämessä, joka iloitsee Herrassa siitä, että saa osallistua antamiseen. Ellemme tunne sitä kunniaksi ja iloksi, lahjalla ei ole Hänen silmissään mitään merkitystä.

"Jos sinun keskuudessasi on joku köyhä, joku veljesi jossakin porttiasi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, vaan avaa auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessansa tarvitsee.

Varo, ettei sydämessäsi synny tämä paha ajatus: 'Seitsemäs vuosi, vapautusvuosi, on lähellä', ja ettet sen tähden katso karsaasti köyhää veljeäsi etkä anna hänelle mitään. Jos hän silloin huutaa sinun tähtesi Herran puoleen, niin sinä joudut syyhyn.

Anna mielelläsi hänelle, älköönkä sydämesi olko vastahakoinen antaessasi, sillä lahjasi tähden on Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, kaikessa, mihin ryhdyt.

Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta, sentähden käsken Minä sinua näin: Avaa auliisti kätesi veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita sinun maassasi on." 5.Moos.15:7-11

"Me siis kiitämme Sinua, meidän Jumalaamme; me ylistämme Sinun ihanaa Nimeäsi.

Sillä mitä olen minä, ja mitä on minun kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia lahjoja? Vaan kaikki tulee Sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen Sinulle antaneet.

Sillä me olemme muukalaisia ja vieraita Sinun edessäsi, niinkuin kaikki meidän isämmekin; niinkuin varjo ovat meidän päivämme maan päällä eikä ole, mihin toivonsa panna.

Herra, meidän Jumalamme, kaikki tämä runsaus, jonka me olemme hankkineet rakentaaksemme temppelin Sinulle, Sinun pyhälle Nimellesi, on Sinun kädestäsi, ja Sinun on kaikki tyyntä.

Ja minä tiedän, Jumalani, että Sinä tutkit sydämen ja mielistyt vilpittömyyteen. Vilpittömällä sydämellä minä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjat, ja nyt minä olen ilolla nähnyt, kuinka Sinun täällä oleva kansasi on antanut Sinulle vapaaehtoiset lahjansa." 1.Aik.29:13-17

"Hyvänsuovin silmin kunnioita Herraa, äläkä vähennä kättesi uutisuhrilahjaa.

Jokaista antia antaessasi olkoot kasvosi iloiset, ja iloitsemalla pyhitä kymmenyksesi.

Anna Korkeimmalle sen mukaan, kuin Hän on antanut, ja hyvällä mielellä, sitä myöten kuin kätesi saavat hankituksi.

Sillä Herra korvaa jälleen, seitsenkertaisesti Hän sinulle korvaa." Siir.35:10-13

"Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää;" 9:7-8

Jumala on täynnä hyvyttä, armoa ja rakkautta kaikkia omiaan kohtaan. Hän rakastaa lapsiaan iankaikkisella muuttumattomalla rakkaudella.

Taivaallinen Isä tahtoo auttaa ja antaa kaikkea hyvää omilleen, niin että me Hänessä olisimme yltäkylläiset, täynnä Hänen hyvyttään, armoaan ja rakkauttaan, niin että meillä aina olisi kaikkea riittävästi, ylenpalttisesti, voidaksemme tehdä kaikkinaista hyvää.

Hän antaa voimallisesti, ei vain sen verran, että tulemme juuri ja juuri toimeen, vaan ylenpalttisesti, niin runsaasti, että meillä on ylitsevuotavainen malja, että voimme antaa edelleen toisille.

Olkoon nämä rakkauden, laupeuden teot niin kuin suuri joki, joka kuljettaa edelleen eteenpäin kuohuvia vesiä runsaana.

"Ja Hänen täyteydestään me olemme saaneet, (ja) armoa armon päälle." Joh.1:16

"joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehkoon sen iloiten." Room.12:8

"Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.

Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." Fil.4:17-20

"niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, Hän antaa köyhille, Hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti." 9:9

Apostoli lainaa tässä Ps.112:9 Septuaginta käännöstä - Joka sirottelee, on runsaskätinen. Psalmi puhuu vanhurskaasta, joka on Jumalaa pelkääväinen, ja joka harjoittaa myös käytännön vanhurskautta ja antajan kokema ilo on osoitus vanhurskaudesta.

Hän sirottelee - antaa köyhille ja on avannut molemmat kädet auliisti köyhälle ja kurjalle.

Jumalan käsi - Herra Jeesus on Jumalan ojennettu käsi. Herran käsi on väkevä, siinä on Voima ja väkevyys ja ei ole liian lyhyt auttamaan. Herran käsi auttaa, antaa, pelastaa, tukee, vahvistaa, tarttuu ja kurittaa. Kaikki Herran pyhät ovat Hänen kädessä ja on heidän päällään, jotka Häntä etsivät.

Herran käsi oli apostolien kanssa ja voi olla raskaana päällämme ja voi sattua meihin, kun teemme väärin.

Jumalan kädet - ovat luovat kädet, jotka ovat luoneet eläimet, taivaat, koko luomakunnan. Herran käsistä lähtee salamat ja Hän peittää ne leimauksilla ja tämä on myös Ihmisen Pojan merkki, kun Hän saapuu takaisin.

Herran kädet ovat kansansa kanssa ja luovat uutta. Herran kansa on piirretty Hänen kätensä hipiään ja meidän aikamme on Jumalan käsissä. Herra Jeesus antoi Henkensä Jumalan käsiin.

"Katso, Hän levittää niiden päälle leimauksensa ja peittää meren pohjat. Sillä niin Hän tuomitsee kansat, niin Hän antaa runsaan ravinnon. Hän peittää molemmat kätensä leimauksilla ja lähettää ne ahdistajan kimppuun.

Hänet ilmoittaa Hänen jylinänsä, jopa karjakin Hänen tulonsa."

Job.36:30-33

Herran Jeesuksen kädet - Isä on antanut kaiken Herran Jeesuksen käsiin. Hän otti pieniä lapsia syliinsä ja laski kätensä heidän päälle ja siunasi heitä. Hän laski kätensä sairasten päälle ja paransi heidät, kuuron päälle, koukistuneen naisen päälle.

Herran kädet lävistettiin ja ylösnousemisensa jälkeen Hän näytti opetuslapsilleen kätensä ja jalkansa.

Enkelien kädet kantavat pyhiä. Ps.91:12

Jumalaa pelkääväisten kädet tulisi olla puhdistetut ja rukoukseen kohotetut. Toimittakoon kätemme kaikkea hyvää!

"Hän sirottelee, Hän antaa köyhille, Hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti." 9:9 Kaikki Hänen tekonsa ylistävät Häntä!

"Katso, Herra, Herra tulee voimallisena, Hänen käsivartensa vallitsee. Katso, Hänen palkkansa on Hänen mukansa, Hänen työnsä ansio käy Hänen edellensä.

Niinkuin paimen Hän kaitsee laumaansa, kokoaa karitsat käsivarrellensa ja kantaa niitä sylissä, johdattelee imettäviä lampaita.

Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on kolmannesmittaan mahdollittanut maan tomun, puntarilla punninnut vuoret, vaa'alla kukkulat?

Kolmannes mitta - kun siitä on poistettu ns. tyhjät atomien välistä, niin koko maan tomu on noin 2 litraa eli kuivia aineita 13,333 l.

Hin mitasta 1/3 joka oli 6.0774 l yhteensä 2.0251.

Eefa mitta eli 1/3 eefaa = sea, vakka = 12.148 l

Kuka on Herran Henkeä ohjannut, ollut Hänen neuvonantajansa ja opettajansa?

Kenen kanssa Hän on neuvotellut, joka olisi Hänelle ymmärrystä antanut ja opettanut oikean polun, opettanut Hänelle tiedon ja osoittanut Hänelle ymmärryksen tien?

Katso, kansakunnat ovat kuin pisara vesisangon uurteessa, ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa.

Katso, merensaaret Hän nostaa kuin hiekkajyvän." Jes.40:10-15

"Sinun valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta, ja Sinun herrautesi pysyy polvesta polveen.

Herra tukee kaikkia kaatuvia, ja kaikki alaspainetut Hän nostaa. Kaikkien silmät vartioitsevat Sinua, ja Sinä annat heille heidän ruokansa ajallaan.

Sinä avaat kätesi ja ravitset suosiollasi kaikki, jotka elävät. Herra on vanhurskas kaikissa teissään ja armollinen kaikissa teoissaan." Ps.145:13-17

"Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa, Häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy uskollisena iankaikkisesti, joka hankkii oikeuden sorretuille, joka antaa leivän nälkäisille.

Herra vapauttaa vangitut, Herra avaa sokeain silmät, Herra nostaa alas painetut, Herra rakastaa vanhurskaita.

Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien Hän tekee mutkaiseksi.

Herra on Kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!" Ps.146:5-10

"Ja Hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät," 9:10

"Ja Hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi" - Herramme opetti suuren kylväjävertauksen taivasten valtakunnasta, kuinka Kylväjä, Ihmisen Poika lähti Isän kotoa ja tuli tänne maailmaan, peltoon kylvämään hyvää siementä ja opetti kuinka siemen on Jumalan Sana. Luuk.8:11 Hän kylvi kaikkialle, jokaiseen maaperään, vaikka vain hyvä maa tuotti sadon.

Kylvää - Israelissa kylväminen suoritetaan ensimmäisten syyssateiden saavuttua marras-joulukuussa. Nämä sateet pehmittävät pitkän kuivan kauden kovettaman maakuoren, niin että se voidaan kyntää ennen kylvöä. "Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat".

Kylväminen, kylvö - Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää; joka lihaansa kylvää, se lihassa turmeluksen niittää. Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää. Joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää. Joka henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää. Joka runsaasti kylvää, se runsaasti niittää. Onnellinen se, joka kylvää kaikkien vetten vierille. Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä.

Riemuvuotena ei saanut kylvää.

Kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa, kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa, kylvetään heikkoudessa, nousee Voimassa, kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis.

"Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat.

He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat." Ps.126:5-6

"Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen.

Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin, sillä et tiedä, mitä onnettomuutta voi tulla maahan.

Jos pilvet tulevat täyteen sadetta, valavat ne sen maahan. Ja jos puu kaatuu etelää kohti tai pohjoista, niin mihin paikkaan puu kaatui, siihen se jää.

Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä; ja joka pilviä pälyy, ei leikkaa. Niinkuin et tiedä tuulen teitä etkä luitten rakentumista raskaana olevan kohdussa, niin et myöskään tiedä Jumalan tekoja, Hänen, joka kaikki tekee.

Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä." Saar.11:1-6

"Onnelliset te, jotka kylvätte kaikkien vetten vierille ja laskette härän ja aasin jalat valtoimina kulkemaan!" Jes.32:20

"Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös Minun Sanani, joka Minun suustani lähtee: ei se Minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä Minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten Minä sen lähetin." Jes.55:10-11

"niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle." 9:11

Kylväkäämme vanhurskauden kylvö, niin saamme leikata laupeuden leikkuun. Jumala antaa meille kaikkea, jotta meillä olisi tilaisuus tehdä hyvää varsinkin uskon veljille.

Jumalan kiitoksen ja kunnian tulisi olla vaikuttimina, eikä oma kunniamme. Olkoon rakkaus vilpittön!

"Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy." Hebr.13:16

"Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta," 9:12

Antamisessa ei tule kiinnittää antajaan liikaa huomiota, jotta hänet huomattaisiin ja saisi kiitosta ihmisiltä. Paljon tärkeämpää on, että Jumala saa kaiken kiitoksen ja kunnian.

Kun näemme Jumalan käden saamassamme avussa, niin kohdistakaamme kiitoksemme Jumalalle.

"Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähden, että he teitä katselisivat; muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

Sentähden, kun annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä. Totisesti Minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. Vaan kun sinä almua annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle *julkisesti*. Matt.6:1-4 Luther 1540; Biblia

"kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa." 9:13

Rakkauden lahja, keräys pyhille oli runsas ja onnistunut ja tästä todisti kaksikin seikka: 1) Korinttolaiset olivat olleet kuuliaisiksi sille totuudelle ja rakkauden velvoitteelle, jota apostoli oli opettanut ja olivat näin avanneet sydämensä Herralle ja evankeliumille.

2) Tämä yhdisti pakanauskovia uuden liiton juutalaisiin, sekä vahvasti ja lujitti uskovien yhteyttä koko Kristuksen ruumiissa. Ja näin Juudean uskovat kiittivät Jumalaa pakanauskovista.

"Lahja avartaa alat ihmiselle ja vie hänet isoisten pariin." Snl.18:16

"Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäanne, joka on taivaissa."

Matt.5:16

"Ja hekin rukoilevat teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne tullut." 9:14

Juudean uskovat kiittivät ja rukoilivat pakanauskovien puolesta - heillä oli nyt myös todellinen rakkauden yhdysside. Jumalan armo oli kaiken tämän vaikuttanut ja antaminenkin oli Jumalan armon osoitus.

"Kiitos Jumalalle Hänen sanomattomasta lahjastaan!" 9:15

Apostoli päättää luvun Jumalan ylistykseen Jumalan sanomattomasta lahjasta, joka on Herra Jeesus Kristus - Pelastuksen lahja!

Kaikki kiitos kuuluu kaiken armon Jumalalle, suurimmalle Antajalle, joka on antanut kaikkensa, ainokaisen Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen!

"Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, joka antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!

Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." Gal.1:3-5

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Kyynelin kylvävät (Ps.84 ja 126)

Kyynelin kylvävät, riemuiten he leikkaavat.

Riemuiten palaavat tuomaan lyhteensä.

Itkien he menevät, siemenensä kylvävät.

Riemuiten he palaavat tuomaan lyhteensä.

Kyynellaaksonkin muuttavat he lähteiksi, syyssade peittää sen siunauksillaan.

Voimasta taas voimahan käyvät kanssa Jumalan.

Herran eteen astuvat he näin Siioniin.

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 10

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavalin puolustuspuhe - Herran suosittelu kestää koetuksen; 10:1-18
Paavali puolustaa apostolin virkaansa luvut 10-12

"Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä kasvotusten teidän kanssanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan, ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tykönnne, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan.

Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia.

Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet.

Näkkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin.

Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään joutuva.

Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin pelottelisin teitä kirjeilläni.

Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnä ollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.

Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissa olevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnä olevina teoissa.

Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittelevat; mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä.

Me taas emme rupea/ala kerskaamaan yli määrän, vaan ainoastaan sen määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä Jumala on asettanut meille määräksi, ulottuaksemme teihinkin asti.

Sillä me emme kurota itseämme liiaksi, ikäänkuin emme teihin ulottuisikaan, sillä olemmehan ehtineet Kristuksen evankeliumin julistamisessa teihinkin asti.

Emme kerskaa yli määrän, emme muiden vaivannäöistä, mutta meillä on se toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi, että saamme viedä evankeliumin myöskin tuolla puolen teitä oleviin maihin - tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on valmista toisten vaikutusalalla.

Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee." 10:1-18

Paavalin puolustuspuhe - Herran suosittelu kestää koetuksen; 10:1-18

"Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä kasvotusten teidän kanssanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan, ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tykönnne, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan." 10:1-2

Apostolilla oli Korinton seurakuntaa kohtaan Kristuksen lempeys ja laupeus, mutta samalla hän kehottaa uskovia, että hänen on pakko puuttua asiaan näiden "eräiden" kohdalla.

Apostoli voi kyllä tarvittaessa olla ankarakin, mutta mieluummin tahtoisii sitä välttää, ja ettei hänen tarvitsisi käyttää ankaria kurinpidollisia keinoja. Hän tahtoisii mieluummin tulla laupeuden ja lempeyden hengessä kuin ojentamaan ja rankaisemaan.

Lempeys - kuvaa toimivaa hyvyttä ja ystävällisyyttä

Laupeus - kuvaa sellaista, joka hyväksyy varauksetta, vastustelematta Jumalan toiminnan. Seurakunnan kaitsijalta edellytetään mm. lempeyttä.

"Niinpä, kun minä tuln teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönnne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna.

Ja ollessani teidän tykönnne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja Voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan Voimaan."

1.Kor.2:1-5

"Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan teidän tykönnne.

Mutta minä tulen pian teidän tykönnne, jos Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista, vaan voimasta.

Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan Voimassa.

Kummanko tahdotte? Tulenko luoksenne vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?" 1.Kor.4:18-21

"Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi;" 10:2 Ihminen on henki, sielu ja ruumis. Raamatussa käytetään ihmisen ruumiista termiä - liha. Vaikka me elämme täällä fyysisessä maailmassa ruumiissamme eli lihassamme, ja jonka alaisuudessamme vaellamme, emme kuitenkaan voi sotia ja elää turmeltuneen ja syntisen luontomme mukaan, emmekä maailman tavalla.

Olemme jatkuvassa sotatilassa koko ajallisen elämämme ajan paholaisen pimeyden valtakuntaa vastaan, maailmaa, sekä synnillisiä taipumuksiamme ja himojamme vastaan. Jatkuva taistelutilanne on käynnissä sota pimeyden ja Jumalan valtakunnan välillä, jossa emme ole yksin ja aseettomina. Hän johtaa meitä taistelussamme - voittoon!

"Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.

Sillä lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha; sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.

Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.

Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa.

Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää." Room.8:5-9,12-13

"Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.

Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte.

Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla." Gal.5:16-18

"sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia." 10:4

Emme tarvitse lihallisia, maallisia aseita, vaan hengellisen sota-asun sodankäynnissä. Meidän tulee taistella Herran voitosta käsin Hänen antamallaan sota-asulla rakkauden ja totuuden ja vanhurskauden puolesta. Vaikutus tulee ulottua myös pahuuden juureen, ihmisen sydämeen ja mieleen saakka, josta pahuus lähtee. Jumalan antamat hengelliset aseet ovat voimallisia hajottamaan linnoituksia, kaiken pahuuden ja väärän.

"Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen.

Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaamiset.

Nämä ihmisen saastuttavat; mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä." Matt.15:18-20

"Me emme missään kohden anna aiheutta pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi, vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa, ruokittaessa, vankeudessa, meteileissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa; puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, totuuden Sanassa, Jumalan Voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa;" 2.Kor.6:3-7

"Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet." 10:5-6

10:5 "wir zerstören damit die Anschläge und alle Höhe, die sich erhebt wider die Erkenntnis Gottes", Luther 1540

"ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan", ~ ..ja kaiken ylvästelyn, joka korottaa itsensä..

Jokainen varustus ja pimeyden ase voidaan tehdä tehottomaksi, vain puhtain vanhurskain asein, ja että itse olemme ensin puhtaita ja kuuliaisiksi Herrallemme.

Jumalan Sanalla voidaan hajottaa myös järjenpäätelmiä, jotka on nostettu Jumalaa vastaan ja tässä apostoli puhuu jokaisen varustuksen ja sitten jatkaa ja kaikkea tottelemattomuutta.

Tämä ei tarkoita ajattelemisen oikeuden kieltämistä, kun puhutaan järjen päätelmien maahan hajottamisesta, vaan meidän tulee tutkia kaikki ja koetella kaikki.

Apostoli on valmis rankaisemaan niitä, joita asia koskee, kunhan seurakunta on ensin tullut täysin kuuliaisiksi kaikessa.

Olkaamme Herran Jeesuksen seuraajia kaikessa!

Hänen ruokansa oli tehdä Lähettäjänsä tahto ja täyttää Hänen tekonsa. Hän oli kaikessa kuuliainen Taivaalliselle Isälle. Kuuliaisuuden tiellä on niin ajallinen kuin ikuinen siunaus!

"Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tullessa, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla.

Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!

Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?

Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!" Room.6:11-18

"Näkkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin." 10:7

Edellä apostoli puhui apostoliseen arvovaltaan nojautuen ja varoittaa epäilemästä Herran armon valintoja. Kun kiinnitämme huomion vain ulkonaisiin seikkoihin, niin on silloin vaarana helposti hyväksyä vääriä apostoleja, jotka väittävät omaavansa apostolin valtuudet. Nämä tunkeilijat väittivät kuuluvansa Kristukselle, vaikka koko heidän toimintansa osoitti jotakin aivan muuta.

"Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoina; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa Minun Nimeni tähden, etkä ole uupunut." Ilm.2:2-3

"Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.

Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.

Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijiansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen." 2.Kor.11:3-4,13-15

"Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään joutuva." 10:8

Apostoli vetoaa edelleen apostoliseen arvovaltaansa, jota myös vahvistavat apostolin tunnusteet, josta seurakunta tunnistaa todellisen apostolin kaiken tämän ohella; tunnusmerkit, ihmeet ja voimateot. Paavali sai Jumalalta itseltään tehtävän olla pakanain apostoli rakentamista, ei hajottamista varten.

Tässä on myös epäsuora viittaus vääriin apostoleihin, jotka suuressa määrin repivät ja hajottivat Jumalan yhtä, jakamatonta seurakuntaa. Paavalin vastustajat väittivät, että hänellä ei ollut todellista apostolin valtuutusta, mutta Paavali lupasi osoittaa valtuutensa Korinttoon päästyään.

"Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieleton, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee. Onhan apostolin tunnusteet teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla."

2.Kor.12:5-6,12

"Sentähden minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi."

2.Kor.13:10

"Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin pelottelisin teitä kirjeilläni." 10:9

10:9 "*Das sage ich aber, daß..*" Luther 1540

"*Tämän minä sanon*" - puuttuu muista suomennoksista, mutta Lutherin käyttämä vanha pitempi kreikankielinen käännösteksti kyllä tuntee ko. lauseen. Luther on kääntänyt asiakokonaisuuden, ja siksi kysymys on "*käännösapulauseesta*", jossa pyritään kokonaisuuteen.. (*Das sage ich aber*), daß... siksi Luther käyttää ko. lauseen kohdalla sulkumerkkejä. Tämän minä sanon, että.., joka viittaa kirjeen muodossa sanottuun.

(Vrt.10:9-11 asia kokonaisuus, eritoten jae 11, sekä 13:10)

Paavalin vastustajat lainasivat mm. tätä kirjeen kohtaa. Apostolin tarkoitus oli ainoastaan auttaa korinttolaisia kasvamaan hengellisesti, pyhityksessä ja kuuliaisuudessa, ei suinkaan pelotella, niin kuin hänen vastustajansa väittivät.

"Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnä ollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista." 10:10

Joidenkin mielestä Paavalin saarnat eivät täyttäneet kaunopuheisuuden vaatimuksia, ja vastustajat katsoivat sen puutteeksi, sekä olipa jopa Paavalin ulkomuodostakin huomauttamista.

Lisäksi vastustajat olivat puuttuneet erityisesti siihen, että Paavali ei ollut paikalla, vaan puolustautui kirjeitse ja arvostelijoiden arvio oli Paavalista nolla - ei minkään arvoista.

"Muistakaa se sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija Herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun Sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne." Joh.15:20

"Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken

maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten, me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja. Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina, me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kestämmme; meitä parjataan, mutta me puhumme leppeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti." 1.Kor.4:9-13

"Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnä olevina teoissa." 10:11 Apostoli Paavalin sanat ja teot olivat yhtä, niin kirjeessäänkin, kuin läsnä olevana kirjoittajana ja läsnä olevan Paavalin välillä ei ollut mitään eroa. Paavali oli aito, vilpitön ja rehellinen Herran palvelija. "Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille - niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa - etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä, koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen." 2.Kor.13:2-3

"Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittelevat; mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä." 10:12 Paavali paljastaa tässä vastustajiensa teeskentelyn, eikä asetu samalle tasolle vastustajien kanssa. Apostoli puolustautuu ja osoittaa vihollisia vääryydestä. Ja nämä väittivät olevansa jotakin, vaikka eivät olleetkaan mitään. Paavali, niin kuin muutkaan apostolit eivät rohjenneet lukeutua niihin, jotka kehuivat itseään, eivätkä arvioineet itseään Jumalan Sanan mittapuulla, Sanan totuuden valossa. Väärä itsensä korottaminen ja itsestään kerskaaminen on ylpeyttä.

"Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi; vieras, eikä omat huulesi."

Snl.27:2

"Lain hylkijät kehuvat jumalattomia, mutta lain noudattajat kauhistuvat heitä.

Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä oikein on, mutta Herraa etsiväiset ymmärtävät kaiken." Snl.28:4-5

"Me taas emme rupea/ala kerskaamaan yli määrän, vaan ainoastaan sen määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä Jumala on asettanut meille määräksi, ulottuaksemme teihinkin asti." 10:13

Tässä on kysymys Jumalan antamasta toiminta-alasta. Jumala mittasi evankeliumin ensimmäisille juutalaisille tietyn alueen ja osoitti kullekin oman palvelutehtävän ja viran.

Pietari oli juutalaisten apostoli ja Paavali pakanoiden apostoli. Hän varusti heidät myös sillä Voimalla ja lahjoilla sekä armoituksilla, joita he tarvitsivat toimiakseen Herran elopellolla.

Paavali toimi päinvastoin kuin väärät apostolit. Hän ei hyväksynyt vastustajiensa asettamia rajoja ja normeja, vaan ainoastaan ne, jotka Jumala oli hänelle määrännyt.

Jumala oli kehottanut häntä matkustamaan Korinttoon ja siellä odottavasta vaikeasta ja vaativasta tehtävästä huolimatta tulos oli erinomainen.

Apostoli puhuu lisää vaikutus-alasta myös jakeissa 15-16.

"Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut." Room.12:3

"Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee." 2.Kor.12:5-6

"Sillä me emme kurota itseämme liiaksi, ikäänkuin emme teihin ulottuisikaan, sillä olemmehan ehtineet Kristuksen evankeliumin julistamisessa teihinkin asti." 10:14

Korinto oli siihen aikaan apostoli Paavalin toiminta-alueen länsiraja. Hän ei ylittänyt hänelle uskotun alueen rajaa lukiessaan Korinton seurakunnan siihen kuuluvaksi.

Olemmehan ehtineet - ilmaisee tässä, että Paavali työtovereineen oli ollut siellä ensin. Niinpä hän oli istuttanut ja Apollos kastellut, mutta kasvun oli antanut Jumala. Hän oli laskenut perustuksen - Jeesus Kristus, Jumalan Sana - ja hän oli heidän hengellinen isänsä.

"Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut.

Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun.

Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa.

Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan.

Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus.

Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.

Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus." 1.Kor.3:5-11

"En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani neuvoen.

Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani." 1.Kor.4:14-16

"Emme kerskaa yli määrän, emme muiden vaivannäöistä, mutta meillä on se toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi, että saamme viedä evankeliumin myöskin tuolla puolen teitä oleviin maihin - tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on valmista toisten vaikutusalalla." 10:15-16 Paavali aloitti lähetystyönsä Syyrian Antiokiassa, Antiokian seurakunnasta.

Ensimmäisellä lähetysmatkallaan hän matkusti länteen Kyprokselle ja Galatiaan. Hän jatkoi toista lähetysmatkaansa edelleen länteen, Makedoniaan ja Akaiaan ja edelleen Korinttoon.

Kolmannella lähetysmatkalla Vähässä-Aasiassa sijaitseva Efeso muodostui tärkeäksi paikaksi ja hän vaikutti alueella, jonka hän oli toisella matkallaan Jumalan käskystä ohittanut.

Tuohon aikaan hän suunnitteli edelleen matkaa vielä kauemmaksi länteen aina Hispaniaan saakka.

Tuolla puolen teitä olevat maat - sijaitsivat Kreikan länsipuolella. Apostoli näki Korinton tapahtumien estävän evankeliumin leviämisen laajemmalle. Hän toivoi seurakunnan hengellistä kasvua alaikäisyydestä, ja joka sitten antaisi hänelle uutta intoa Herran työssä. Lisäksi hän toivoi, että seurakunta osoittaisi rakkautta ja tukea, johon hänellä oli oikeus heidän hengellisenä opettajanaan.

"Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut Sanalla ja teolla, tunnustekojen ja ihmeiden Voimalla, Pyhän Hengen Voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, saavat Hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät".

Sentähden olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän tyköne. Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköne, niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne." Room.15:17-24

"Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee." 10:17-18

Kerskaus - korottaa, suuria puhuva, kerskailu on röyhkeää, olla julkeaa ja itsensä korottamista ja on ylpeyttä Jumalaa vastaan.

Herrasta kerskaamiseen kuuluu luottamus, ilo ja kiitos. Se on kunnian antamista Jumalalle. Kaikki, mitä ihminen omistaa, on armollisen Jumalan lahjaa ja sen tähden varoitetaan Raamatussa vakavasti omasta kehusta ja ylpeydestä. Jumalalattomalle on ominaista halu elää itselleen ja sille mitä omistaa, eikä hänen kohdallaan voida puhua luottamuksesta Jumalaan. Kuitenkin ihminen saisi kerskata vain Herrasta. Kaikki itsekehu paljastuu Jumalan edessä vain pilkaksi Hänen kunniaansa kohtaan.

Itsekehu paljastaa, että ihminen itse haluaa olla kuin Jumala ja osoittaa hurskaaksi Jumalan edessä ja paremmaksi kuin muut ihmiset.

Jumalaton kerskaa omista himoistaan, pahuudestaan ja epäjumalista.

On mieletöntä kerskua omista kyvyistään, viisaudestaan, voimastaan tai rikkaudestaan. Ja kaikkein vähiten sopii katoavaisen ihmisen kerskua huomisesta päivästä.

"Älä huomispäivästä kersku, sillä et tiedä, mitä mikin päivä synnyttää." Snl.27:1

Jumalan kansan kerskauksena on Jumala, Hänen pyhä Nimensä, Hänen ylistyksensä ja oikea Jumala suhde. Helpottaakseen kansansa pelastumista Jumala usein raivaa tieltä itsekehun ja itseriittoisuuden aiheita.

Israelin ei sallita sanoa: Oma käteni vapautti minut!

Emme voi kerskata lain täyttämisestä, emme pelastavista teoista, eikä mikään liha ei voi kerskata Jumalan edessä.
Kukaan ei saa kerskata ihmisistä, vaan kerskaamme yksin Herrastamme.
Rakkaus ei kerskaa, eikä pöyhkeile!

"Minä kiitän Herraa joka aika, Hänen ylistyksensä on alati minun suussani.
Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat."
Ps.34:2-3

"Sillä en minä jouseeni luota, eikä miekkani minua auta; vaan Sinä pelastat meidät vihollisistamme, ja saatat vihamiehemme häpeään.
Jumala on meidän kerskauksemme kaikkina päivinä, ja Sinun Nimeäsi me ylistämme iankaikkisesti. Sela." Ps.44:7-9

"Mutta kuningas on iloitseva Jumalassa; Hän on jokaisen kerskaus, joka Hänen kauttansa vannoo. Sillä valhettelijain suu tukitaan." Ps.63:12
"Hänen pyhä Nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa." Ps.105:3
"Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meidät pakanain seasta, että me kiittäisimme Sinun pyhää Nimeäsi ja kerskauksemme olisi, että me Sinua ylistämme.
Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen.
Ja kaikki kansa sanokoon: "Amen. Halleluja!" Ps.106:47-48

Paavali oli Jumalan armosta se mikä hän oli. Kaikki mitä hänellä oli, oli lahjaa sulasta Jumalan armosta.
Omakehu haisee! Ihmiset valitsevat toisiaan hengellisiin tehtäviin ja virkoihin oman viisautensa mukaan. Mutta Daavid oli Jumalan sydämen mukainen mies, jota Herra suositteli. Samoin tulisi olla uuden liiton seurakunnassa, Herran armon valinta, joka koetukset kestää, ja jota Herra suosittelee. Väärä kerskaus eksyttää!
Jumala suosittelee niitä, jotka eivät etsi itselleen kunniaa, vaan sitä, joka tulee yksin Jumalalta ja antavat kaiken kiitoksen ja kunnian Jumalalle.
Ihminen voi kerskata monista asioista, menestyksestä, asemasta, maineesta, kunniastaan, ongelmista, rahasta jne., mutta, joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra!

"Näin sanoo Herra: Älköön viisas kerskatko viisaudestansa, älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa; vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee Minut: että Minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden maan päällä. Sillä senkaltaisiin Minä mielistyn, sanoo Herra." Jer.9:23-24
Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen runo Hilja Aaltonen, 105 vuotta

Kysytkö palvelushintaa? Kysytkö kuinka kannattaa?
Nousetko vastarintaan, ellet ajassa arvoa saa?
Riittääkö, että saat olla Jumalan vainiolla?

Pyydätkö olla suurin? Pyydätkö, että huomattais?
Entä, jos perin juurin pellon multa poljettais?
Riittääkö riemuksi Jumalan tie, vaikka se itkuihin vie?

Suurta on kutsumusvyötä kantaa. Suurta on hengessä palaa.
Armoa kaikkensa Herralle antaa. Itkeä itkunsa salaa.
Kerran, kerran huomisen koissa kyynel on poissa.

Riemuiten astukaa työhön. Varisee vaipuvat tähkäpää.
Päivä jo painuu yöhön. Illan kajossa vielä näät kohottaa kortta,
arasti hiljaa, korjata Jumalan viljaa.

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 11

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali ja väärät apostolit 11;1-15
Apostoliset kärsimykset; 11:16-33

”Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin.

Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät yhdelle Miehellä, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.

Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi.

Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asioissa.

Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että - alentaessani itseni, jotta te ylenisitte - olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia?

Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvellakseni teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään.

Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille räsitykseksi, ja olen vastakin varova.

Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, ei tätä kerskausta minulta riistetä Akaian maanäärissä.

Minkä tähden? Senkö tähden, etten muka rakasta teitä? Jumala tietää sen.

Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, riistääkseni aiheen niiltä, jotka aiheetta etsivät, että heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin samankaltaisiksi kuin mekin.

Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.

Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen.”
11:1-15

Paavali ja väärät apostolit 11;1-15

”Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin.” 11:1

Apostoli oli edellisessä luvussa tuominut itsekehun ylpeilynä, joka on pahasta, mutta nyt hänen on pakko tehdä sitä itse, mistä oli nuhdellut.

”Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.” 2.Kor.10:17-18

Mielettömyys - on sitä, että kerskuu oikeuksista, joita hänellä on ja tällainen on ymmärtämätön, mieltä vailla. Mieli liittyy hyvin moneen mm. sydämeen eli ihmisen henkeen, ymmärrykseen ja mieleen.

Raamatussa mielettömyys on hulluutta, tyhmyyttä, mielettömyyttä ja ymmärryksen puutetta.

Viisas Salomo opettaa: "Joka avion rikkoo, on mieletön." Ja tämä pätee myös suhteessamme Herraan, että on hullua, mieletöntä syyttä rikkoa suhde Herraan.

Meidän tulee karttaa mielettömiä riitakysymyksiä ja edistää enemmän rauhaa ja keskinäistä rakentumista.

"Joka vaimon kanssa avion rikkoo, on mieletön; itsensä menettää, joka niin tekee. Hän saa vaivan ja häpeän, eikä hänen häväistystään pyyhitä pois." Snl.6:32-33

"Nuhteettomasti vaeltavainen saa avun, mutta kahdella tiellä mutkittelija kerralla kaatuu.

Joka peltonsa viljelee, saa leipää kyllin, mutta tyhjän tavoittelija saa köyhyyttä kyllin." Snl.28:18-19

"Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.

Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla." 1.Tim.6:9-10

"Ja Hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'

Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.

Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'

Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." Luuk.12:16-21

"Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät Miehellä, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen." 11:2

11:2 "denn ich habe euch vertraut *einem Manne*, daß ich eine reine Jungfrau Christo zubrächte." Luther 1540

"minähän olen kihlannut teidät *yhdelle Miehellä*, asettaakseni.." ainoalle - pois, Novum Testamentum; Biblia

Kiivaus - viittaa jumalallisuuteen, kehoitus intoon ja oikeaan kiivauteen, ja että uskovat eivät saa menettää ensirakkauttaan Herraansa kohtaan.

Meidän tulee olla aina innokkaat Herran työssä ja kiivailla hyvän puolesta, toisten pelastumiseksi, Jumalan puolesta ja Jumalan huoneen ja Jumalan pelon puolesta ja epäjumalia vastaan, tehdäksemme hyviä tekoja. Apostoli ei tahdo uskovien tulevan uskottomiksi Kristukselle ja seuraavan sellaisia oppeja, joista ei ole mitään hyötyä.

"Älköön sydämesi kadehtiko jumalattomia, mutta kiivaile aina Jumalan pelon puolesta, niin sinulla totisesti on tulevaisuus, ja toivosi ei mene turhaan." Snl.23:17-18

Kihlaus - Kihlaus on ennen varsinaista häitä annettu avioliittolupaus. Raamatun maissa oli tapana, että sulhanen maksoi morsiamestaan isälle, joka käytti siitä osan morsiamen kapioihin. Jos sulhanen purki kihlauksen, hänelle ei palautettu hintaa, vaan sai sitä vastoin kaksinkertaisesti takaisin, jos morsiamen isä oli syyllinen välirikoon. Tapana oli, että sulhanen antoi myös morsiamelleen lahjoja.

"Katso, siinä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hän herrasi pojan vaimoksi, niinkuin Herra on sanonut."

Kuultuaan heidän sanansa Aabrahamin palvelija kumartui maahan Herran eteen.

Sitten palvelija otti esille hopea- ja kultakaluja sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle. Myöskin hänen veljelleen ja äidilleen hän antoi kallisarvoisia lahjoja.

Ja he söivät ja joivat, hän ja hänen seuralaisensa, ja olivat siellä yötä.

Mutta kun he olivat nousseet seuraavana aamuna, sanoi hän: "Päästäkää minut menemään herrani luo".

Tytön veli ja äiti vastasivat: "Anna tytön viipyä luonamme vielä joku aika, edes kymmenen päivää. Sitten saat lähteä."

Mutta hän sanoi heille: "Älkää viivyttäkö minua, koska Herra on antanut matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä herrani luo."

He vastasivat: "Kutsukaamme tänne tyttö ja kysykäämme häneltä itseltään".

Ja he kutsuivat Rebekan ja sanoivat hänelle: "Tahdotko lähteä tämän miehen kanssa?" Hän vastasi: "Tahdon." 1.Moos.24:51-58

Jos joku toinen mies antautui sukupuoliyhteyteen kihlatun tytön kanssa, hänet kivitettiin kuoliaaksi - samoin tyttökkin, ellei hän ollut ajoissa huutanut apua. 5.Moos.22:22-29

Ja tässä Raamatun paikassa apostoli sanoo kuvaannollisesti seurakuntaa Kristukselle kihlatuksi neitsyeksi.

"Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi."

Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa." Ef.5:31-32

Raamatun Israelia kutsutaan monilla nimillä mm. viinitarha, öljypuu, viikunapuu, leijona jne. Profeetta Jeremia kutsuu Israelia nuoruusajan armauden morsiameksi ja profeetta Jesaja nuoruuden vaimoksi.

Ja tässä jakeessa apostoli Paavali kirjoittaa uskoville korinttolaisille, että he ovat kihlatut Kristukselle ja Efesolaiskirjeessä verrataan Jumalan seurakuntaa aviovaimoon.

Kaikki uskovat juutalaiset ja uskovat pakanat kuuluvat uuden liiton Jumalan Israeliin, Kristuksen ruumiiseen eli Jumalan seurakuntaan, joka on yksi jakamaton todellinen Herran Israel.

"Sillä Hän, joka sinut teki, on sinun Aviomiehesi, Herra Sebaot on Hänen nimensä, sinun Lunastajasi on Israelin Pyhä, Hän joka kaiken maan Jumalaksi kutsutaan.

Sillä niinkuin hyljätyn, syvästi murheellisen vaimon on Herra sinut kutsunut - nuoruuden vaimon, joka on ollut halveksittu, sanoo sinun Jumalasi.

Vähäksi silmänräpäykseksi Minä hylkäsin sinut, mutta Minä kokoan sinut jälleen suurella laupeudella." Jes.54:5-7

"Ja minulle tuli tämä Herran Sana: "Mene ja julista Jerusalemin kuullen ja sano: Näin sanoo Herra: Minä muistan sinun nuoruutesi armauden, morsiusaikasi rakkauden, kuinka sinä seurasi Minua erämaassa, maassa, jossa ei kylvöä tehdä.

Herralle pyhitetty oli Israel, Hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka sitä söivät, joutuivat syynalaisiksi; onnettomuus kohtasi heitä, sanoo Herra." Jer.2:1-3

"Sinä päivänä, sanoo Herra, sinä puhuttelet Minua: 'Minun Mieheni', etkä enää puhuttele Minua: 'Minun Baalini'; ja Minä poistan baalien nimet hänen suustansa, eikä niiden nimiä enää mainita.

Ja sinä päivänä Minä teen heidän hyväksensä liiton metsän eläinten ja taivaan lintujen kanssa ja maan matelevaisten kanssa; ja jousen ja miekan ja sodan Minä särjen maasta ja annan heidän asua turvassa.

Ja Minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella, kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran." Hoos.2:16-20

"Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiiivaudella; minähän olen kihlannut teidät Miehellä, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan." 11:2-3

Paavali kiivaili Jumalan pelolla ja vanhurskaudella Korinton uskovien puolesta, ja muistutti heitä, että he ovat kihlatut yhdelle Miehellä, Kristukselle, ja että he eivät kääntyisi pois rakkauden totuudesta.

Pimeys, kavala vanha käärme yrittää jatkuvasti saada Jumalan lapsen pois totuudesta seuraamaan valhetta ja vääriä.

Ja se käyttää tässä työssään petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät valkeuden palvelijoiksi; eli ovat vääriä apostoleja, vääriä profeettoja, paimenia eli pastoreita ja vääriä opettajia eli koiria.

Näillä väärillä työntekijöillä on ennen kaikkea väärä ja virheellinen käsitys Jumalasta. Lisäksi he vääristävät Jumalan evankeliumin, lisäävät, vähentävät tai taivuttelevat totuutta, eikä heille riitä pelkkä Jumalan ilmoitus yksinkertaisuudessaan.

Kristinusko lepää Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa ja saa voimansa Hänestä ja Hänen Sanastaan - Kristus keskeisyys.

Pimeyden valhe ilmenee ennen kaikkea sydämen asenteena rakkauden totuuteen. Se voi ilmetä esim. saddukeuksen, kaiken sallivana ja epäuskoisena asenteena, joka on hapatusta ja oikeaoppisena fariseuksena, joka on saanut koulutuksen ihmisviisauteen, ja jolta puuttuu kaikkein tärkein eli Jumalan rakkaus ja vielä kirjanoppineiden kautta, joka on kaikkein kavalin muoto. Se on paholaisen hienostunein valhe pitemmälle uskossa ennättäneille ja se sommittelee sanansa niin, että on jo kumma, jos ei pastoriin valhe tartu.

"Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?"

Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkö koskeko siihen, ettette kuolisi'."

Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan." 1.Moos.3:1-5

"Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Herran Jeesuksen Kristuksen, niin vaeltakaa Hänessä, juurtuneina Häneen ja Hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen.

Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissäntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen." Kol.2:6-8

"Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte." 11:4

Apostoli Paavali näkee suuren vaaran pitkälle tulevaisuuteen ja varoittaa voimakkaasti Jumalan seurakuntaa, kuinka laittomuus pääsee valtaan ja monien rakkaus kylmenee Herraan.

Maaailman kirkko, valtiolaitos tunkeutuu väkivaltaisoin keinoin Jumalan seurakuntaan ja tekee laille ja Jumalan Sanalle väkivaltaa, mitätöiden, halveksien ja muuttaen totuutta. Seurakunta on suuressa vaarassa kirkollistua ja muuttua porton kaltaiseksi valtiopetokseksi eli kirkoksi, jossa on toinen Raamatun Jeesus ja toinen evankeliumi ja toinen henki, joka ei ole Totuuden Henki johtamassa kaikkeen Kirjoitusten totuuteen.

Laittomuus - anomias tarkoittaa laittomuus, ilman lakia oleva ja oli jo vaikuttamassa apostolin aikana, mutta se ei päässyt valtaan, koska apostolit valvoivat opetusta, lakia ja Jumalan Sanaa kunnioittaen. Paavali siis varoitti, että hänen jälkeensä tulee seurakuntaan raatelevia susia, petollisia työntekijöitä, jotka kuljettavat seurakuntaan turmiollisia harhaoppeja ja saavat Jumalan seurakunnan suureen vaaraan laittomalla opetuksellaan ja opillaan ja vääristäen Jumalan Sanaa ja jossa lain asema murretaan, mitätöidään ja Jumalan käskyt muutetaan. Ja tästä on seurauksena se, että lopunajalle on hyvin tunnusomaista Jumalan lain ja Jumalan pelon katoaminen. Ja koska silloin Jumalan ilmoitus puuttuu, niin kansa käy kurittomaksi. Seurakunnan ja vanhempien kunnioitus myös tulee vähenemään, ja on yleinen laittomuus ja kapina Jumalan lakia ja säädöksiä vastaan, ja joka saa suuren vallan.

"Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme Hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.

Älkää antako kenenkään viettelä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeeliin ja julistaa olevansa Jumala.

Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka/kunnes vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:1-12

Tämä laittomuuden eksytys on myös Herran tulemuksen merkeistä ja saa suurta eksytystä lopunajassa aikaan ennen Herramme tuloa, että eletään valhearmossa. Siksi meidän on pysyttävä Raamatun kokonaisvaltaisessa, luotettavassa apostolisessa opetuksessa, jossa pidetään kunniasa Jumalan Sana ja Herramme käskyt uuden liiton armon hengessä, armon pohjalla rakkaudesta Jumalaan. Laittomuuden salaisuus on se, että eletään ilman Jumalan käskyjä eli ilman Jumalan lakia ja tämä juuri on ennustettu erityisesti lopunajalle.

"Ja minulle tuli tämä Herran Sana: "Ihmislapsi, sano sille: Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan päivänä. Profeettain salaliitto sen keskellä on niinkuin ärjyvä, saalista raateleva leijona: he syövät sieluja, ottavat aarteet ja kalleudet ja lisäävät sen keskuudessa sen leskien lukua.

Sen papit tekevät väkivaltaa Minun lailleni ja häpäisevät sitä, mikä on Minulle pyhitetty, eivät tee erotusta pyhän ja epäpyhän välillä, eivät tee tiettäväksi, mikä on saastaista, mikä puhdasta, ja sulkevat silmänsä minun sapateiltani, niin että Minä tulen häväistyksi heidän keskellensä. Sen päämiehet siellä ovat niinkuin saalista raatelevaiset sudet: he vuodattavat verta, hukuttavat sieluja kiskoaksensa väärää voittoa. Sen profeetat valkaisevat heille kaiken kalkilla, kun näkevät petollisia näkyjä ja ennustelevat heille valheita sanoen: 'Näin sanoo Herra, Herra', vaikka Herra ei ole puhunut.

Maan kansa harjoittaa väkivaltaa, riistää ja raastaa: kurjaa ja köyhää he sortavat, muukalaiselle tekevät väkivaltaa oikeudesta välittämättä." Hes.22:23-29

"Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittynä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa."

Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat Häntä.

Ja Hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka teette itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus. Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti; siitä lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin.

Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää." Luuk.16:13-17

Herramme kertoo, kuinka laittomuus pääsee valtaan ja sellaisesta kristillisyydestä, jossa pelkästään valhearmoon pitäytyen yritetään tunkeutua sisälle Jumalan valtakuntaan ilman lakia ja todellista parannuksen tekoa ja uudestisyntymistä, silloin tehdään väkivaltaa

Jumalan laille ja käskyille, sitä halveksuen, mitätöiden, kumoten, muuttaen ja tyhjäksi tehden.

Lain ja evankeliumin opetus tulee olla niin, joka tekee selvät rajat pyhän ja epäpyhän välillä, puhtaan ja saastaisen välillä sekä totuuden ja valheen välillä. Laittomuus tuo mukanaan kaikenlaista syntielämää sen eri muodoissaan, ja joka on kauhistus Herralle, siksi puhdistautukaamme ja pyhittäytykäämme!

”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte Hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin.

Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu.” Gal.1:6-9

”Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi.” 11:5

Väärät apostolit saivat jopa joitakin tottelemaan itseään ja tässä tämä jae liittyy edellä sanottuun, jossa Paavali tavallaan ivaa näitä korkeita, isoisia apostoleita. Hänellä on yhtä suuri oikeus vaatia kuuliaisuutta kuin heilläkin, koskapa hänen virkansa perustana on Jumalan antama käsky ja hänet on varustettu apostolin tehtävään tarvittavilla lahjoilla ja armoituksilla.

Jumala oli antanut Paavalille armon julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta. Kaikki Herran apostolit ovat samanarvoisia ja palvelevat samaa Herraa ja koko Kristuksen ruumista.

”Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään.

Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla. Sillä missä muussa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä?

Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys.” 2.Kor.12:11-13

”Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asioissa.” 11:6

Oppimattoman vastakohtana on oppia, tuntea, tietää

Kreikkalaiset käyttivät yksityishenkilöistä oppimaton, joilla ei ollut virallista tietoa asioista. Oppimaton sanaa käytettiin myös alentavasta ja halveksivassa merkityksessä ja myöhemmin sitä käytettiin ihmisistä, joilta puuttui tarvittava koulutus tehtävään. Myös Paavali käytti oppimaton niistä, jotka eivät tienneet ja ymmärtäneet hengellisiä asioita.

Vaikka jotkut Herran palvelijat, apostolit olivat oppimattomia, niin he olivat Herran koulussa oppineet tuntemaan ja tietämään ennen kaikkea Jumalan ja Hänen viisauttaan ja rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä.

Paavali ei ollut puhetaidon mestari, mutta hän ei ollut alamittainen Herran tiedossa, vaan toi julki Jumalan totuuden jokaiselle ihmiselle.

"Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa. Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssansa he eivät voineet mitään vastaan sanoa, vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he pitivät keskenänsä neuvoa ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me voi sitä kieltää." Apt.4:13-16

"Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanain, tähden Jeesuksen Kristuksen vanki, notkistan polveni - olette kaiketi kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, mikä on minulle teitä varten annettu, että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tiettäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoittanut; josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen, jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu Hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille: että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta, jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu Hänen Voimansa vaikutuksesta." Ef.3:1-7

"Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että - alentaessani itseni, jotta te ylenisitte - olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia?" 11:7

Paavali toteutti apostolin tärkeintä tehtävää, julistaa heille totuutta, joka on aina tietoa suurempi.

Apostolin vastustajat olivat arvostelleet hänen tapaansa kieltäytyä ottamasta vastaan korinttolaisilta täyttä elatusta.

Jumala pitää huolen häristään ja työmies on palkkansa ansainnut.

"Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä." Apt.18:3

"Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa muassamme vaimoa, uskonsisarta, niinkuin muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät?

Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä?

Jos muilla on teihin tällainen oikeus, eikö paljoa enemmän meillä?

Mutta me emme ole käyttäneet tätä oikeutta, vaan kestämmme kaikki, ettemme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille.

Mikä siis on minun palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka evankeliumi minulle myöntää." 1.Kor.9:5-6,12,18

"Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvelukseni teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään." 11:8

Sanat riistää ja palkka ovat sotilastermejä. Paavali oli tullut Korinttoon ja ei ollut siellä kenellekään rasitukseksi, vaan otti apua vastaan niiltä, joilla oli altis sydän, ja jotka hän oli voittanut Kristukselle tehdessään Herran työtä ja voittaakseen uusia alueita Akaiassa.

Tällä on myös viittaus siihen, että vaikeissa olosuhteissa eläviä oli käytetty hyväksi. Rakkaus uhraa ja palvelee pyyteettömästi!

"Sillä missä muussa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä?

Antakaa minulle anteeksi tämä vääräys." 2.Kor.12:13

"Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova." 11:9

Veljiä ei mainita tässä nimeltä, mutta korinttolaiset tiesivät keitä nämä olivat ja kyseessä oli todennäköisesti Silas ja Timoteus.

Paavali ilmaisee syyn siihen, että hän ei ollut kenellekään rasitukseksi.

Hän oli riippumaton ja seurakuntien avustukset olivat täydennystä sille, mitä hän omin käsin ansaitsi. Häntä avustivat Efeson, Tessalonikan ja Filippiin seurakunnat, mutta ei rasittanut Korinton seurakuntaa.

"En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'." Apt.20:33-35

"Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, ei tätä kerskausta minulta riisteta Akaiian maanäärissä." 11:10

11:10 Akaiian maanäärissä - *alueilla, seuduilla, paikkakunnissa*

Tässä ei tarkoiteta vain Korinttoa, vaan koko sitä Kreikan osaa, missä Korinto sijaitsi.

Paavali ei antanut mitään aihetta vastustajilleen, jotka yrittivät epätoivoisesti löytää huomauttamista tässäkin asiassa.

Hän suostui ottamaan apua makedonialaisilta, mutta ei Akaiassa asuvilta ja syyn hän mainitsee seuraavissa jakeissa. Paavali painottaa, että hän puhuu selvää totuutta, ja että tätä kerskausta ei oteta häneltä.

"Samoin myös Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa.

Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt.

Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoituksessa, että niitä minuun sovitettaisiin, sillä mieluummin minä kuolen. Ei kukaan ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä.

Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista!"

1.Kor.9:14-16

"Minkätähden? Senkö tähden, etten muka rakasta teitä? Jumala tietää sen." 11:11

Väärät apostolit eivät rakasta todellisia uskovia, mutta halusivat heidän rahojaan. Lampaitten villat kiinnostavat!

Paavali luotti kaikessa Herraan, niin taloudellisissa asioissa ja jätti ne Herralle, joka tietää ja näkee kaiken.

Apostoli kieltäytyi ottamasta Korintolta apua ja syynä tähän ei ollut Paavalin rakkauden puute, eikä ylpeys, vaan tällä menettelyllään hän paremmin edisti evankeliumin asiaa eteenpäin.

"Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan teidän tyköne, enkä ole oleva teille rasitukseksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen.

Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi. Senkö tähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta?" 2.Kor.12:14-15

"Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, riistääkseni aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin samankaltaisiksi kuin mekin." 11:12

Paavalin vastustajat etsivät kaikkia mahdollisia keinoja syyttääkseen häntä, jopa Paavalin esimerkkiäkin, jos hän olisi ottanut palkkaa, vastustajat tekisivät samoin.

Paavali teki selväksi, että hän aikoo jatkaa samalla tavalla. Hän tahtoo julistaa ja tehdä Herran työtä ilman palkkavaatimusta. Ja hän tarvittaessa tulee tekemään työtä käsillään, jolloin kukaan ei saa aihetta sanoa, että hän saarnaa ja opettaa vain palkan tähden.

"En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet." Apt.20:33-34

"Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi." 11:13

Näillä petollisilla työntekijöillä ei ollut mitään oikeutusta apostolin virkaan ja tehtävään. He väittivät olevansa apostoleja, mutta heiltä puutuivat Jumalan antama valtuutus apostolin virkaan, Voima, valta, lahjat ja armoitukset, kyky ja myös apostoliset kärsimykset ja Jumalan kunnia. Apostoli Paavali sanoo suoraan, että nämä petolliset työntekijät, teeskentelijät ovat Kristuksen vihollisia.

Jakeessa 22 mainitaan, että nämä olivat juutalaisia ja tekeytyminen osoittaa sen, että tämä pahuus oli harkittua.

Saatana vihaa Jumalan työtä ja tässä mitä Jumala oli jo saanut valmiiksi Paavalin kautta Korintossa. Se pyrki hajottamaan ja pettämään vilpittömien sydämet Herrasta apureidensa kautta.

Teeskentelijä on kaksikielinen, liukas, kavala, pettävä ja ulkokultainen. Tämän vastakohtana on luja, luotettava, kuten Jumala ja Hänen viisautensa ja rakkautensa, joka ei epäile, eikä teeskentele, vaan on aito ja totinen.

"Vihamies teeskentelee huulillaan, mutta hautoo petosta sydämässään. Jos hän muuttaa suloiseksi äänensä, älä häntä usko, sillä seitsemän kauhistusta hänellä on sydämässä.

Vihamielisyys kätkeytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.

Valheellinen kieli vihaa omia ruhjomiansa, ja liukas suu saa turmiota aikaan." Snl.26:24-26,28

"Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät.

Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.

Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.

Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään." Matt.7:15-20

"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistykseksi; ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torju." 2.Piet.2:1-3

"Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi." 11:14
 Ei tule ihmetellä sitä, että ihmiset voivat tekeytyä valheapostoleiksi ja toimia seurakunnassa petollisina työntekijöinä, pettureina, kun itse saatana kykenee esiintymään valkeuden enkelinä. Valkeus kuvaa puhdasta ja pyhää. Toisin sanoen ei kaikki, mikä vaikuttaa vanhurskaalta ja jumaliselta ole aina sitä, siksi meidän tulee varoa ja koetella kaikki henget ja arvostella kaikki Kirjoituksilla. Heidän hedelmistään te tunnette heidät ja myös toiseksi Herramme mainitsi, joka tekee Taivaallisen Isän tahdon.

"Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä. Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämässänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan. Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille." Jaak.3:13-18

"Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen." 11:15
 Nämä petturit ovat yhtä vähän vanhurskauden palvelijoita, kuin saatana on valkeuden enkeli. Riippumatta siitä, miten he naamioituvat, heidät tuomitaan heidän tekojensa mukaan. Teot paljastavat mitä he ovat todellisuudessa. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. "Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalle leikattuja. Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana. Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä." Fil.3:2,17-19

Paavalin pistin ja apostoliset kärsimykset; 11:16-33

"Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi; mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnäkin vastaan, että minäkin saisin hiukan kerskata. Mitä nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan niinkuin mieletön. Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, niin kerskaan minäkin.

Tehän hyvin suvaitsette mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä. Tehän suvaitsette, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku teidät saa saaliiksensa, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa - puhun kuin mieletön - sen uskallan minäkin. He ovat hebrealaisia; minä myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He ovat Aabrahamin siementä; minä myös.

He ovat Kristuksen palvelijoita - puhun kuin mieltä vailla - minä vielä enemmän.

Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä; ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta.

Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.

Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?

Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani.

Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää, etten valhettele.

Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa minut kiinni, ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistensä." 11:16-33

"Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi; mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnäkin vastaan, että minäkin saisin hiukan kerskata." 11:16

Apostoli Paavali on pakotettu esittämään asiansa niin, että se tuntuu mielettömältä, hullulta, vaikka hän ei ollutkaan mieletön.

Olosuhteitten pakosta hänen on puhuttava sellaista, josta olisi mieluummin vaiti.

Heidän ei pidä luulla, että apostolin suhtautumistapa johtuisi mielettömyydestä, vaan päinvastoin, että oman hulluutensa paljastavat juuri ne, jotka uskovat hänen vastustajiinsa.

"Älä vastaa tyhmälle hänen hulluutensa mukaan, ettet olisi hänen kaltaisensa sinäkin.

Vastaa tyhmälle hänen hulluutensa mukaan, ettei hän itseensä viisaana pitäisi." Snl.26:4-5

"Mitä nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan niinkuin mieletön." 11:17

Kerskaaminen on inhimillistä, ei jumalallista; ja se on joskus maalliselta kannalta välttämätöntä. Hän ei ollut saanut jumalallista käskyä, mutta hänen täytyi käyttää samoja aseita seurakunnassa kuin vastustajat häntä vastaan, luottamuksella.

"Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, niin kerskaan minäkin." 11:18
Lihan mukaan kerskaaminen tarkoittaa ulkonaisista asioista ja ansioista ylpeilemistä, kerskaamista.

Langenneen ihmisen kunnia on kaikkea muuta kuin todellista kunniaa, jota voisi kerran kiittää ja ylistää iankaikkisuudessa.

"Älkää rakastako maailmaa, älkääkä sitä, mikä maailmassa on.

Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.

Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.

Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti." 1.Joh.2:15-17

"Tehän hyvin suvaitsette mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä." 11:19

Paavali sanoo tässä tavallaan: "Tehän olette niin viisaita, että voitte päätellä, olenko mieleton". Siksi apostoli kohdistaa kritiikin tässä niille, jotka ovat niin viisaita, että suvait्सivat täysin mielettömiä julistajia, joilla oli vain ihmisviisautta, älyn pintakiiltoa. Ja tässä suhteessa korinttolaisten keskuudessa vallitsi itsevarmuus ja omahyväisyys.

Saatana tarjoaa Jumalan tuntemisen tiedon kautta, kun taas Jumala tullaan tuntemaan sydämessä uskon kautta ja viisauden kautta. Viisaus on suurempi kuin tieto, se on kaiken tiedon yläpuolella ja on sen jaloin ja ylevin ilmentymä Jumalasta.

Tiedon kautta on vastakohta uskon eli Hengen kautta. Saatana sanoo; te tulette tietämään, ja joka on katteeton lupaus, mutta sen sijaan Jumalan Sana sanoo, että uskon kautta me ymmärrämme ja usko ainoastaan.

"Tehän suvaitsette, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku teidät saa saaliiksensa, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin." 11:20

11:20 "että joku teidät saa saaliiksensa" ~ että joku teiltä riistää Väärien, petollisten työntekijöiden esiintyminen seurakunnassa oli tehnyt uskoviin vaikutuksen. Judaistien evankeliumin hyväksyminen merkitsi takaisin maailman alkeisvoimiin ja orjuuteen palaamista. Orja on kaikkine ominaisuuksineenkin orja ja hänen isäntänsä on hänen yläpuolellaan ja voi kohdella häntä miten tahtoo, vaikkapa syödä puhtaaksi, saada saaliikseen ja lyödä kasvoihin.

Ne, jotka kohtelivat heitä näin, otettiin hyvin vastaan, vaikka nämä petolliset työntekijät olivat vaarallisia uskovien vapaudelle ja heidän uskolleen. Ja heidät oli päästetty seurakuntaan.

Kristinusko ei ole juutalaisuuden jatke, vaan Kristus elämä. Syntyminen Häneen, vaeltaminen Hänessä ja kerran uskomme vaihtuu näkemiseen ja silloin saamme nähdä Hänet sellaisena kuin Hän on.

"Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Matt.5:8

"Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte Hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat väaristellä Kristuksen evankeliumin.

Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu." Gal.1:6-9

"Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa - puhun kuin mieletön - sen uskallan minäkin." 11:21

Verrattuna näihin ylpeisiin, petollisiin työntekijöihin, jotka olivat tuoneet turmiollista harhaoppia seurakuntaan, apostolin täytyi myöntää olleensa heikko. Paavalin heikkous ei ollut huono asia, koska hän oli Herrassa vahva.

Hänellä oli yhtä paljon aihetta kerskaamiseen kuin kenellä tahansa, mutta hän ei kerskannut, ja siksi Paavali ei ollut tehnyt yhtä suurta vaikutusta heihin, kuin hänen vastustajansa.

"Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin.

Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään joutuva.

Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin pelottelisin teitä kirjeilläni.

Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnä ollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.

Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnä olevina teoissa."

2.Kor.10:7-11

"He ovat hebrealaisia; minä myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He ovat Aabrahamin siementä; minä myös." 11:22

Korinton väärät apostolit olivat juutalaista syntyperää, joka oli myös väärä kerskaamisen aihe, josta he pitivät suurta ääntä. Paavali ei pitänyt meteliä syntyperästään, vaikka oli itsekin juutalainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa.

Nyt seuraa luettelo, jossa apostoli vertaa itseään vääriin apostoleihin - puhuen kuin mieltä vailla. Juutalaiset olivat siis ylpeitä kansallisuudestaan.

"Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustuksekseni puhun".

Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebreankielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus.

Ja hän sanoi: "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivaillette." Apt.22:1-3

"He ovat Kristuksen palvelijoita - puhun kuin mieltä vailla - minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa." 11:23

Paavali oli Herran kärsimysten todistaja, ja jonka kutsumuksen hän sai Herralta pelastuksensa yhteydessä Damaskoksen tiellä.

Hän sanoo, että tämä on mieletöntä puhetta. Voiko joku olla Kristuksen palvelija vielä enemmän? Edellisessä jakeessa hän käsitteli syntyperäänsä ja tässä hän jatkaa apostolisista kärsimyksistä.

Hän mainitsee ensin paljon vaivannäön, jonka hän oli Jumalan armossa jaksanut hyvin suorittaa, raskaimmankin työn, iloiten ja sydämen halulla palvellen Herraa.

Ollut usein vankeudessa - Paavali oli ollut vangittuna mm. Filippissä, Kesareassa ja Roomassa.

Siihen aikaan vankeja säilytettiin erityisissä vankihuoneissa. Vankien kohtelu vaihteli ajan ja olosuhteiden mukaan. Vanki voitiin sitoa kahleilla, joskus sekä käsistä että jaloista. Hänet saatettiin myös panna jalkapuuhun ja eräissä tapauksissa vanki kytkettiin sekä jalkapuuhun että kaularautaankin ja jopa silmät puhkaistiin.

Roomalaiset saattoivat sitoa vangin ketjulla sotamieheen. Ketjun toinen pää kiinnitettiin vangin oikeaan käsivarteeseen ja toinen pää sotilaan vasempaan käsivarteeseen. Joskus vankeja kohdeltiin suhteellisen lempeästi, vierailuja sallien, kuten Paavalin kohdalla Roomassa.

Ylen paljon ruoskittu - Paavali sai raipaniskuja kerran Filippissä ja kaksi muuta kertaa ja ylen paljon ruoskittu, joista mainitaan ainakin viisi kertaa. Hän oli ollut monella tavalla aina kuoleman vaarassa; kerran kuolikin kivisateessa Lystrassa. Raipparangaistus oli paljon ankarampi kuin tavallinen ruoskinta, se oli raakaa pahoinpitelyä, hirmuista!

Väärillä apostoleilla puuttuivat kokonaan apostoliset kärsimykset, eivätkä he tee todellista Herran työtä.

"Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on Minulle valittu ase, kantamaan Minun Nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä Minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän Minun Nimeni tähden." Apt.9:15-16

"Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten, me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.

Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina, me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin.

Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kestämmme; meitä parjataan, mutta me puhumme lempeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti." 1.Kor.4:9-13

"Me emme missään kohden anna aiheutta pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi, vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa, ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa; puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, totuuden Sanassa, Jumalan Voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa; kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina, tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso, me elämme, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina, murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken." 2.Kor.6:3-10

"Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille;" 11:24

Toorassa eli laissa oli säädetty rangaistukseksi annettava lyöntimäärä 40 raipaniskua. Juutalainen tuomari, suuri neuvosto tai jopa synagogan

esimieskin saattoi määrätä tähän hirvittävään rangaistukseen. Hän sai määrätä vähemmän lyöntejä, mutta ei enempää.

Seuraava rangaistusaste oli jo kuolemanrangaistus. Myöhemmin korkein sallittu lyöntimäärä säädettiin 39, koska pelättiin, että laskuvirheen takia voitaisiin lyödä liikaa.

Paavali oli siis saanut lain toiseksi ankarimman rangaistuksen viidesti. Tämän lisäksi häntä oli piesty monta kertaa. Apostoli mainitsee vain nämä viisi tapausta, sillä niiden jälkeen hän oli hyvin lähellä kuolemaa.

”Jos syntyy riita miesten välillä ja he astuvat oikeuden eteen ja heidät tuomitaan, syytön syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi, ja jos syyllinen tuomitaan raippoihin, niin käskeköön tuomari hänen laskeutua maahan ja annattakoon läsnä ollessaan hänelle hänen rikostaan vastaavan määräluvun raippoja.

Neljäkymmentä raippaa saa hän hänelle antaa, ei enempää, ettei veljeäsi häväistäisi sinun silmiesi edessä antamalla hänelle vielä useampia lyöntejä.” 5.Moos.25:1-3

”Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.

Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: ”Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia”.

Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.

Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhun.” Apt.16:19-24

”kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut;” 11:25 Edellisessä jakeessa Paavali kertoi juutalaisesta raipparangaistuksesta. Mutta tässä roomalaisesta raipparangaistuksesta, jonka Paavali sai samoin Herran ohella kärsiä, joka oli paljon juutalaista ankarampi, todella raakaa pahoinpitelyä.

Roomalainen runoilija Horatius kuvailee sitä ja käyttää roomalaisesta ruoskasta nimitystä ”hirmuinen ruoska”. Se oli tehty kahvaan liitetyistä köysistä tai hankahihnoista, joihin oli kiinnitetty lyijynpalasia, luunsiruja tai rautapiikkejä.

Roomalaisen tavan mukaan joka joutui tähän hirvittävään rangaistuksen uhriksi, sidottiin paaluun ojennettuna ja iskut kohdistettiin tavallisesti selkään ja lanteisiin tai mihin tahansa.

Suureksi kysymysmerkiksi jää, miten roomalainen oikeus saattoi määrätä raippoja Paavalille, Rooman kansalaiselle? Se oli kiellettyä!

Näin kävi mm. Fipippissä. Muut rangaistukset pantiin toimeen samalla tavalla.

”Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: ”Päästä irti ne miehet”.

Niin vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: ”Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos ja menkää rauhassa”.

Mutta Paavali sanoi heille: ”He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota,

ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankeuteen; ja nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme!

Ei niin, vaan tulkoot itse ja viekööt meidät ulos.”

Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat päälliköille; niin nämä peljästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia, ja he tulivat ja suostuttelivat heitä ja veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.” Apt.16:35-29

Kivittäminen tapahtui Lystrassa ensimmäisellä lähetysmatkalla ja juuri tätä ennen hän oli ollut vähällä saada saman rangaistuksen Ikonionissa. ”Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoimpitelemään ja kivittämään heitä, ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön. Ja siellä he julistivat evankeliumia.” Apt.14:5-7

”Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellessa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.

Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin.

Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.” Apt.14:19-20

Kivisateessa Paavali kuoli ja kävi kolmannessa taivaassa, paratiisissa Herran luona, mutta Jumala palautti hänet takaisin, koska apostolin tehtävä oli vielä tekemättä ja Uuden Testamentin kirjeet kirjoittamatta. Raamattu ei mainitse yksityiskohtaisesta kolmesta haaksirikosta, mutta se mainitaan apostolin matkalla Roomaan. Apt. luku 27

”Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

Ja minä tiedän, että tämä mies - oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.” 2.Kor.12:1-4

”olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä;” 11:26

Paavalin aikana matkustaminen oli vaarallista koettelemuksineen.

Matkustava joutui monenlaisille vaaroille alttiiksi.

Siihen aikaan ei monienkaan virtojen yli ollut rakennettu siltoja ja etenkin runsasvetisinä aikoina niiden ylittäminen oli vaarallista.

Erämaissa, autiomaissa riehuiivat rosvojoukot, joille matkaajat olivat sopivia uhreja.

”Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryöväreiden käsiin, jotka riisuiivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.” Luuk.10:30

Apostolin virka merkitsi Paavalille kaikesta huolimatta näistä vaaroista jatkuvaa matkalla oloa. Koko maailmaan tuli viedä Jumalan valtakunnan evankeliumi, kaikille luoduille ja kaikille kansoille.

Kaikissa luettelemisissaan tilanteissa Paavali oli jatkuvassa hengenvaarassa.

Viimeinen hänen mainitsemistaan vaaroista oli kaikkein pahin - vaaroissa oman heimoni puolelta ja vaaroissa valheveljien keskellä.

"Noiden pariimme luikertaneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myöten, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne."
Gal.2:4-5

"Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan Sanaa.

Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.

Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan Sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen.

Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen asettanut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'."

Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran Sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään.

Ja Herran Sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan.

Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa.

Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin." Apt.13:44-51

"ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta." 11:27

Matkustamiseen kului paljon aikaa, vaivaa ja työtä. Erityisen rasittavaa on, kun ihminen ei saa tarvittavaa lepoa ajallaan ja on väsynyt.

Korkeilla vuoristoseuduilla, joiden kautta Paavali usein matkusti, saattoivat yöt olla kylmiä, eikä matkalla ollut helppo kuljettaa kaikkea tarvitsevaa mm. vaatteita mukana. Toorat olivat mukana ja usein kirjoitusvälineetkin kaiken muun matkatavaran ohella.

"Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin." Apt.20:31

"Muistattehan, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia." 1.Tess.2:9

"Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista." 11:28

Suuri osa hänen tähän saakka kertomistaan kokemuksista oli sattunut hänelle usein. Ja lopuksi hän lisää jokapäiväisen tunkeilun luonaan. Kaikkialla minne apostoli saapui, häntä odottivat monet kysymykset ja tehtävät ja hänellä oli Jumalan antama rakkauden huoli kaikista Jumalan seurakunnista.

"Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne; kuinka minä olen palvellut Herraa kaikella nöyryydellä ja kyynelillä, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden; kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että huone huoneelta, vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannusta kääntymyksessä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja Hänen armonsa Sanan haltuun, Hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'."

Ja tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssansa. Ja he ratkesivat kaikki haikeasti itkemään ja lankesivat Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä, ja enimmänsä suretti heitä se sana, jonka hän oli sanonut, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojansa.

Ja he saattoivat hänet laivaan." Apt.20:18-21,32-38

"Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?" 11:29

Paavalissa vaikutti voimakkaasti Kristuksen rakkaus, eikä hän voinut pysytellä syrjässä, kun heillä oli vaikeaa. Hän samastui ystäviensä heikkouksiin. Herran apostolina rakkaus tunsu ja otti heistä vastuuta. Jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki kärsivät yhdessä.

Uskovien heikkoudet tuntui hänen omalta heikkoudeltaan. Ja kun he olivat vaarassa langeta, hän tunsu samalla tavalla. Häpeä poltti häntä, kun joku uskovaisista lankeasi, ikään kuin kysymys olisi ollut hänestä itsestään. Apostoli hehkui pyhää vihaa, kun joku johti Jumalan kansaa harhaan.

"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet Minuun".

Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi." Room.15:1-3,7

"Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani." 11:30

Olosuhteiden pakosta hän oli joutunut kirjoittamaan näin, se oli välttämättömyys ja hän korostaa olevansa vain heikko Jumalan saviastia. Jumalan armosta hän oli se, mikä oli ja hän kesti kaiken Jumalan armossa, joka oli kaikkeen riittävä.

"Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut Sanalla ja teolla, tunnustekojen ja ihmeiden Voimalla, Pyhän Hengen Voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, saavat Hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät." Room.15:17-21

"Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä Hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä

tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.”
1.Kor.15:10

”Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee.”

2.Kor.12:5-6

”Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää, etten valhettele.” 11:31

11:31 ”Gott und der Vater unsers Herrn Jesu Christi” Luther 1540

Herran Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä” Novum Testamentum;
Biblia

Paavali vetosi Jumalaan todistajanaan, että kaikki oli totta. Hän päättää kaiken Jumalan ylistykseen, kiitokseen ja kunniaan.

Herran Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, olkoon ylistetty iankaikkisesti!

”Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa minut kiinni, ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistensä.”
11:32-33

Tämä Aretas oli Herodes Antipaan appi. Hänen pääkaupunkinsa oli Edomissa oleva Petra. Antipas oli hyljännyt Aretaan tyttären, josta Johannes Kastaja oli nuhdellut.

Näiden kahden kuninkaan välille syntyi vaikeuksia, riitoja. Keisari Tiberiuksen kuoltua v.37 jKr. tuli Aretaasta Damaskon hallitsija. Koko Herodes suku vainosi siis Jumalaa ja Hänen omiaan ja myös Paavalia. Käskynhaltija eli etnarkki oli provinssin, maakunnan päämies. Saatana vihasi apostolia ja heti uskon alusta saakka alkoivat vainot, mutta myös Jumalan ihmeelliset pelastumiset, kuten tässä jakeessa.

”Ja kohta hän saarnasi synagogissa Jeesusta, julistaen, että Hän on Jumalan Poika.

Ja kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: ”Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosi ne, jotka tätä Nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäksensä ne vangittuina ylipappien käsiin?”

Mutta Saulus sai yhä enemmän Voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus.

Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet.

Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi.

Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas vasussa.” Apt.9:20-25

”Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta?

Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

Niinkuin kirjoitettu on: ”Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina”.

Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton Hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.8:35-39 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 12

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavalin pistin, saatanan enkeli; 12:1-10
Huoli seurakunnasta; 12:11-21

"Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: Neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

Ja minä tiedän, että tämä mies - oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.

Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee.

Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi.

Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. Ja Hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä Minun Voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa".

Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen Voima asettuisi minuun asumaan.

Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä." 12:1-10

Paavalin pistin, saatanan enkeli; 12:1-10

"Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin." 12:1

Jo Vanhassa Testamentissa oli uuden liiton yhteydessä luvattu näkyjä ja ihmeitä. Sekä Pietari että Johannes olivat saaneet nähdä Jumalan näkyjä.

Paavali todistaa useita kertoja, että hän oli saanut mm. julistamansa Jumalan valtakunnan evankeliumin ilmestyksessä Jumalalta.

Vielä kerran apostoli on pakotettu kerskaamaan itsestään suurten ihmeiden, ilmestysten ja näkyjen johdosta. Jumala piti siitä huolen, ettei Paavali ylpeilisi erinomaisten ilmestysten ja näkyjen johdosta, oli Jumala sallinut hänen lihaansa pistimen, saatanan enkelin rusikoimaan.

"Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä; ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat Minua?"

Hän sanoi: "Kuka olet, Herra?"

Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän." Apt.9:3-6

"Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene, sillä Minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä Minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa." Apt.18:9-10

"Sillä minä teen teille tietäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut." Gal.1:11-12

"Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää." 12:2

"Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolelleen ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.

Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen." Apt.14:19-20

Paavali ei selitä täysin, mitä hänelle tapahtui, mutta aivan varmaa on, että hän on saanut kokea Herran läsnäoloa, näkyjä ja ilmestyksiä. Hän sai tämän kokemuksen lohdutukseksi, kun hän oli ensimmäisellä lähetysmatkallaan ja häntä kivitettiin ja hän kuoli Lystrassa. Hän valitsee tarkoituksella ilmaisukeinon, joka estää häntä ottamasta kunniaa itselleen.

Temmata - äkillinen teko, vetää irti, reväistä, temmata mukaansa Raamatussa mainitaan useita esimerkkejä mm. Eenok Vanhassa Testamentissa, ja kuinka evankelista Filippus temmattiin Gassaan autiolta tieltä. Samoin käytetään samaa ilmaisua, kun kaikki Herran omat, uskovat temmataan ylös Herran Jeesuksen tulemuksessa. Paratiisi on kolmannessa taivaassa, jae 4.

"Kun Hanok oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Metusalah.

Ja Hanok vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

Niin oli Hanokin koko elinaika kolmesataa kuusikymmentä viisi vuotta.

Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois." 1.Moos.5:21-24

"Ja kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten. Mutta Filippus tavattiin Asdodissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan." Apt.8:30-40

Paratiisi - aidattu alue, puisto, puutarha; hebreankielen sana gan`edän - Eedenin puutarha. Sellainen saattoi olla kuninkaallisten linnojen tai rikkaiden talojen yhteydessä.

"Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka Hän oli tehnyt.

Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun.

Ja Eedenistä lähti joki, joka kasteli paratiisia, ja se jakaantui sieltä neljään haaraan.

Ensimmäisen nimi on Piison; se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa; ja sen maan kulta on hyvää. Siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyks-kiveä.

Toisen virran nimi on Giihon; se kiertää koko Kuusin maan.
Kolmannen virran nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse.
Ja neljäs virta on Euftrat.

Ja Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä.

Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman."
1.Moos.2:8-17

"Ja Herra Jumala sanoi: "Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku Meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!"

Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu.

Ja Hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä."
1.Moos.3:22-24

Alku paratiisissa ihmisellä oli kaikki hyvin, rauha koko luomakunnassa, rauha eläinten kanssa ja rauha Jumalan kanssa. Oli kaikkea täysin riittävästi, mitä elämiseen tarvittiin, sekä välitön ja jatkuva yhteys Jumalan kanssa.

Paratiisissa kasvoi kaikkinaisia hedelmäpuita, myös hyvän- ja pahantiedon puu ja elämän puu.

Paratiisin vapautta rajoitti ainoastaan yksi kielto, nimittäin ensimmäisellä ihmisellä ei ollut lupa syödä hyvän- ja pahantiedon puusta. Kavala käärme, saatana vietti heidät ja niin ihminen lankesi tottelemattomuuteen. Siksi ihminen karkotettiin paratiisista ja kerubit ja leimuava miekka asetettiin vartioimaan sitä. Usko kadotettuun paratiisiin eli yhä ja palaamisen toivo.

"Niin Herra lohduttaa Siionin, lohduttaa kaikki sen rauniot, Hän tekee sen erämaasta kuin Eedenin ja sen arosta kuin Herran puutarhan; siellä on oleva riemu ja ilo, kiitos ja ylistysvirren ääni." Jes.51:3

Kun uusi liitto astui voimaan Golgatalla, niin koko Vanhan Testamentin Aabrahamin helma alhaalta tuonelasta nostettiin kolmanteen taivaaseen eli paratiisiin, joka on kaikkien pelastettujen väliaikainen oleskelupaikka ennen ylösnousemusta.

Herramme Jeesus Kristus antoi lupauksen ristin ryöväriille: "Tänä päivänä sinun pitää oleman Minun kanssani paratiisissa." Luuk.23:43

Ilmestyskirjassa on seitsemän lupausta voittajille ja yksi niistä on valta syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.

Kun Herra Jeesus tulee takaisin, niin silloin maan päälle luodaan paratiisimainen olotila, jolloin kaikkialla vallitsee rauha ja hyvinvointi rauhanvaltakunnassa.

Herra Jeesuksen eräs päätehtävistä oli johdattaa ihminen takaisin paratiisiin. Hän on tullut, että meillä olisi Hänessä elämä, ilo ja yltäkylläisyys, iankaikkinen elämä. Hän tuli antamaan elämän vettä ja elämän leipää lahjaksi ja palautti katkenneen yhteyden takaisin Jumalaan. Siksi Hän voi luvata kaikille, jotka uskovat Häneen iankaikkisen elämän ja pääsyn Jumalan paratiisiin.

Ilmestyskirjan lopussa on valtava kuvaus paratiisista, uudesta Jerusalemissa.

Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuini, josta virtaa elämän veden virta. Sen molemmilla rannoilla on elämän puu, ja joka antaa hedelmänsä joka kuukausi ja jonka lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Siellä ei ole enää mitään kirousta, eikä yötä. Herra Jumala on valaiseva heitä ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.

"Ja minä tiedän, että tämä mies - oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua." 12:3-4

Paavali kuvailee Jumalan paratiisia, että halu minulla on eritä ja olla Kristuksen kanssa, sekä haluaisimme muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö.

Sanomattomia sanoja - että ihmissanat eivät kykene täysin ilmaisemaan, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat, ja että hänellä ei ollut lupa puhua.

Jumala oli antanut palvelijalleen valtavan lohdutuksen, joka kuoli kivisateessa ja herätettiin jälleen eloon, Herran työhön.

"Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. Sillä *Kristus on minulle elämä*, ja kuolema on voitto.

Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.

Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi." Fil.1:19-24
Luther 1540

"Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani." 12:5

Ihminen, jolle Jumala on armossaan antanut nähdä kunniaansa, näkyjä ja ilmestyksiä, voi vain kerskata Jumalan armosta, Herrasta, ei itsestään. Paavalin vastustajat pilkkasivat apostolin heikkoutta. Vastaukseksi Paavali sanoo, ettei hän halua kerskua kolmanteen taivaaseen tempaamisesta, vaan heikkoudestaan. Hänen menestymisensä salaisuus oli, ettei hän luottanut itseensä, vaan vain Jumalan armoon, joka oli riittävä kaikessa.

"Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani." 2.Kor.11:30

"Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieleton, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee." 12:6
Paavali ei kerskannut itsestään Herralta saamiensa ilmestysten johdosta.

Hän ei halunnut kenenkään yliarvioivan, eikä aliarvioivan häntä, eikä senkään perusteella, mitä hän pystyi kertomaan hengellisistä kokemuksistaan. Kaikki oli sulaa Jumalan armoa!

"Ja minulle tuli tämä Herran sana: "Ihmislapsi, ennusta Israelin ennustavista profeetoista ja sano noille, jotka ovat profeettoja oman sydämensä voimasta: Kuulkaa Herran Sana.

Näin sanoo Herra, Herra: Voi profeettahoukkia, jotka seuraavat omaa henkeänsä ja sitä, mitä eivät ole nähneet!" Hes.13:1-3

"Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on

lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy Häneen, joka on Pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua." Kol.2:18-19

"Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi." 12:7

Pistin (skelops) - teroitettu seiväs, piikki, oka, tutkain
Pistin lihassa - on kielikuva ja ei yhdessäkään Raamatun ilmoittamassa tapauksessa sitä käytetä sairaudesta. Pistin on Raamatussa aina henkilö, ei mikään sairaus ja näissä 188 Raamatun paikoissa se ei kertaakaan ole sairaus. Joka kerta, kun se esiintyy, mainitaan se täsmälleen, mikä tuo pistin lihassa on, kuten seuraava esimerkki osoittaa.

"Mutta jos ette karkoita maan asukkaita tieltänne, niin ne, jotka te heistä jätätte jäljelle, tulevat teille okaiksi silmiinne ja tutkaimiksi kylkiinne, ja he ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte."

4.Moos.33:55

Tässä Jumala sanoi Mooseksen kautta ennen heidän astumistaan luvattuun maahan täsmällisesti, mikä pistin on heidän lihassaan.
Okaat israelilaisten silmissä ja tutkaimet eli pistimet heidän kyljissään olivat Kanaaniin jäljelle jätettyjä kansoja - eivät siis mitään sairauksia. Ja näin nämä kansat, joita Israel ei hävittänyt maasta, oli jatkuva riesa ja harmi Israelille aina tähän päivään saakka.

"Ottakaa siis henkenne tähden tarkka vaari siitä, että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne.

Sillä jos te käännytte Hänestä pois ja liitytte näiden teidän keskuuteenne jääneiden kansojen tähteisiin ja lankoudutte heidän kanssansa ja yhdytte heihin ja he teihin, niin tietäkää, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää karkoita näitä kansoja teidän tieltänne, vaan ne tulevat teille paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut." Joos.23:11-13

Paavalin pistin lihassa oli saatanan enkeli, joka rusikoi Paavalin ruumista. Sillä ei ollut lupa kajota Paavalin henkeen ja se aiheutti kaikenlaista harmia, jota Paavali mainitsi edellisessä luvussa. Ja siinä on myös huomionarvoista, että ei mainita mitään sairautta.

Pistimen tarkoitus oli, ettei Paavali ylpeilisi.

Mitä korkeampi asema ja tehtävä on Kristuksessa ja mitä enemmän Herra uskoo ja käyttää ihmistä, sitä suurempi on aina vaara ylpeyteen, kuten saatana alkulankeemuksessaan ylpeyteen ja vääryyteen. Siksi tulee olla nöyrä ja täysin riippuvainen Herrasta ja vain Hänen armostaan.

Vrt. Jes.14:12-15; Hes.28:11-19

"He ovat Kristuksen palvelijoita - puhun kuin mieltä vailla - minä vielä enemmän.

Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksiriksoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa

valheveljien keskellä; ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta." 2.Kor.11:23-27

"Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta." 12:8

Kahden tai kolmen todistajan todistuksella jokainen asia on vahva. Paavali otti kolme kertaa rukousaiheeksi asian ja rukoili uskossa, että Jumala ottaisi sen pois. Hän sai uskonrukoukseensa vastauksen, mutta ei sellaista, kuin olisi halunnut. Tämä oli Paavalin taakka, pistin, saatanan enkeli, joka vaivasi häntä koko elämän ajan loppuun saakka.

"Ja Hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä Minun Voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa".

Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen Voima asettuisi minuun asumaan." 12:9

12:9 "auf daß die Kraft Christi bei mir wohne." Luther 1540

"että Kristuksen Voima asettuisi minuun asumaan."

~ että Kristuksen Voima *leviäisi telttana päälleni*.

asumaan - kreikankielen sana skenoo tarkoittaa: pystyttää telttä, asua, majoittua, majoittua ja levittää telttä ja mielestäni tässä asiayhteydessä kreikankielen käänösajatus tulisi kääntää - levittää telttä; Novum Testamentum

leviäisi telttana (skenoo) - majoittua johonkin, jonkun luo, pystyttää

telttä (skeno) - telttä, asumus, maja; 2.Kor.5:1,4

päälleni, ylleni - Kristuksen Voima; vrt. Pyhä Henki tulee teidän päällenne, yllenne.. Apt.1:8; 2:4; 19:6

~ leviäisi Voima päälleni - on samansuuntainen käänösajatus kuin esim. "Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme ja me katselimme Hänen Kirkkauttansa.." Joh.1:14

Vrt. "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellensä," Ilm.21:3

Jumala vastasi Paavalin rukoukseen ja se oli lopullinen vastaus - Jumalan armo.

Apostoli oli kutsuttu saarnaamaan evankeliumia, vaikeuksista, pistimestä huolimatta. Pistin vaivasi ja Paavali oli rukoilut, että Jumala ottaisi sen pois. Mutta Jumala sanoi armonsa riittävän, eikä sen poistamista tarvittu. Paavalin ollessa heikko Jumala voi toimia hänen kauttaan entistä voimallisemmin.

"Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen Voima leviäisi telttana päälleni", sillä "kun olen heikko, silloin minä olen väkevä." Ja "että Jeesuksen elämä tulee kuolevaisessa lihassamme näkyviin".

"Tiedättehan, että ruumiillinen heikkous oli syynä siihen, että minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia, ja tiedätte, mikä kiusaus teillä oli minun ruumiillisesta tilastani; ette minua halveksineet ettekä vieroneet, vaan otitte minut vastaan niinkuin Jumalan enkelin, jopa niinkuin Jeesuksen Kristuksen." Gal.4:13-14

"Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa." Fil.4:13

"Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä." 12:10

Tässä Paavali tuo loppuyhteenvedon esitetystä.

Paavalin pistin ei estänyt häntä tekemästä Jumalan työtä. Hänessä Jumalan armo vaikutti niin, että hän teki Herran työtä enemmän kuin kaikki muut. Apostoli ei sanallakaan ilmaise tyytymättömyyttä, eikä valita. Hän oli mielistynyt heikkouteen ja kesti koettelemukset Kristuksen tähden Jumalan kunniaksi.

Armolaulu Kari Tikka

1. Minun armossani on sulle kylliksi, sillä Voimani tulee täyteen heikkoudessa. Se on Jumalan suuri lahja. Amen
Sillä armosta me olemme pelastetut, emme tekojemme kautta, ettei kukaan kerskaisi. Se on Jumalan suuri lahja. Amen.

2. Olen mielistynyt heikkouteen, hätään, vainoihin. Sillä kun mä olen heikko, silloin olen väkevin. Se on Jumalan suuri lahja. Amen
Amen, Amen, Amen, Amen.
Olen mielistynyt heikkouteen. Hätään, vainoihin, sillä kun mä olen heikko silloin olen väkevin. Se on Jumalan suuri lahja. Amen.

Huoli seurakunnasta; 12:11-21

"Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään. Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla. Sillä missä muussa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääräys.

Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan teidän tyköne, enkä ole oleva teille rasitukseksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne.
Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen.
Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi.
Senkö tähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta?

Olkoonpa niin, etten minä ole teitä rasittanut; mutta entä jos olen viekas ja olen kavaluudella kietonut teidät pauloihini!
Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?
Kehoitin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja jälkiä?
Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.

Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo.
Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä; ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja että

joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet." 12:11-21

"Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään." 12:11
Vaikka Paavalista ei ollutkaan sopivaa kerskata itsestään, hänen oli pakko käyttää tätä menetelmää.

Tässä puhutaan judaisteista, vääristä apostoleista ja opettajista, jotka olivat onnistuneet eksyttämään harhoillaan Korinton uskovia. Heidän saamansa vaikutusvalta pakotti Paavalin kerskumaan. Seurakunnan uskon perustus oli suuressa vaarassa, eikä apostoli seurannut sitä toimeettomana. Hänen oli tehtävä jotakin estääkseen tuhon.

"Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin.

Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät Miehele, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.

Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi.

Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asioissa." 2.Kor.11:1-6

"että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta, jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu Hänen Voimansa vaikutuksesta.

Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa, kaiken Luojaassa," Ef.3:6-9

"Onhan apostolin tunnusteet teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla." 12:12
12:12 "Onhan ne teot, joista apostoli tunnetaan, teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä tunnuksin ja ihmein ja voimateoin."

Raamattu 1913, Sortava

Jumalan armo vaikutti voimallisesti Paavalin kautta ja Herra antoi armonsa Sanan tähden tapahtua apostoliset teot myös Korintossa. Jumala todisti jatkuvasti Paavalin virasta, että hän oli Herran apostoli. Korintossa tapahtui ainakin kolmenlaisia ihmeitä, jotka todistivat Jumalasta; tunnusmerkeillä, ihmeillä ja voimateoilla. Näitä Jumalan tekoja ei voinut kukaan kieltää ja selittää vääräksi. Ero todellisen ja väärän apostolin välillä oli kaikkien nähtävissä.

"Näin sanoo Herra, sinun Lunastajasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta: Minä olen Herra, joka teen kaiken, joka yksinäni jännitin taivaan, joka levitin maan - kuka oli Minun kanssani? - joka teen tyhjäksi valhettelijain merkit, teen taikurit tyhmiksi, joka panen tietäjät peräytymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi.

Mutta palvelijani Sanan Minä toteutan ja saatan täyttymään sanansaattajaini neuvon.

Minä olen se, joka Jerusalemlle sanon: "Sinussa asuttakoon!" ja Juudan kaupungeille: "Teidät rakennettakoon!" Sen rauniot Minä kohotan."

Jes.44:24-26

"Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut Sanalla ja teolla, tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen Voimalla, niin että minä Jerusalemlta ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, saavat Hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät." Room.15:17-21

"Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun tekoni Herrassa?

Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolin virkani sinetti Herrassa.

Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tutkimaan." 1.Kor.9:1-3

"Sillä missä muussa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä?

Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys." 12:13

Korinttolaisilla ei ollut mitään syytä valittaa, että he olisivat jääneet muita seurakuntia vähemmälle. Hän ei ollut tehnyt millään lailla väärin; ainoa oli se, ettei hän ollut rasitukseksi heille.

Korinttolaiset olivat saaneet pelkkää hyvää apostolin toiminnan kautta; kaikki armolahjat ja armoitukset toimivat seurakunnassa.

"Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että - alentaessani itseni, jotta te ylenisitte - olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia?

Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvelukseni teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään.

Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova." 2.Kor.11:7-9

"Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan teidän tyköne, enkä ole oleva teille rasitukseksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne.

Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen." 12:14

tavaraa - omaisuutta, rikkautta

Apostolin ensimmäisestä käynnistä Korintossa kerrotaan Apt. 18 luvussa. Toisesta käynnistä Korintossa ei Raamatussa ole mainintaa, mutta hän toistaa myöhemmin, ja että hän on tulossa heidän luokseen nyt kolmannen kerran.

Hän sanoo kaksi syytä siihen, miksi hän ei ottanut heiltä taloudellista tukea. Ensinnäkin hän etsi heitä itseään, eikä heidän rahojaan. Ja toiseksi hän halusi kohdella heitä niin kuin isä lapsiaan. Väärät apostolit olivat kiinnostuneita vain lampaitten villoista.

"Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja Hänen armonsa Sanan haltuun, Hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'." Apt.20:32-35

"Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tykönnne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava." 2.Kor.13:1

"Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi.

Senkö tähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta?" 12:15

12:15 "että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta?"

~ kuta enemmän teitä rakastan, sitä vähemmän saan vastarakkautta (Raamatun k.k. Kurvinen 1913)
uhraava itseni ~ kulutetuksi loppuun

Paavali ei halunnut korinttolaisten rahoja, päinvastoin kuin hänen vastustajansa. Apostoli suuntasi kaiken voimavaransa, rakkauden heidän parhaaksi. Hän ei säästänyt rakkauttaan, vaan uhrasi kaiken, voittaakseen heidät Kristukselle.

Hän oli heidän hengellinen isänsä ja teki kaiken minkä voi jopa ilman vastarakkautta. Jos hän rakasti heitä enemmän kuin isä rakastaa lapsiaan, miten he sitten saattoivat rakastaa häntä vähemmän kuin lapset isäänsä?

"Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyyllä voittoa ahnehtineet; Jumala on todistajamme, emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa; niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet.

Muistattehan, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia." 1.Tess.2:5-9

"Olkoonpa niin, etten minä ole teitä rasittanut; mutta entä jos olen viekas ja olen kavaluudella kietonut teidät pauloihini!" 12:16

Tämän hän sanoo vastatakseen väärrien apostolien väitteisiin, ja jotka olivat soluttautuneet Korinton seurakuntaan.

"Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?" 12:17

Paavalista ja hänen työtovereistaan oli laskettu perättömiä huhuja, kulkupuheita liikkeelle mm., että Paavali oli lähettänyt esim. Tiituksen Korinttoon hakemaan hänelle rikkauksia.

Kukaan Paavalin työtovereista ei ollut ottanut mitään heiltä vastaan. Korinttolaiset tiesivät hyvin, että apostoli ei koskaan pyrkinyt hyötymään heistä, eikä etsinyt vain omaa etuaan. Siksi hän vetoaa korinttolaiden arvostelukykyyneen ja rakkauden totuuteen. Rakkaus ei etsi omaansa!

”Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.

En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme. Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme.” 2.Kor.7:2-4

”Kehoitin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja jälkiä?” 12:18

Paavali ja hänen työtoverinsa vaelsivat samaa vanhurskauden tietä ja he toimivat samojen periaatteiden mukaan. He uhrasivat Kristukselle ja palvelivat seurakuntaa ja seurasivat Herraa kaikessa. Mahdollisesti Tiituksestakin oli levitetty perättömiä väitteitä, kulkupuheita.

”Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tyköne.

Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.” 2.Kor.8:16-19

”Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.” 12:19

Paavali oli puolustautunut seurakunnan edessä. Hän tiesi elävänsä aina Jumalan kaikkitietävän ja kaikinäkevän katseen edessä.

”Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku inhimillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni, sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra.

Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätököt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukin saa kiitöksensä Jumalalta.”

1.Kor.4:3-5

”Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo.

Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä; ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tyköänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet, eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.” 12:20-21

Lopuksi apostoli varoittaa edelleen seurakuntaa karkeista synneistä, joihin heillä oli heikkous, lihan tekoihin. Hän pelkäsi, ettei kaikkien kohdalla ollut tapahtunut todellista parannuksen tekoa, vaikka sen olisi pitänyt tapahtua jo kauan sitten. Saastaisuus - tässä asiayhteydessä tarkoittaa moraalista epäpuhtautta. Haureus - liittyy moraalittomiin suhteisiin, salavuoteisuuteen ja viettelyksiin
 Irstaus - on julkinen ja on piittaamaton siveydestä
 Uskovatkin ovat ihmisiä, joita kiusaa oma himo, ja jos annamme periksi kiusauksille ja päästämme pahan vallat vaikuttamaan, niin tapahtuu lankeemus ja on tehtävä parannus ja palattava uudelleen kaidalle elämän tielle.
 Paavali rukoili tälläkin alueella esirukousta seurakunnan puolesta.

"Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat!

Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä Hän ketään kiusaa. Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman. Älkää eksykö, rakkaat veljeni."
 Jaak.1:12-16

"Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa, niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden."
 Jaak.5:19-20 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

2. KORINTTOLAISKIRJE LUKU 13

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kehotuksia; koetelkaa itseänne, oletteko uskossa!
Päätössanat ja apostolinen Herran siunaus

"Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tyköne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava. Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille - niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa - etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä, koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen. Sillä vaikka Hänet ristiinnaulittiin, kun Hän oli heikko, elää Hän kuitenkin Jumalan Voimasta; olemmehan mekin Hänessä heikot, mutta me elämme Hänen kanssaan Jumalan Voimasta teitä kohtaan.

Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta. Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät koetusta kestä.

Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin me olisimme koetuksen kestäviä, vaan että te tekisitte hyvää ja me olisimme ikäänkuin ne, jotka eivät koetusta kestä.

Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta. Sillä me iloitsemme, kun me olemme heikot, mutta te olette voimalliset; sitä me rukoilemme, että te täydellisiksi tulisitte. Sentähden minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi.

Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. Tervehtikää toisianne pyhällä suunnolla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen. Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne." *Amen* 13:1-13

"Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tyköne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava." 13:1

Apostoli Paavali tulee kolmannen kerran Korinttoon ja varoittaa seurakuntaa Vanhan Testamentin oikeusperiaatteen mukaisesti seurakuntakurista.

Seurakunnan olot on järjestettävä jumalalliseen kuntoon, joka tapahtuu tavalla, josta ei apostolia voi syyttää.

"Yksi ainoa todistaja älköön olko pätevä ketään vastaan, olkoonpa mikä pahateko tai rikkomus, mikä synti tahansa, jonka joku tekee. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on asia vahva." 5.Moos.19:15

"Älä ota huomioosi syytettä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.

Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät.”
1.Tim.5:19-20

”Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtelee häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi. Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'.

Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani.

Totisesti Minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.” Matt.18:15-18

”Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille - niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa - etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä,” 13:2

13:2 ”.. poissa olevana (kirjoitan).. ole teitä säästävä;

Novum Testamentum

Apostoli varoittaa seurakuntaa nyt poissaolevana kuin vielä ollessaan heidän luonaan. Hän puhuu erityisesti niille, joiden synnit ovat jo tiedossa ja kaikille muille. Seurakuntakuri on välttämätön seurakuntaelämän kannalta, sillä vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan. Alkuseurakunnassa vallitsi Herran pelko ja kuri. Uudestisyntymättömiä ei hyväksytty uskoviksi ja ne, jotka harjoittivat elämässään syntiä, eivätkä tahtoneet tehdä parannusta, poistettiin uskovien yhteydestä. Mutta sen sijaan katuville ja parannuksen tehneet uskovat otettiin jälleen yhteyteen.

”Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat.

Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä.

Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniaassa.

Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot.” Apt.5:11-14

”Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo.

Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä; ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet, eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.” 2.Kor.12:20-21

”koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen.” 13.3

Väärät apostolit ja niiden kannattajat kiistivät Paavalin apostolin viran oikeutuksen ja vaativat todisteita siitä, että hän oli todellinen apostoli ja Herran sanansaattaja.

He halusivat panna apostolin koetukselle ja tutkia, oliko Kristus hänessä, vaikka heidän oli koeteltava itseään. Uskomme koetellaan. Jumala koettelee, mutta ei hylkää, myös maailma, olosuhteet ja ihmiset koettelevat ja paholainenkin koettelee uskoamme, onko se totinen ja aito Kristusta kohtaan.

"Mutta kun he vetävät teitä oikeuteen, älkää huolehtiko siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen. Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä." Matt.10:19-20

"Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta Minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään.

Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi." Luuk.22:31-32

"Sillä vaikka Hänet ristiinnaulittiin, kun Hän oli heikko, elää Hän kuitenkin Jumalan Voimasta; olemmehan mekin Hänessä heikot, mutta me elämme Hänen kanssaan Jumalan Voimasta teitä kohtaan." 13:4

Ihmisen Poika, Jeesus Kristus otti ihmisen muodon ja kuoli ihmisenä, elää nyt ja aina ja iankaikkisesti. Hän on noussut kuolleista kuoleman ja kaiken pahan Voittajana!

Olemme Hänessä, liittyneitä Häneen, Hänen heikkouteensa, Hänen Voimaansa ja kasteessa olemme haudatut Hänen kuolemaansa ja ylösnousemuksessa Hänen elämäänsä - yhdessä Hänen kanssaan aina ja ikuisesti. Herra elää!

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?

Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmistemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.

Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää Hänen kanssaan, tietäen, että Kristus, sitten kuin Hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää Häntä vallitse. Sillä minkä Hän kuoli, sen Hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä Hän elää, sen Hän elää Jumalalle.

Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa." Room.6:3-11

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." 13:5

Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne?

Kristus teissä - Kirkkauden toivo!

Kristus asuu jokaisen Herran oman sydämessä uskon kautta eli Hengessä.

"Minä olen totinen viinipuu, ja Minun Isäni on viinitarhuri.

Jokaisen oksan Minussa, joka ei kannata hedelmää, Hän nostaa; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. (airei, kreikl. - nostaa kohottaa maasta ylös, ottaa pois)

Te olette jo puhtaat sen Sanan tähden, jonka Minä olen teille puhunut.

Pysykää Minussa, niin Minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy Minussa.

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy Minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat." Joh.15:1-6

Koetella - koettelemus

Jumala koettelee sydämet, sydämen laadun, rakkauden vilpittömyyden. Hän voi käyttää koetuksessa välikappaleena esim. vieraita kansoja, ihmisiä, olosuhteita jne.

Uskon koetus - koetus on tulen kautta ja joskus kärsimyksen pätsissä. Hän koettelee joka hetki vanhurskasta, kuten kuningas Daavidiakin. Ps.11:5 Kuningas Daavid pyysi Herraa koettelemaan häntä, Ps.26:2. Jumala koetteli Aabrahamia, Hiskiaa, Israelia ja monia pyhiä Vanhan Testamentin aikana. Samoin Herra koetteli Natanaelia, uskon vilpittömyyttä.

Meidän tulisi pyrkiä sellaisiksi, jotka koetuksen kestävät. Se, jota Herra suosittelee on koetuksen kestävä ja koetuksen kestäväälle on kerran luvattu elämän kruunu, eikä Herra ole pyyhkivä hänen nimeänsä Elämän kirjasta.

Meidän tulee koetella kaikki henget, sanomat, sekä niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi. Ilm.2:2

Koeteltu usko koetellaan tulessa ja uskon kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä ja kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koettelemuksen kestäminen toivoa, joka ei saata häpeään, ja joka tuo mukanaan koetellun mielen.

Koettelemukset kohtaavat niitä, joilla ei ole syvää maata ja juurta kiusauksen kestämiseen.

Se, joka ottaa vaarin Herran kärsivällisyyden Sanasta, pelastuu koetuksen hetkestä.

Meidän tulisi apostoli Paavalin tavoin palvella Herraa koettelemuksissa kaikella kestävyydellä luottaen Herran kaikki riittävään armoon.

Koetelkaa itseänne - Meidän on koeteltava itseämme, ei toisia, olemme uskossa, ennen Herran asettamaa muistoateriaa eli uuden liiton ehtoollista.

Koetteleminen - Jos meillä on selvittämättömiä asioita Jumalan ja ihmisten kanssa, ne täytyy ensin panna kuntoon; synnit tunnustaen ja hyljäten ennen kuin voimme käydä Herran pöytään.

Jos joku osallistuu kelvottomasti ehtoolliseen eli leivän murtamiseen, Herran muistoateriaan ilman jumalanpelkoa ja kunnioitusta, vaan pitää sitä vain esim. kirkon sakramenttina eli kirkollisena toimituksena, eikä Herran asettamana.

Kristuksen ruumis olkoon yksi ja jakamaton kuten seurakunnankin tulisi olla yksi ja jakamaton Kristuksen ruumis, niin kuin Jumala on jakamaton. Kristuksen ruumis - Jumalan seurakunta ei ole erotettu eli pyhitetty maailmasta, Baabelista jne., eikä erotettu tavallisesta ateriasta. Pitäkäämme Herramme asettama uuden liiton muistoateria korkeasti pyhänä Hänen muistokseen!

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä?"

Ellei, niin ette kestä koetusta." 2.Kor.13:5

"Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä." 13:6

Raamatun ilmoittama usko koostuu kolmesta; uskon Sana, uskon teko ja uskon koetus, tämä on Aabrahamin usko. Tämä on pelastumisen tie, parantumisen tie ja tie rukousvastaukseen, mitä Hän on luvannut. Herra on uskollinen ja pitää aina omalta puoleltaan lupauksen: "Minkä Herra lupaa, sen Hän myös täyttää!" Room.4:21

"Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen", sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin." Hebr.11:17-19

"Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin me olisimme koetuksen kestäviä, vaan että te tekisitte hyvää ja me olisimme ikäänkuin ne, jotka eivät kestä." 13:7

Apostoli ei halunnut itselleen tunnustusta, vaan että uskovat kestäisivät apostolin tavoin uskon koetuksen ja ahkerointsivat hyvää ja mikä oikein on.

"Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.

Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa." Room.12:17-18

"Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksiksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös Hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuja."

1.Piet.4:12-13

"Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta." 13:8

"Joka ei ole Minun kanssani, se on Minua vastaan; ja joka ei Minun kanssani kokoa, se hajottaa." Matt.12:30

Herra Jeesus on tie, totuus ja elämä. Meidän tulee noudattaa armon pohjalta rakkaudesta Herran totuutta kaikilla elämämme alueilla ja kasvaa Häneen.

Mieleltään turmeltuneet ja tottelemattomat eivät kestä uskon koetuksissa, ja ne, jotka ovat mielistyneet vääryyteen ja ovat totuutta vastaan, tullaan tuomitsemaan kerran kadotukseen, ikuiseen tulikivijärveen, helvettiin.

"Daavidin virsi. Herra, kuka saa vieraila Sinun majassasi, kuka asua Sinun pyhällä vuorellasi?

Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämesssänsä totuutta; joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi; joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju." Ps.15

"Daavidin virsi. Älä vihastu pahain tähden, älä kadehdi väärintekijöitä.

Sillä niinkuin heinä heidät pian niitetään pois, ja he lakastuvat niinkuin vihanta ruoho.

Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa." Ps.37:1-4

"Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut." Room.1:18-19

"En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta." 1.Joh.2:21

"Sillä me iloitsemme, kun me olemme heikot, mutta te olette voimalliset; sitä me rukoilemme, että te täydellisiksi tulisitte." 13:9

Paavali rukoili seurakunnan puolesta, että he kasvaisivat ja tulisivat täydellisiksi Kristuksessa.

Ja kun Paavali oli heikko, niin Jumalan Voima voisi paremmin vaikuttaa heidän keskuudessa, joita hän palveli iloiten ja sydämen halulla. Hänen heikkoutensa kautta uskovista tuli vahvoja Jumalan Voimassa.

"Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'.

Mutta Minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä sadattelevat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat ja vainoavat; että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.

Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on." Matt.5:43-38 Luther 1540; Biblia

"Sentähden minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi." 13:10

Apostoli tahtoo sanoa, että heistä itsestään riippuu, onko hänen käytettävä apostolille annettua ylintä tuomiovaltaa seurakunnassa.

Tarkoitus oli, että Korintossa rakentuisi seurakunta, joka eli evankeliumin arvon mukaisesti, ja jossa uskovat rakastaisivat toisiaan sydämestään. Mutta jos uskovat ryhtyisivät seuraamaan toisenlaista evankeliumia, olisi tilanteen korjaamiseksi pakko käyttää apostolisia valtuuksia.

"Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään joutuva." 2.Kor.10:8

"En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani neuvoen.

Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.

Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan.

Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan teidän tyköne.

Mutta minä tulen pian teidän tyköne, jos Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista, vaan voimasta.

Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan Voimassa.

Kummanko tahdotte? Tulenko luoksenne vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?" 1.Kor.4:14-21

"Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne." 13:11

Jumalan valtakunta on rauhan valtakunta; rakkautta, iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä.

Apostoli kehottaa uskovia yksimielisyyteen Kristuksen mielen mukaan seurakuntaelämässä. Uskovien välillä ei saisi olla riitaisuuksia, vaan heidän tulisi elää rauhassa kaikkien kanssa, mikäli se heistä riippuu ja ajatella kohtuullisesti ja varoa rikkomasta rauhan yhdyssidettä, joka on Kristuksen ja jokaisen Hänen omansa kesken.

Eläkää sovussa - rauhaa tulee pitää arvossa, eikä elää vain itselle ja eikä katsoa vain omaa etua. Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan ja järjestyksen Jumala kanssamme rakkauden ja rauhan yhdyssiteellä.

Jumalan rauha on vain totuudessa ja sen ulkopuolella jumalattomalla ei ole todellista rauhaa.

"Sillä jokainen ihminen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava.

Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitäkää keskenänne rauha."

Mark.9:49-50

"Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa." Room.12:18

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi, ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa." Hebr.12:14-16

"Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisinä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä.

Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.

Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.

Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän rukouksiensa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."

1.Piet.3:8-12

"Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen." 13:12

Pyhä suunanto, pyhä suudelma - oli juutalainen tapa, osoitus puhtaasta rakkaudesta veljien välillä ja kunnioituksen merkki.

Pyhä suunanto, jotta se erottuisi tavallisesta suudelmasta, joka ilmentää tavallista rakkautta.

Kun Raamattu puhuu pyhästä suudelmasta, siitä käytetään nimitystä mm. rakkauden suunanto, jota käyttävät läheiset ystävät tervehtimisessä ja hyvästelemisessä ja on yhteenkuuluvuuden ilmaus.

Ja tässä jakeessa tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla; veljet keskenään, sisaret keskenään. Tämä oli alkuseurakunnan tapa ja merkki jumalallisesta rakkaudesta, joka yhdisti Kristukseen uskovia.

"Antakaa suuta Pojalle, ettei Hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä Hänen vihansa syytty äkisti.

Autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat." Ps.2:12

"Se huulille suutelee, joka oikean vastauksen antaa." Snl.24:26

"Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla." 1.Tess.5:26

"Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla.

Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!" 1.Piet.5:14

"Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne." 13:13

13:13 "Die Gnade unsers Herrn Jesu Christi und die Liebe Gottes und die Gemeinschaft des Heiligen Geistes sei mit euch *allen!* Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän *kanssanne!*" Amen Luther 1540

Apostolinen Herran siunaus päättyy - Amen.

Jumala määräsi vanhassa liitossa Aaronin poikien siunaamaan Israelia:

"Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.

Näin he laskekoot Minun Nimeni (HaShem) israelilaisten ylitse, ja Minä siunaan heitä." 4.Moos.6:22-27

Jumala antoi Nimessään (HaShem) kansalleen Israelille siunauksen, lahjan. Tähän siunaukseen sisältyy sekä maallinen että hengellinen siunaus. Siinä on Jumalan huolenpito ja varjelu.

Toinen osa puhuu anteeksiantamuksesta ja armosta. Siunaus lausuttiin kädet kohotettuina shin kirjaimen muodossa Israelin seurakunnalle päivittäisten uhrien uhraamisen jälkeen.

"Ja Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi heidät, ja kun hän oli toimittanut syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin, astui hän alas."

3.Moos.9:22

Siunauksen kolmas osa viittaa Jumalan rauhaan, joka on kallisarvoisin mitä ihminen voi omistaa - rauha Jumalan kanssa.

Uuden liiton siunaus on apostolinen Herran siunaus - yhteys Jumalan kanssa, jossa on koko jumaluus majesteettillisuudessaan.

"Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen"

Herran Jeesuksen armo - Hän poisti erottavan synnin pois ihmisen ja Jumalan väliltä. Anteeksiantamus Hänen sovintoveressään on Kristuksen armo.

Toinen osa "ja Jumalan rakkaus" - viittaa siihen, että saamme omistaa tämän rakkauden Hänen lunastustyön ansiosta.

Jumala osoitti rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Hän Kristuksessa sovitti maailman itsensä kanssa, ja jotta saisimme iankaikkisen elämän.

Kolmas osa "ja Pyhän Hengen osallisuus" - viittaa siihen, että Kristuksen lunastustyö antaa meille osallisuuden Jumalan Hengen vaikuttamaan uuteen elämään. Tämä elämä on Hengen johdossa ja Hengen yhteyttä kaikkien pyhien kanssa.

Veljessovun siunaus

"Matkalaulu; Daavidin virsi. Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!

Se on niinkuin kallis öljy pään päällä, jota tiukkuu partaan - Aaronin partaan, jota tiukkuu hänen viittansa liepeille.

Se on niinkuin Hermonin kaste, joka tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi." Ps.133

Herran siunaama on se, joka kuulee Jumalan ääntä, vanhurskas, puhdassydäminen, laupias eli hyvänsuopa, Herraa pelkäävä, luotettava, Herraan turvaava ja runsaasti kylvävä.

"Hyvänsuopa saa siunauksen, sillä hän antaa leivästään vaivaiselle."

Snl.22:9

"Luotettava mies saa runsaan siunauksen, mutta jolla on kiihko rikastua, se ei rankaisematta jää." Snl.28:20

"Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoa Hänen pyhässä paikassansa? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vanno väärin.

Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta." Ps.24:3-5

"Herra muistaa meitä ja siunaa, Hän siunaa Israelin sukua, Hän siunaa Aaronin sukua, Hän siunaa niitä, jotka Herraa pelkäävät, niin pieniä kuin suuriakin." Ps.115:12-13

"Toivottakaa rauhaa Jerusalemitille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat.

Rauha olkoon sinun muuriasi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi.

Veljieni ja ystävieni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha.

Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi." Ps.122:6-9

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Joissakin alkuteksteissä on vielä loppumaininta: "Toinen korinttolaiskirje kirjoitettiin Filippistä, Makedoniassa, Tiituksen ja Luukaksen kautta." Novum Testamentum

"Toinen epistola Korinthilaisten tykö, kirjoitettu Philippissä, Makedoniassa, Tiituksen ja Luukkaan kautta." Biblia

Hengellinen laulu nro 329 san. Lelia N. Morris (1862-1929)

1. Joka Herran tuntee, voimallinen on,
Tuimimmankin silloin voittaa taistelun.
Sanan lupaukset pyhät vakuuttaa:
Joka Herran tuntee, ihmetöihin saa.
"Voittohon, voittohon viepi veri Jeesuksen,
Voittohon, Voittohon viepi jokaisen!
Suuri Jumalamme ompi voimanamme.
Joka totteleepi, se voiton saa ainiaan."

2. Ällös salli taiston mieltä masentaa,
Vaikka pimeyden vallat ahdistaa.
Herran kädet aina sua auttavat.
Ihmeet seuraa niitä, jotka uskovat.
"Voittohon, voittohon viepi veri Jeesuksen,
Voittohon, Voittohon viepi jokaisen!
Suuri Jumalamme ompi voimanamme.
Joka totteleepi, se voiton saa ainiaan."

3. Uskon koetus myös kestä ankarin,
Pelastaen sielut lailla sankarin.
Herran sanat meille yhä kuuluvat:
Ihmeet seuraa niitä, jotka uskovat.
"Voittohon, voittohon viepi veri Jeesuksen,
Voittohon, Voittohon viepi jokaisen!
Suuri Jumalamme ompi voimanamme.
Joka totteleepi, se voiton saa ainiaan."